

ไขรห้สลับสุดขอบฟ้า ๒

ผ่ตัดโรคภัยโดยใช้สมดุร้อนเย็น

โดย หมอเขียว : ใจเพชร กล้าจน

ไชรหัสลับสุดขอบฟ้า ๒

ผ่าตัดโรคร้ายโดยใช้สมดุสร้อนเย็น

โดย หมอเขียว : ไชเพชร กล้าจน

บทนำ

ข้อมูลจากแผนพัฒนาสุขภาพแห่งชาติฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ.๒๕๕๕-๒๕๕๙) ระบุสถานการณ์ความเจ็บป่วยของประชากรไทย ดังนี้ สาเหตุการตาย จากการคาดประมาณแนวโน้มการตายด้วยโรคต่างๆ ของประชากรไทย ใน พ.ศ. ๒๕๓๙ – ๒๕๕๒ โดยใช้สาเหตุการตายโดยตรงจากมรณบัตร พบว่า อีก ๑๐ ปี ข้างหน้า (พ.ศ. ๒๕๖๒) อุบัติเหตุจราจร มะเร็งตับ และหลอดเลือดสมอง เป็นสาเหตุการตายที่พบสูงสุดในผู้ชายไทย ในขณะที่เบาหวาน หลอดเลือดสมอง และมะเร็งตับ เป็นสาเหตุการตายที่พบสูงสุดในผู้หญิงไทย จะเห็นได้ว่าโรคไม่ติดต่อโดยเฉพาะกลุ่มโรคหัวใจและหลอดเลือด มะเร็ง และเบาหวาน เป็นปัญหาสำคัญที่ทำให้คนไทยเสียชีวิตเพิ่มขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับสถานการณ์การเจ็บป่วยของคนไทย ที่มีแนวโน้มการเจ็บป่วยด้วยโรคเรื้อรังที่ป้องกันได้เพิ่มขึ้นมาตลอดใน ๒ ทศวรรษที่ผ่านมา

โรคติดเชื้ออุบัติใหม่ (Emerging infectious diseases : EID) มีแนวโน้มทวีความรุนแรงมากขึ้น และมีผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจและสุขภาพของประชาชนทั่วโลกอย่างมหาศาล...

โรคที่เกิดจากการประกอบอาชีพ สิ่งแวดล้อมและปัจจัยเสี่ยงอื่นๆ ปัญหามลพิษและสิ่งแวดล้อมได้ส่งผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนเพิ่มสูงขึ้น... ใน พ.ศ. ๒๕๕๐ – ๒๕๕๒ มีรายงานผู้ป่วยด้วยโรคสารเคมีจากการประกอบอาชีพเพิ่มขึ้น ส่วนใหญ่มีสาเหตุมาจากพิษสารเคมีกำจัดศัตรูพืชและสัตว์ที่ใช้ในภาคเกษตรกรรม จากพิษสารเคมีในภาคอุตสาหกรรม รวมทั้งจำนวนผู้ป่วยด้วยโรคจากเหตุปัจจัยทางกายภาพที่เกิดจากการประกอบอาชีพและสิ่งแวดล้อม เช่น ความร้อน ความเย็น การสั่นสะเทือน เสียง แสงสว่าง กัมมันตรังสี เป็นต้น ก็มีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้น

สถานการณ์ความรุนแรงของโรคไม่ติดต่อเรื้อรังจากวิถีชีวิตที่เปลี่ยนแปลงไป อันเป็นผลมาจากการเผชิญกับกระแสโลกาภิวัตน์ ระบบทุนนิยมที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนา ทางด้านวัตถุ เกิดความเสื่อมถอยและล่มสลายของสถาบันครอบครัว สถาบันทางสังคม การดำเนินธุรกิจที่ขาดความรับผิดชอบ เกิดค่านิยมวัฒนธรรม วิถีชีวิตที่ไม่พอเพียงและขาดความสมดุล ขาดการใส่ใจดูแลควบคุมป้องกันปัจจัยเสี่ยงที่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพ อยู่ในสภาพแวดล้อมที่ไม่ปลอดภัย มีภัยคุกคามสุขภาพ และไม่เอื้อต่อการสร้างสุขภาพที่ดี

โดยเฉพาะอย่างยิ่งพฤติกรรมเสี่ยงที่สำคัญจากการบริโภคหวานมันเค็มมาก บริโภคผักและผลไม้ไม่พอ สูบบุหรี่ ดื่มสุรา ขาดการออกกำลังกาย เกิดความเครียดและไม่สามารถจัดการกับอารมณ์ได้เหมาะสม ทำให้มีภาวะน้ำหนักเกิน อ้วนลงพุง ความดันโลหิตสูง ภาวะเมตาบอลิกซินโดรม ซึ่งเป็นปัจจัยเสี่ยงหลักที่สำคัญของโรคไม่ติดต่อเรื้อรังที่สามารถป้องกันได้หรือโรควิถีชีวิตที่ทวีความรุนแรงแพร่ระบาดไปทั่วโลก ซึ่งประเทศไทยก็กำลังเผชิญกับปัญหาที่วิกฤติเช่นกัน

จากข้อมูลเชิงประจักษ์พบคนไทยอายุ ๑๕ ปีขึ้นไป พ.ศ. ๒๕๕๑ – ๒๕๕๒ มีความชุกภาวะน้ำหนักเกินและอ้วน (BMI มากกว่าหรือเท่ากับ ๒๕ กก./ตร.ม.) ร้อยละ ๓๔.๗ (๑๗.๖ ล้านคน) อ้วนลงพุง (รอบเอว มากกว่าหรือเท่ากับ ๙๐ ซม. ในชาย และมากกว่าหรือเท่ากับ ๘๐ ซม. ในหญิง) ร้อยละ ๓๒.๑ (๑๖.๒ ล้านคน) ความชุกของโรคเบาหวาน ร้อยละ ๖.๕ โรคความดันโลหิตสูง ร้อยละ ๒๑.๔ และภาวะไขมันในเลือดสูง ร้อยละ ๑๕.๔ เกิดการเจ็บป่วยจากโรคมะเร็ง หัวใจ หลอดเลือดสมอง เบาหวาน ความดันโลหิตสูงเข้ารับการรักษาเป็นผู้ป่วยในช่วง พ.ศ. ๒๕๔๘ – ๒๕๕๑ เพิ่มขึ้น ๑.๒ – ๑.๖ เท่า เป็น ๕๐๕, ๖๘๔, ๒๕๗, ๘๔๘ และ ๑,๑๔๕ ต่อแสนประชากร ตามลำดับ หากไม่สามารถสกัดกั้นหรือหยุดยั้งปัญหาได้ จะทำให้เกิดการเจ็บป่วย มีภาวะแทรกซ้อนพิการ และเสียชีวิตก่อนวัยอันควร ส่งผลให้ภาระค่าใช้จ่ายทางด้านสุขภาพและการสูญเสียทางเศรษฐกิจตามมาอย่างมหาศาล จึงจำเป็นต้องรวมพลังของทั้งสังคมในการปรับเปลี่ยนวิถีชีวิตด้วยการเพิ่มวิถีชีวิตที่พอเพียงจากการบริโภคที่เหมาะสม การออกกำลังกายที่เพียงพอ และการจัดการอารมณ์ได้เหมาะสม ตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและสุขภาพพอเพียง ในการป้องกันแก้ไขปัญหาทางด้านสุขภาพและผลกระทบจากโรควิถีชีวิตและนำไปสู่การสร้างสุขภาพวิถีชีวิตไทยได้อย่างจริงจังและยั่งยืน (คณะกรรมการจัดทำแผนพัฒนาสุขภาพแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๕๕ – ๒๕๕๙))

องค์การอนามัยโลกรายงานข้อเท็จจริงที่สอบทานแล้วเมื่อตุลาคม ๒๕๕๖ เกี่ยวกับโรคเบาหวานว่ามีผู้ป่วยด้วยโรคเบาหวานทั่วโลกจำนวน ๓๔๗ ล้านคน ในปี ๒๕๔๗ มีผู้เสียชีวิตประมาณ ๓.๔ ล้านคน จากผลของระดับน้ำตาลในเลือดที่สูง ซึ่งเป็นตัวเลขใกล้เคียงกับที่ประมาณการไว้ในปี ๒๕๕๓ องค์การอนามัยโลกคาดว่าโรคเบาหวานจะเป็นสาเหตุการตายลำดับที่เจ็ดในปี ๒๕๖๓ (องค์การอนามัยโลก, ๒๕๕๖) ในรายงานข้อเท็จจริงที่ปรับข้อมูลเป็นปัจจุบันเมื่อมีนาคม ๒๕๕๖ ขององค์การอนามัยโลกรายงานว่า ในปี ๒๕๕๑ มีผู้เสียชีวิตจากกลุ่มโรคหลอดเลือดและหัวใจ (CVDs) จำนวน ๑๗.๓ ล้านคน โดยส่วนใหญ่เกิดจากโรคหัวใจ และโรคสมองขาดเลือด และคาดว่าจะเพิ่มเป็น ๒๓.๓ ล้านคนในปี ๒๕๖๓ กลุ่มโรคหลอดเลือดและหัวใจส่วนใหญ่สามารถป้องกันได้ โดยระบุปัจจัยเสี่ยง เช่น การสูบบุหรี่ การบริโภคที่ไม่ดีต่อสุขภาพและโรคอ้วน พฤติกรรมการไม่ออกกำลังกาย ความดันโลหิตสูง โรคเบาหวาน และไขมันสูง (องค์การอนามัยโลก, ๒๕๕๖)

จากข้อมูลดังกล่าวชี้ให้เห็นว่า มนุษยชาติทั่วโลกประสบกับสถานะปัญหาสุขภาพ ๓ ประการหลัก ได้แก่ ๑. ปริมาณผู้ป่วย ชนิดและความรุนแรงของความเจ็บป่วยมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้น ๒. ค่าใช้จ่ายในการแก้ไขปัญหาความเจ็บป่วยเพิ่มมากขึ้น ๓. ประชาชนมีศักยภาพในการดูแลแก้ไขปัญหา

บทสรุปของฟ้า ๒ ว่าด้วยโรคภัยโดยใช้สมดุลงบณ

ไวยพร กล้าน (ทอมเบียว)

สุขภาพด้วยตนเองน้อยลง โดยมีสาเหตุหลักมาจาก ยุค ปัจจุบัน คนทั่วโลกรวมถึงคนไทยส่วนใหญ่ มีวิถีชีวิตที่เคร่งเครียด วิตกกังวล เร่งรีบ เร่งร้อน อาหารการกินส่วนใหญ่ก็เต็มไปด้วยสารพิษสารเคมีและไม่สมดุล ไม่ออกกำลังกายหรือออกกำลังกายไม่ถูกต้อง สัมผัสสภาพสังคมสิ่งแวดล้อมที่เต็มไปด้วยมลพิษ เช่น ภาวะโลกร้อน อากาศเป็นพิษ น้ำเป็นพิษ ดินเป็นพิษ เป็นต้น และสัมผัสกับเครื่องยนต์ เครื่องไฟฟ้า เครื่องอิเล็กทรอนิกส์ เกินความสมดุล เป็นต้น ซึ่งการบริหารจัดการองค์ความรู้และการดำเนินการที่มีอยู่ในระบบปกตินั้น ช่วยลดปัญหาได้ระดับหนึ่ง แต่ยังมีปัญหาสุขภาพอีกมากมายที่ยังไม่สามารถแก้ไขได้

ผู้เขียนจึงได้วิจัยและพัฒนา “การแพทย์วิถีธรรมชาติ” ซึ่งหมายถึง การแพทย์ที่นำเอาจุดคิดของวิทยาศาสตร์การดูแลสุขภาพทั้ง ๔ แผน คือ แผนปัจจุบัน แผนไทย แผนทางเลือกและแผนพื้นบ้าน รวมกับหลัก ๘ อ. เพื่อสุขภาพที่ดีของสถาบันบุญนิยม คือ อิทธิบาทสี่ อารมณ์ อาหาร ออกกำลังกาย อากาศ เอนกาย เอาพิษภัยออก และอาชีพที่เหมาะสม มาบริหารจัดการองค์ความรู้ ประยุกต์ผสมผสานบูรณาการด้วยหลักธรรมและปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับสภาพสังคมสิ่งแวดล้อมในปัจจุบัน เน้นการแก้ไขหรือลดปัญหาสุขภาพที่ต้นเหตุโดยใช้สิ่งที่ประหยัคที่สุด แต่ให้เกิดประโยชน์สูงสุด ด้วยวิธีที่เรียบง่าย ได้ผลรวดเร็ว สามารถพึ่งพาตนเองได้ ใช้ทรัพยากรในท้องถิ่นเป็นหลัก ประยุกต์เข้ากับวิถีชีวิตได้ และมีความยั่งยืน โดยเน้นการผ่าตัดโรคร้ายโดยใช้สมดุลร้อน-เย็นกายใจเป็นยุทธศาสตร์หลัก ซึ่งเป็นอีกทางเลือกหนึ่งในการช่วยแก้ปัญหาและพัฒนาสุขภาพของมนุษยชาติ

ผู้เขียนได้พัฒนาการแพทย์วิถีธรรมมา ๑๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๓๘ - ๒๕๕๓) ตลอดระยะเวลาดังกล่าว ผู้เขียนและเครือข่ายแพทย์วิถีธรรมทั้งในและต่างประเทศ ได้ใช้การแพทย์วิถีธรรมช่วยเหลือผู้ป่วยไม่ต่ำกว่า ๑๕๐,๐๐๐ คน (เป็นการช่วยเหลือโดยตรงจากผู้เขียนหรือจิตอาสาแพทย์วิถีธรรมโดยไม่คิดค่าใช้จ่ายใดๆ) เผยแพร่หนังสือความรู้ด้านการแพทย์วิถีธรรมไม่ต่ำกว่าล้านเล่ม มีผู้สนใจเข้าไปติดตามข้อมูลทางอินเทอร์เน็ตไม่ต่ำกว่า ๑๐ ล้านครั้ง ซึ่งเครือข่ายแพทย์วิถีธรรมได้มีการประชุมสัมมนาแลกเปลี่ยนข้อมูลในการดูแลแก้ไขปัญหาสุขภาพ และการดำเนินงานของเครือข่ายเป็นระยะๆ

ผู้เขียนและเครือข่ายแพทย์วิถีธรรมได้ข้อสรุปว่า “ภาวะร้อนเย็นไม่สมดุลของแต่ละชีวิตสามารถทำให้เกิดโรคได้ทุกโรค (ทั้งโรคติดเชื้อและไม่ติดเชื้อ) เกิดอาการไม่สบายได้ทุกอาการ เมื่อปรับให้เกิดสมดุลร้อนเย็นในชีวิตสามารถทำให้โรคทุกโรค (ทั้งโรคติดเชื้อและไม่ติดเชื้อ) อาการไม่สบายทุกอาการลดลงหรือหายไปได้”

แต่ก็ไม่ได้หมายความว่าทุกคนจะประสบความสำเร็จในการปรับสมดุลร้อนเย็น บางท่านก็ไม่สามารถปฏิบัติได้ บางท่านได้ปฏิบัติแต่ก็ไม่ถูกต้อง บางท่านก็เป็นผู้ป่วยระยะสุดท้ายอาการหนักมากเกินกว่าที่จะแก้ไขได้ (ถ้าเลือกใช้วิธีนี้ ก็จะเป็นการปรับสมดุลร้อนเย็นให้ลดความทุกข์ทรมานทั้งด้านร่างกายและจิตใจให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ก่อนที่จะวางร่างวางขันธ) บางท่านก็มีวิบากกรรมทำให้มีเหตุการณ์ต่างๆ มาขัดขวางไม่ให้ปฏิบัติได้สำเร็จ

บทสลับสุดของฟ้า ๒ ผ่าตัดโรคร้ายโดยใช้สมดุลร้อนเย็น

ไฉเพชร กล้าวน (ทอมวเบียว)

แม้ผู้ที่มาเรียนรู้การปฏิบัติแนวแพทย์วิถีธรรมจะไม่ได้ประสบความสำเร็จทุกท่านก็ตาม แต่อย่างน้อยข้อมูลจากงานวิจัยของผู้เขียนและข้อมูลจากเครือข่ายแพทย์วิถีธรรม พบว่า คนส่วนใหญ่ที่มาที่มาเรียนรู้การปฏิบัติแนวแพทย์วิถีธรรมมีสุขภาพที่ดีขึ้น ผู้ที่มาเรียนรู้การปฏิบัติแนวแพทย์วิถีธรรมในการดูแลสุขภาพในค่ายสุขภาพหลักสูตร ๗ วัน ทุกโรค (ทั้งโรคติดเชื้อและไม่ติดเชื้อ) ทุกอาการเจ็บป่วย ค่าเฉลี่ยโดยรวม ๘๐ % อาการเจ็บป่วยจะลดน้อยลง ภายใน ๕ วัน และผลการตรวจทางห้องปฏิบัติการ ได้แก่ ความดันโลหิตที่สูงเกิน น้ำตาลในเลือดที่สูงเกิน ไชมันกลอเรสเตอร์อล/ไตรกลีเซอไรด์/ไขมันเลว (แอลดีแอล) ที่สูงเกินปกติ ค่าการทำงานของตับ (เอสจีพีที, เอสจีโอที) ที่สูงเกินปกติ และค่าสารเคมีตกค้างในเลือดที่มากเกินไป ค่าเฉลี่ยโดยรวมพบว่า ๘๐ % ค่าที่สูงเกินปกติดังกล่าวจะลดลงภายใน ๕ วัน

ผู้เขียนขอเรียนเชิญท่านที่สนใจศึกษา “การผ่าตัดโรคร้ายโดยใช้สมุนไพรอ่อนโยน” ติดตามรายละเอียดได้ในหนังสือเล่มนี้ครับ

ในมหจักรวาลนี้ไม่มีอะไรที่ไม่สัมพันธ์กัน

สิ่งที่ทำให้เราเข้าใจการดูแลแก้ไขสุขภาพได้อย่างแจ่มแจ้งนั้น เราต้องเรียนรู้ความสัมพันธ์ของ “นาม”/ปราณ/จิตวิญญาณ/คลื่นแม่เหล็กแห่งชีวิตที่มองไม่เห็น กับ “รูป”/เหตุการณ์/สิ่งที่เห็นเป็นวัตถุแห่งกามที่มองเห็น เป็นการเรียนรู้จากสิ่งที่เล็กละเอียดถึงขั้นมองไม่เห็นที่สัมพันธ์กับสิ่งที่มองเห็น และเรียนรู้จากสิ่งที่มองเห็นสัมพันธ์กับสิ่งที่มองไม่เห็น ดังที่พระพุทธเจ้าตรัสว่า “อติ สุกตทุกกฏานัง กัมมานัง ผลัง วิปาโก” แปลว่า “ผลวิบากของกรรมที่ทำดีทำชั่วแล้ว มีอยู่” (พระไตรปิฎก เล่ม ๑๔ “มหาจิตตาริสกสูตร” ข้อ ๒๕๗) สัมพันธ์กับที่พระพุทธเจ้าตรัสว่า “ดูกรภิกษุทั้งหลาย เราไม่กล่าวความที่กรรม (การกระทำทางกายวาจาใจ) อันเป็นไปด้วยสัญเจตนา (ความจงใจ) ที่บุคคลทำแล้ว สะสมแล้วจะสิ้นสุดไป โดยมิได้เสวยผล (รับผล) แต่กรรม(การกระทำ) นั้นแล จะให้ผลในภพนี้ หรือในภพถัดไป หรือในภพอื่นสืบๆ ไป” (พระไตรปิฎก เล่ม ๓๗ ข้อ ๑๖๕๘) ซึ่งพระพุทธเจ้ายืนยันว่าทุกสิ่งทุกอย่างในมหจักรวาลทั้งนามและรูปล้วนสัมพันธ์กันหมดตามหลักปฏิจางสมุปปาท(อนุโลม) ๑๑ (พระไตรปิฎก เล่ม ๔ “มหาขันธกะ” ข้อ ๑) ไม่มีอะไรที่ไม่สัมพันธ์กัน

สอดคล้องกับที่อัลเบิร์ต ไอน์สไตน์ (Einstein, ๑๙๐๕) กล่าวว่า “...ถ้าทฤษฎีสัมพันธภาพของผมได้รับการพิสูจน์ว่าถูกต้อง เยอรมันจะบอกว่าผมเป็นชาวเยอรมันส่วนฝรั่งเศสจะบอกว่าผมเป็นประชากรโลก แต่ถ้ามันเป็นทฤษฎีที่ผิดฝรั่งเศสจะบอกว่าผมเป็นชาวเยอรมัน ส่วนเยอรมันจะบอกว่าผมเป็นชาวยิว”

สอดคล้องกับที่นักฟิสิกส์ยืนยันว่า เมื่อวัตถุทุกอย่างแตกสลายจะกลายเป็นพลังงานคลื่นแม่เหล็กทั้งหมด และพลังงานคลื่นแม่เหล็กเมื่อมารวมกันก็จะเป็นวัตถุ

จะเห็นได้ว่า ทุกสิ่งทุกอย่างล้วนสัมพันธ์เกี่ยวเนื่องกัน ไม่มีอะไรที่ไม่สัมพันธ์กัน

ไบรท์ลิสต์สุดของฟ้า ๒ ผ่าตัดโรคร้ายโดยใช้สมุนไพรอ่อนโยน

ไวยเพชร กล้าน (ทมวเบียว)

พระพุทธเจ้าตรัสถึงความสัมพันธ์ของนามรูปในมหาจักรวาล ในอรรถกถาแปล เล่ม ๗๖ หน้า ๘๑ นิยาม ๕ อย่าง คือ อุดุนิยาม พินนิยาม จิตนิยาม กรรมนิยาม และธรรมนิยาม และใน “หลักปฏิจจสมุป-บาท(อนุโลม) ๑๑ คือ การอาศัยกันและกันเกิดขึ้น (ความเป็นเหตุปัจจัยสืบเนื่องกันเป็นไปตามลำดับ) ดังนี้ เพราะอวิชชา (ความไม่รู้ของอตุ คือ วัตถุและพลังงานที่ไม่มีชีวิต จึงเคลื่อนสักระยะหักกัน ด้วยกฎของสมดุร้อนเย็น พัฒนาจนเป็นชีวิตของพืชสัตว์และคน เมื่อเป็นคนได้เกิดความหลงความไม่รู้ อย่างแจ่มแจ้งว่ากิเลสสุขดวงและความยึดมั่นถือมั่นจะนำทุกข์มหาศาลทั้งปวงมาให้) เป็นปัจจัย (เหตุ) จึงมีสังขาร (การปรุงแต่ง/ผสมผสาน/สร้าง/สังเคราะห์) สังขาร จึงมี วิญญาณ (พลังงานแห่งความรู้สึกนึกคิด) วิญญาณ จึงมี นามรูป (ตัวรู้และตัวถูกรู้) นามรูป จึงมี สฬายตนะ (สื่อติดต่อ ๖ อย่าง คือ ตา หู จมูก ลิ้น กาย ใจ) สฬายตนะ จึงมี ผัสสะ (สิ่งที่มาสัมผัสหรือกระทบ) ผัสสะ จึงมี เวทนา (ความรู้สึกสุข ทุกข์ เฉยๆ) เวทนา จึงมี ตัณหา (ความอยาก อยากเอาสิ่งสุขเข้ามา อยากเอาสิ่งทุกข์ออกไป) ตัณหา จึงมี อุปาทาน (ความยึดมั่นถือมั่นว่าร่างกาย ความสุข ความทุกข์เป็นตัวเราของเรา) อุปาทาน จึงมี ภพ (สภาพที่อาศัยอยู่) ภพ จึงมีชาติ (การเกิด) ชาติ จึงมี ชรา (ความแก่ความเสื่อม) มรณะ (ความตาย) โสกะ (ความเศร้าโศก) ปริเทวะ (คร่ำครวญรำพันห้วงหาอาลัยอาวรณ์) ทุกข์ (ไม่สบาย) โทมนัส (เสียใจ) อุปายาส (ความลำบากคับแค้นใจ) กองทุกข์ทั้งมวลนั้นย่อมเกิด ด้วยประการฉะนี้” (พระไตรปิฎก เล่ม ๔ “มหัจฉนกะ” ข้อ ๑) ละเหตุทุกข์ได้เป็นสุขในที่ทั้งปวง (พระไตรปิฎก เล่ม ๒๕ ข้อ ๕๕), ละทุกข์ทั้งปวงได้ เป็นความสุข (พระไตรปิฎก เล่ม ๒๕ ข้อ ๓๓), ความเป็นผู้มีมิตรดีสหายดีสังคมสิ่งแวดล้อมดีเป็นพรหมจรรย์ (ความพ้นทุกข์) ทั้งสิ้น (พระไตรปิฎก เล่ม ๑๕ ข้อ ๕)

ทำไมต้องสมดุร้อนเย็น

เป็นที่น่าสะอิดใจ ว่าทำไมปราชญ์ผู้ยิ่งใหญ่และการแพทย์หลักแผนต่างๆ ในโลก จึงมีองค์ความรู้ด้านสุขภาพที่เกี่ยวข้องกับสมดุร้อนเย็น ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ปราชญ์ผู้ยิ่งใหญ่ที่เป็นผู้มีปัญญารู้โลกอย่างแจ่มแจ้งโดยไม่มีใครเทียมเท่า (อนุดตระ) คำตรัสทุกคำเป็นจริงตลอดกาล (อกาลิโก) คือพระพุทธเจ้า ได้ตรัสว่า “เป็นผู้มีอาพาธน้อยมีทุกข์น้อย ประกอบด้วยเตโชธาตุอันมีวิบาก เสมอกันไม่เย็นนัก ไม่ร้อนนัก เป็นอย่างกลางๆ ควรแก่ความเพียร ฯ ” (พระไตรปิฎกเล่มที่ ๑๑ ข้อ ๒๕๓) จะเห็นได้ว่า พระพุทธเจ้า พบว่า การปรับสมดุร้อน-เย็น จะทำให้มีโรคน้อย มีทุกข์น้อย ส่งผลให้สภาพร่างกายพร้อมที่จะประกอบความเพียร ซึ่งก็คือร่างกายที่แข็งแรงนั่นเอง

สัมพันธ์กับสิ่งที่พระพุทธเจ้าตรัสถึงสาเหตุทำให้เกิดสุข (ความแข็งแรงหรือประโยชน์) ทุกข์ (ความเจ็บป่วยหรือความเดือดร้อน) หรือ อทุก-ขมสุขเวทนา ในพระไตรปิฎก เล่ม ๑๘ ลิวกสูตรข้อ ๔๒๗-๔๒๘ “สุข ทุกข์ หรืออทุกขมสุขเวทนา เกิดจาก เรื่องดี (ไฟ)๑ เสมหะ(น้ำ)๑ ลม(ลม)๑ ดีเสมหะ ลม รวมกัน (ดิน)๑ ฤดู ๑ รักษาตัวไม่สม่ำเสมอ ๑ ถูกทำร้าย ๑ ผลของกรรม ๑ เป็นที่ ๘ ฯ” ไฟ คือ ร้อน ดินน้ำลม คือ เย็น จะเห็นได้ว่า

ไบรลิสลบสุดของฟ้า ๒ ผ่านดีโรคภัยโดยใช้สมดุร้อนเย็น

ไฉเพชร กล้าน (ทมวเบียว)

การปรับสมดุลร้อนเย็นในร่างกาย ในฤดูร้อนหนาวต่างๆ ด้วยสิ่งที่มีฤทธิ์ร้อนเย็น ทั้งด้านวัตถุ (รูปธรรม) และจิต(นามธรรม) ถ้าไม่สมดุลร้อนเย็นก็จะทำให้เกิดทุกขเวทนา (เจ็บป่วย) แต่ถ้าสมดุลร้อนเย็นก็จะทำให้เกิดสุขเวทนา (แข็งแรง)

สอดคล้องกับทฤษฎีสภาพภาวะแบบชั่วคราวกันข้าม การปรับสมดุลร้อนเย็นตามหลักแพทย์ทางเลือก คือ ถ้ายืน -หยาง เกิดผิดปกติขึ้นไม่ว่าทางใดทางหนึ่ง จะทำให้ฝ่ายหนึ่งเพิ่มหรือขณะที่อีกฝ่ายหนึ่งอ่อนแอลง เช่น ถ้ายางมากเกินไป จะเกิดโรคร้อน ถ้ายืนมากเกินไป จะเกิดโรคเย็น (โครงการพัฒนาเทคนิคการทำยาสมุนไพร, โครงการศึกษาการแพทย์ตะวันออก และมูลนิธิสาธารณสุขกับการพัฒนา , ๒๕๔๑: ๑๖๓-๑๖๖) สอดคล้องกับการปรับสมดุลดิน (เย็น) น้ำ (เย็น) ลม (เย็น) ไฟ (ร้อน) ตามหลักการแพทย์แผนไทย “การแพทย์แผนไทยมีการตรวจวินิจฉัยโรค และการบำบัดโรคด้วยแนวคิดพื้นฐานเรื่องธาตุทั้ง ๔ คือ ดิน น้ำ ลม และไฟ ที่ประกอบกันขึ้นเป็นร่างกายของคน การเสียสมดุลของธาตุทั้ง ๔ จากอิทธิพลการเปลี่ยนแปลงตามวัย กาลเวลา ฤดูกาล ภูมิประเทศ และพฤติกรรมของคน ต่างเป็นสาเหตุของการเกิดโรค” (เฉลิมพล เกิดมณี, ๒๕๔๗ : ๒)

สอดคล้องกับนักวิทยาศาสตร์ทางฟิสิกส์เคมีชี้ว่า อุณหภูมิมีผลอย่างมากต่อการเปลี่ยนแปลงของสสารและพลังงานทั้งของสิ่งมีชีวิตและไม่มีชีวิต ดังนี้เนื่องจากโครงสร้างระดับสองระดับสาม และระดับสี่ของชีวโมเลกุลมีแรงยึดเหนี่ยวที่สำคัญ ๓ ชนิด คือ พันธะไฮโดรเจน พันธะไฮโดรโฟบิก และพันธะไอออนิก ดังนั้นปัจจัยต่างๆ ที่มีอิทธิพลต่อพันธะเหล่านี้ ย่อมมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของโครงสร้างโมเลกุล และในที่สุดทำให้โครงรูปเปลี่ยนแปลงไปด้วย ปัจจัยที่สำคัญเหล่านั้น ได้แก่ ความเป็นกรดด่าง ปริมาณเกลือแร่ในน้ำ และอุณหภูมิ ปัจจัยทั้ง ๓ ชนิดที่กล่าวมามีอิทธิพลต่อโครงสร้างและโครงรูปของชีวโมเลกุล ซึ่งเท่ากับว่ามีผลต่อหน้าที่และการทำงานของชีวโมเลกุลเหล่านั้น ถ้าปัจจัยเหล่านี้เปลี่ยนแปลงทำให้โครงรูปและโครงสร้างเปลี่ยนแปลงไป ชีวโมเลกุลก็จะทำงานในหน้าที่ของตนเองไม่ได้ เราเรียกสภาวะนี้ว่า สภาวะเสียธรรมชาติ (denatured state) และสภาวะเดิมของโมเลกุลที่ทำงานได้ เราเรียกว่า สภาวะธรรมชาติ (native state) สรุปลงแล้วคือ สภาวะธรรมชาติของชีวโมเลกุล จะมีโครงสร้างระดับต่างๆ ซึ่งทำให้มีโครงรูปจำนวนจำกัดและโดยทั่วไปมีโครงรูปจำเพาะ ในกรณีสภาวะเสียธรรมชาติ จะมีโครงสร้างไร้รูปมีโครงรูปไม่แน่นอนทำงานตามหน้าที่ไม่ได้ (พิชิต โดสุโขวงศ์, ๒๕๓๕ : ๓๘-๔๑)

จะเห็นได้ว่า สมดุลร้อน-เย็นเป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อสุขภาพ

ชีวิตเกิดมาและสัมพันธ์กับสมดุลร้อนเย็นได้อย่างไร

ตามหลักนิยาม ๕ (อรรถกถาแปล เล่ม ๗๖ หน้า ๘๑) ปฏิจสุมุปปาท(อนุโลม) ๑๑ (พระไตรปิฎก เล่ม ๔ “มหาขันธกะ” ข้อ ๑) นามรูปจะสัมพันธ์กัน ๔ มิติ ได้แก่ มิติที่ ๑ คือ การเกิดมามีชีวิต

ที่สัมพันธ์กับสมมูลร้อนเย็น มิติที่ ๒ การเกิดของกามสุขขัลลิกะ มิติที่ ๓ การเกิดของอรรถกิลมละ และมิติที่ ๔ การเกิดของโลกุตระ

ความสัมพันธ์ของนามรูป มิติที่ ๑ คือ การสังเคราะห์ด้วยกฎสมมูลร้อนเย็นพัฒนาจนเป็นพลังงาน วัตถุ พืช สัตว์ที่หลากหลาย และพัฒนาต่อเนื่องจนเป็นคน ดังกล่าวนั้นล้วนดำรงอยู่ได้ด้วยสมมูลร้อนเย็น

จากการตรัสรู้ของพระพุทธเจ้าดังกล่าว จะเห็นได้ว่า สิ่งที่หมุนวนสัมพันธ์กันในมหาจักรวาลเริ่มต้นจากอุคฺนิยาม คือ วัตถุและพลังงาน เช่น ดิน น้ำ ลม ไฟ พลังงานความร้อน แม่เหล็ก ไฟฟ้า แสง สี เสียง คลื่น เป็นต้น เคลื่อนผสมผสานสังเคราะห์กันตามหลักวิทยาศาสตร์ คือ พลังงานร้อนเย็นเคลื่อนผสมผสานสังเคราะห์กันเป็นธาตุใหม่ เช่น เอน้ำร้อนกับน้ำเย็นผสมกัน พลังงานความร้อนและเย็นจะเคลื่อนเข้าหากันและสังขารคือการปรุงแต่งผสมผสานสังเคราะห์กันเป็นน้ำอุ่น ด้วยพลังงานและวัตถุต่างๆ ในมหาจักรวาลมีพลังงานไม่เท่ากันจึงเคลื่อนสังขารคือการปรุงแต่งผสมผสานสังเคราะห์กันด้วยหลักสมมูลร้อนเย็น กลายเป็นพลังงานและวัตถุที่หลากหลายซึ่งมีคุณสมบัติใหม่

พลังความร้อนและเย็นจะเคลื่อนเข้าหากันผสมผสานกันเพื่อทำความสมดุลกันอยู่อย่างนี้ ทรานซ์กาลนาน ดังนั้น เมื่อธรรมชาติของธาตุต่างๆ ในอากาศซึ่งมีพลังงานไม่เท่ากัน (ร้อนเย็นไม่เท่ากัน) เคลื่อนเข้าหากันก็จะเกิดลม, ถ้าเคลื่อนเอาไฮโดรเจน ๒ ตัวไปรวมกับออกซิเจน ๑ ตัว ก็จะกลายเป็นธาตุใหม่ คือ น้ำ (H_2O) เช่น เรานั่งอยู่ในรถยนต์ขณะอากาศหนาวเย็นมากจึงปิดแอร์รถ อีกสักพักก็จะเกิดฝ้าไอน้ำที่กระจก กลไกเช่นเดียวกับน้ำที่อยู่ในขวดแก้วก่อนแช่ตู้เย็นจะยังไม่เย็น แต่พอแช่ตู้เย็นพลังความเย็นของตู้เย็นจะทะลุแก้วเข้าไปถึงน้ำจึงทำให้น้ำเย็นลง เมื่อพลังงานเย็นที่อยู่นอกกระทะผ่านกระจกเข้ามาในรถ ก็จะให้อากาศในรถส่วนที่อยู่ใกล้กระจกเย็นลง อากาศในรถใกล้กระจกที่เย็นลงและอากาศร้อนในรถส่วนที่อยู่ห่างกระจกเข้าไปจะเคลื่อนเข้าหากัน นำเอาไฮโดรเจน ๒ ตัวไปรวมกับออกซิเจน ๑ ตัว เกิดเป็นฝ้าไอน้ำขึ้น, ถ้าเคลื่อนเอาไนโตรเจน ฟอสฟอรัส โพแทสเซียม แคลเซียม และธาตุต่างๆ มารวมกัน ก็จะเป็นปุ๋ยคอก หิน รวมทั้งการเกิดของสนิมเหล็กและวัตถุอื่นๆ ที่หลากหลายในโลก ก็กลไกนี้แหละเดียวกัน

จากกลไกของธรรมชาติที่พลังงานร้อน-เย็นเคลื่อนผสมผสานกันดังกล่าวนี้ จะพัฒนาเป็นพืชินยาม คือ สิ่งมีชีวิตระดับพืช เช่น ในขวดที่มีน้ำบรรจุปิดฝาอย่างดีหล่นอยู่ข้างทางหลายเดือน จะมีการสังขารคือการปรุงแต่งผสมผสานสังเคราะห์ระหว่างน้ำกับคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้าแสงสีเสียงในมหาจักรวาล พัฒนาเป็นสิ่งมีชีวิตระดับพืช เรียกว่าตะไคร้ขึ้นมาตามธรรมชาติ โดยไม่มีใครเอาพันธุ์ตะไคร้ไปใส่ ยิ่งอยู่นอกขวดการรวมตัวกันของวัตถุและพลังงานที่หลากหลายก็ยิ่งมาก จึงสังเคราะห์พัฒนาเป็นพืชที่หลากหลายชนิดในโลก

อุคฺนิยามกับพืชินยามจะสังขารสังเคราะห์กันพัฒนาต่อเป็นจิตินยาม คือ สิ่งมีชีวิตระดับสัตว์ ตั้งแต่สัตว์ชั้นต่ำพัฒนาขึ้นไปเป็นลำดับจนเป็นสัตว์ชั้นสูงคือคน เช่น ในขวดน้ำที่มีตะไคร้ที่ปิดฝาสนิทนานเข้าก็จะมีตัวเล็กขยับได้ซึ่งก็คือชีวิตของสัตว์ชั้นต่ำที่ไม่ได้มีใครเอาพันธุ์ไปใส่ แต่เกิดจากการสังขาร

บทสลับสุดของฟ้า ๒ ผาตัดโรกภัยโดยใช้สมมูลร้อนเย็น

ไวยเพชร กล้าน (ทมวเบียว)

สังเคราะห์ของพีชนิยามคือตะไคร่กับน้ำและพลังงานอุณหภูมิต่างๆ ในมหาจักรวาล เมื่ออยู่นอกขบวนการสังเคราะห์จึงเกิดการสังเคราะห์ของพีชนิยามและอุณหภูมิต่างๆ ในมหาจักรวาลที่หลากหลาย จึงพัฒนาเป็นจิตนิยามคือสัตว์ที่หลากหลายชนิด แล้วพัฒนาเป็นสัตว์ชั้นสูงขึ้นไปเป็นลำดับ พัฒนาจนเป็นคนซึ่งเป็นพลังงานสัตว์ที่มีพัฒนาการสูงสุด

พลังงาน วัตถุ พีช สัตว์ และคน จึงเกิดมาจากสมมูลร้อนเย็น และดำรงอยู่ได้ด้วยสมมูลร้อนเย็น ดังที่ คำตรัสในพระไตรปิฎก เล่มที่ ๑๑ “สังกิติสูตร” ข้อที่ ๒๕๓ กล่าวถึงที่ตั้งแห่งความเพียร ๕ อย่างหนึ่งใน ๕ ข้อนั้น พระพุทธเจ้าตรัสว่า “เป็นผู้มีโรคน้อย มีทุกข์น้อย ประกอบด้วยเตโชธาตุ (ความร้อนในร่างกาย) อันมีวิบาก (ผล) เสมอกันไม่เย็นนัก ไม่ร้อนนัก เป็นอย่างกลางๆ ควรแก่ความเพียร”

จะเห็นได้ว่า พระพุทธเจ้าพบว่า การปรับสมดุล ร้อน-เย็น จะทำให้มีโรคน้อย มีทุกข์น้อย ส่งผลให้มีสภาพร่างกายพร้อมที่จะประกอบความเพียร ซึ่งก็คือร่างกายที่แข็งแรงนั่นเอง ซึ่งเป็นนามคือ สัญญา (พลังงานจำได้หมายรู้) และการสังเคราะห์แห่งสมมูลร้อนเย็น ดังนั้นเมื่อได้สิ่งที่สมมูลร้อนเย็นมาสังเคราะห์จึงเกิดเป็นรูปที่คงทนแข็งแรง

จิตวิญญาณคือตัวสร้างร่างกาย

พระพุทธเจ้าตรัสถึงความสัมพันธ์ของนามรูปในมหาจักรวาล ใน “หลัก ปฏิจจนุปบาท (อนุโลม) ๑๑” คือ การอาศัยกันและกันเกิดขึ้น (ความเป็นเหตุปัจจัยสืบเนื่องกันเป็นไปตามลำดับ) ดังนี้ “...วิญญาณ จึงมี นามรูป (ตัวรู้และตัวถูกรู้) นามรูป จึงมี สฬายตนะ (สื่อติดต่อ ๖ อย่าง คือ ตา หู จมูก ลิ้น กาย ใจ)...” จะเห็นได้ว่า พระพุทธเจ้าพบว่า จิตวิญญาณคือตัวสร้างร่างกาย

สิ่งที่ยืนยันว่า ข้อความที่พระพุทธเจ้าตรัสข้างต้นเป็นจริงคือ คนเป็นๆ มีชีวิต/มีจิตวิญญาณ เวลาไม้บาดแผล จิตวิญญาณจะดูดดึงดินน้ำลมไฟ/วัตถุและพลังงานมาสร้างก่อเป็นร่างกาย แม้ไม่ได้ทายาหรือไม่ได้เย็บแผล ก็ทำให้เกิดเนื้อเยื่อเชื่อมต่อบาดแผลได้ แต่คนตายนั้นไม่มีชีวิต/ไม่มีจิตวิญญาณ แม้จะตายใหม่ๆ ร่างกายจะยังมีส่วนประกอบเช่นเดียวกับคนเป็น แต่เวลาไม้บาดแผล บาดแผลจะไม่เชื่อมต่อกัน ไม่ว่า จะทายาอย่างดีหรือเย็บแผลอย่างดีก็ตาม มีแต่จะเปื่อยพังทลายไปเรื่อยๆ จะเห็นว่า คนเป็นก็มีร่างกาย คนตายใหม่ๆ ก็มีร่างกายที่มีส่วนประกอบเหมือนคนเป็น ดังนั้นคนเป็นจึงต่างจากคนตายตรงที่ คนเป็นนั้นมีจิตวิญญาณร่างกายสามารถเจริญเชื่อมต่อกันได้ แต่คนตายนั้นไม่มีจิตวิญญาณ ร่างกายไม่เจริญไม่เชื่อมต่อกัน

คนเป็นมีจิตวิญญาณเนื้อเยื่ออวัยวะของร่างกายจะทำงาน ส่วนคนตายไม่มีจิตวิญญาณเนื้อเยื่ออวัยวะของร่างกายจะไม่ทำงาน จะเห็นว่า จิตวิญญาณเป็นสิ่งที่ทำให้เนื้อเยื่ออวัยวะของร่างกายทำงาน

สารพิษใดๆ ที่ว่าเป็นพิษก่อโรคร้ายแรง พอเอาไปใส่คนตายคนตายก็ไม่มีโรค แต่พอเอาไปใส่คนเป็นคนเป็นก็จะเป็นโรค แสดงว่า จิตวิญญาณเป็นสิ่งที่ดึงเอาสารพิษมาก่อโรคในชีวิตคน

บทสวดมนต์ของฟ้า ๒ ผาตัดโรคภัยโดยใช้สมมูลร้อนเย็น

ไอเพชร กล้าน (ทอมเบียว)

คนเป็นมีจิตวิญญาณร่างกายมีความแข็งแรงหรือมีโรคเยอะเยาะไปหมด แต่พอตายไปไม่มีจิตวิญญาณไม่มีความแข็งแรงไม่มีโรค (โรคทุกโรคหายหมด) แสดงว่าจิตวิญญาณเป็นตัวสร้างความแข็งแรงหรือสร้างโรค ซึ่งจะสร้างด้วยเหตุปัจจัยอะไรนั้นเป็นสิ่งที่ต้องเรียนรู้ต่อไป

แสดงว่า จิตวิญญาณคือพลังงานที่ดึงดูดวัตถุและพลังงานในโลกในมหจักรวาลมาสร้างทุกสิ่งทุกอย่างในชีวิตคน ดังที่พระพุทธเจ้าตรัสว่า “ใจ (จิตวิญญาณ) เป็นประธานของสิ่งทั้งปวง ใจเป็นใหญ่ใจประเสริฐที่สุด ทุกสิ่งสำเร็จได้ด้วยใจ (มโนปุพพังคมา ฐัมมา มโนเสฏฐา มโนมยา)” (พระไตรปิฎกเล่ม ๒๕ “คาถาธรรมบท” ข้อ ๑๑)

ภาวะร้อนเย็นไม่สมดุลทำให้โรคเกิดได้อย่างไร

จิตวิญญาณได้สร้างประสาทอัตโนมัติขึ้นหลังขึ้นมาเพื่อสั่งให้กล้ามเนื้อเกร็งตัว (รีเฟล็กซ์) หนึพหรือบีบเอาพิษออกจากร่างกาย ดังที่นักวิทยาศาสตร์ได้พบว่า Flexor (withdrawal) reflex เป็นรีเฟล็กซ์ ที่เกิดเมื่อมีตัวกระตุ้นอันตรายมากระตุ้นที่ผิวหนัง ทำให้เกิดรีเฟล็กซ์ ถอยส่วนของร่างกายหนีออกจากตัวกระตุ้นอันตรายนั้น เรียก withdrawal reflex...

การรับรู้ความรู้สึกปวด (pain) เป็นกลวิธีเตือนร่างกายว่ามีอันตรายมาถึงและถือว่าเป็นกลวิธีป้องกันร่างกายที่สำคัญอย่างหนึ่ง ตัวกระตุ้นให้เกิดความเจ็บปวดเรียกว่า nociceptive stimuli ซึ่งอาจเป็นการกระตุ้นเชิงกล ความร้อน หรือสารเคมีก็ได้ การรับรู้ความเจ็บปวดต้องอาศัย sensory receptor ที่เป็น naked nerve ending ซึ่งอาจเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า nociceptor ก็ได้... เมื่อกล้ามเนื้อหดตัวมากเกินไปจากการออกกำลังกายเกินขนาด หรือกล้ามเนื้อขาดเลือดมาเลี้ยงจะเกิดอาการปวดกล้ามเนื้อ เรียกว่า muscle pain เชื่อว่าเกิดจากการคั่งของสารเคมีที่เรียกว่า “ P factor” ซึ่งอาจเป็น K ประจุบวกเป็นสาเหตุให้เกิดอาการเจ็บปวดได้ อาการเจ็บปวดจะทำให้เกิดการเกร็ง (spasm) ของกล้ามเนื้อ มีผลให้กล้ามเนื้อขาดเลือดมาเลี้ยงมากยิ่งขึ้น ทำให้รู้สึกปวดมากขึ้นไปอีก... (กนกวรรณ ดิลกสกุลชัย และชัยเลิศ พิชิตพรชัย , ๒๕๕๒ : ๘๘๒ - ๘๘๔)

โมเลกุลต่างๆ ที่พบในสิ่งมีชีวิตเรียกว่า ชีวโมเลกุล (biomolecule) โมเลกุลเหล่านี้ มีสมบัติพิเศษประการหนึ่ง คือ ทำงานตามหน้าที่ได้ จากการศึกษาถึงหน้าที่ของชีวโมเลกุลชนิดต่างๆ พบว่าโมเลกุลประเภทโปรตีนมีหน้าที่กว้างขวางมาก กล่าวคือ

๑. มีหน้าที่ **เร่งปฏิกิริยา**ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในสิ่งมีชีวิต โมเลกุลที่ทำหน้าที่นี้เรียกว่า เอนไซม์ เช่น น้ำย่อยในกระเพาะมีตัวเร่งย่อยอาหารในโมเลกุลใหญ่ให้เป็นโมเลกุลเล็ก เป็นต้น

๒. ทำหน้าที่ **ขนส่งสาร**ต่างๆ เช่น ฮีโมโกลบิน (hemoglobin) รับส่งออกซิเจนจากปอดไปเลี้ยงเซลล์ต่างๆ ทั่วร่างกาย เป็นต้น

๓. ทำหน้าที่ เกี่ยวกับการเคลื่อนไหว เช่น โปรตีนในกล้ามเนื้อ เมื่อหดตัวมีผลให้เกิดการเคลื่อนไหว

๔. ทำหน้าที่ เป็นโครงสร้าง เช่น โปรตีนในผิวหนังเป็นแผ่น หุ้มห่อร่างกาย

๕. ทำหน้าที่ เป็นภูมิคุ้มกัน ในร่างกายของสัตว์ชั้นสูง จะมีโปรตีนที่เรียกว่าแอนติบอดี (antibody) ทำหน้าที่ทำลายสิ่งแปลกปลอมต่างๆ ที่เข้าสู่ร่างกาย เช่น เชื้อโรคที่เข้าสู่ร่างกาย

๖. ทำหน้าที่ รับข่าวสารและถ่ายทอดเป็นกระแสประสาท เช่น โปรตีนในจอภาพของดวงตา มีความสามารถในการรับแสงและเปลี่ยนแปลงให้เป็นกระแสประสาทส่งไปยังสมอง ทำให้ตาเรามองเห็นความสามารถในการมองเห็นได้

โปรตีนยังมีหน้าที่อีกจำนวนมาก... ชีวโมเลกุลประเภทอื่นมีหน้าที่จำเพาะเหมือนกัน เช่น DNA ทำหน้าที่เป็นสารพันธุกรรม RNA ทำหน้าที่ถ่ายทอดรหัสพันธุกรรมให้เป็นโปรตีน คาร์โบไฮเดรต และไขมันทำหน้าที่เป็นโครงสร้างของเยื่อเซลล์และผนังเซลล์ เป็นต้น

...ข้อที่น่าสนใจในที่นี้คือชีวโมเลกุลประเภทต่างๆ ทำงานได้ตามหน้าที่เหมือนเครื่องจักรกลต่างๆ ความสามารถในการทำงานได้โดยมีหน้าที่จำเพาะอย่าง จึงเป็นสมบัติสำคัญของชีวโมเลกุล นักวิทยาศาสตร์ได้พยายามศึกษาหาสาเหตุต่างๆ ที่ทำให้ชีวโมเลกุลต่างๆ มีคุณสมบัติที่สำคัญประการนี้ และได้พบว่าความสามารถในการทำงานของชีวโมเลกุลต่าง ๆ นั้น เนื่องมาจากลักษณะโครงสร้าง (structure) และโครงรูป (conformation) ของชีวโมเลกุล (พิชิต โสสุโขวงศ์, ๒๕๓๕ : ๒๕)

จะเห็นว่า การกระตุ้นด้วยเชิงกล สารเคมี หรือร้อนเย็นที่ไม่สมดุล ทำให้เกิดปฏิกิริยากลายเนื้อเกร็งตัว (รีเฟล็กซ์) หนีพิษหรือบีบเอาพิษออกจากร่างกาย ถ้ามีพิษมากเกินไปจนร่างกายขับพิษออกไม่ทัน จะเป็นกลไกที่ทำให้เกิดโรค คือ เมื่อมีต้นเหตุอย่างน้อยข้อใดข้อหนึ่งเกิดขึ้นที่เป็นที่เป็นพิษ/อันตราย/ระคาย/ไม่สบายในร่างกาย เช่น เมื่อร่างกายกระทบอันตรายจากภาวะร้อนหรือเย็นเกิน ตามหลักวิทยาศาสตร์ก็จะเกิดการทำลายโครงสร้างและโครงรูปของเซลล์ เซลล์ก็จะทำหน้าที่ผิดปกติจากเดิม อาจทำหน้าที่มากเกินไปหรือน้อยไปหรือทำหน้าที่ผิดเพี้ยนไปจากปกติ ประกอบกับประสาทไขสันหลังอัตโนมัติกระตุ้นให้เกิดการเกร็งตัวของกล้ามเนื้อ(รีเฟล็กซ์)เพื่อหนีพิษหรือขับพิษ การเกร็งตัวของกล้ามเนื้อจะยิ่งรุนแรงมากขึ้น ตามความรุนแรงของพิษ/อันตราย/สิ่งระคาย/สิ่งไม่สบายนั้นๆ ถ้าพิษมากเกินไปจนไม่สามารถขับออกได้หมด จะเกิดการเกร็งตัวค้าง เลือดลมไหลเวียนไม่สะดวก สารอาหารและพลังงานที่เป็นประโยชน์ไหลเวียนเข้าเซลล์ไม่ได้ ของเสียไหลเวียนออกจากเซลล์ไม่ได้ ทำให้เซลล์เสื่อม

ประกอบกับเซลล์เม็ดเลือดขาวซึ่งทำหน้าที่ในกลไกฟาโกไซโตซิส คือ กลไกการโอบมะเร็ง เนื้องอก เซลล์ที่ผิดปกติ เชื้อโรคและพิษต่างๆ แล้วหลั่งเอนไซม์/น้ำย่อยต่างๆ มาสลาย แล้วขับออกจากร่างกายเซลล์ โดยกลไกรีเฟล็กซ์ของเซลล์ ซึ่งทำให้เราไม่เจ็บป่วย เมื่อเม็ดเลือดขาวและเซลล์ต่างๆ ถูกทำลายจากพิษร้อนเย็นไม่สมดุลหรือถูกทำลายด้วยพิษอื่นๆ ทำให้โครงสร้างและโครงรูปของเซลล์เสีย เซลล์ก็จะเสียหายที่ ไม่สามารถกำจัดพิษต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ พิษต่างๆ ก็จะสะสมค้างอยู่ในร่างกาย

ไบรท์ลีสสุดของฟ้า ๒ ผ่าตัดโรคภัยโดยใช้สมดุลร้อนเย็น

ไอเพชร กล้าน (ทมวเบียว)

ทำให้เซลล์เสื่อมและตายก่อนเวลาอันควร การทำงานของอวัยวะต่างๆ ก็เสื่อม จึงทำให้เกิดโรคได้ทุกโรค หรือเกิดอาการเจ็บป่วยได้ทุกอาการหรือเกิดความเสื่อมได้ทุกเซลล์ทุกอวัยวะของร่างกาย จุดใดที่อ่อนแอ และมีพิษมากก็จะเกิดอาการก่อน แล้วค่อยลุกลามไปจุดอื่นๆ ถ้าไม่ได้รับการแก้ไข

ภาวะสมดุลร้อนเย็นทำให้โรคหายได้อย่างไร

ถ้าเรามีวิธีการระบายสิ่งที่เป็นพิษร้อนหรือเย็นเกินนั้นออก พร้อมกับการไม่เพิ่มพิษร้อนหรือเย็นเกินนั้นเข้าไป เซลล์เม็ดเลือดขาวและเซลล์ต่างๆ ก็จะมีโครงสร้างและโคจรูปตามปกติ ทำหน้าที่ได้ตามปกติ อย่างมีกำลังและประสิทธิภาพมากขึ้นในการสลายพิษ ตามกลไกฟาโกไซโตซิสและเกร็งตัวจับพิษต่างๆ ออกไปจากร่างกาย เมื่อพิษถูกกำจัดออกจากร่างกายจนทุเลาเบาบางลงหรือหมดไป พร้อมกับการไม่เพิ่มพิษเข้าไป กล้ามเนื้อก็จะคลายตัว เพราะไม่ต้องบีบเกร็งตัวจับพิษออก เลือดลมก็จะไหลเวียนสะดวก สารอาหารและพลังงานที่เป็นประโยชน์สามารถเข้าไปหล่อเลี้ยงเซลล์ได้และของเสียระบายออกจากเซลล์ได้ ยิ่งถ้าทำพร้อมกับการละบาป บำเพ็ญบุญและเพิ่มพูนใจไว้กังวล ก็จะช่วยให้โรคและอาการเจ็บป่วยต่างๆ ทุเลาหรือหายไป ส่งเสริมให้ร่างกายและจิตใจมีสุขภาพที่ดียิ่งขึ้น

อาการร้อนเย็นไม่สมดุลเป็นอย่างไร แก้อย่างไร

กลุ่มอาการเจ็บป่วย ตามหลักแพทย์วิถีธรรม ๕ กลุ่มอาการ

๑ กลุ่มอาการของภาวะร่างกายร้อนเกิน

๒ กลุ่มอาการของภาวะร่างกายเย็นเกิน

๓ กลุ่มอาการของภาวะร่างกายร้อนเกินและเย็นเกิน เกิดขึ้นพร้อมกัน

๔ กลุ่มอาการของภาวะร่างกายที่มีสาเหตุเกิดจากร่างกายร้อนหรือร้อนเย็นพันกันเกินติดกลับเป็นอาการเย็นเกิน (เย็นหลอก)

๕ กลุ่มอาการของภาวะร่างกายที่มีสาเหตุเกิดจากร่างกาย เย็นหรือร้อนเย็นพันกันเกินติดกลับเป็นอาการร้อนเกิน (ร้อนหลอก)

☐ ๑. อาการของภาวะร้อนเกิน (ยุคนี้ ๘๐ % มักจะร้อนเกิน)

อาการหลัก (อาการที่ถูกต้อง) เมื่อกระทบอากาศร้อน อาหารหรือสมุนไพรหรือสิ่งที่มีฤทธิ์ร้อนแล้วรู้สึกไม่สบาย เมื่อกระทบอากาศเย็น อาหารหรือสมุนไพรหรือสิ่งที่มีฤทธิ์เย็นแล้วรู้สึกสบาย **อาการเด่น** (อาการที่มักเป็นในลำดับแรกแต่อาจเป็นสภาพอื่นได้) ปากคอแห้ง กระหายน้ำ ดื่มน้ำแล้วรู้สึกสดชื่น

ไบรท์สลับสุดของฟ้า ๒ ผ่าตัดโรคภัยโดยใช้สมดุลร้อนเย็น
ไวยเพชร กล้าน (ทมวเบียว)

ปวด บวม แดง ร้อน ตึง แข็ง มีน ชา แผลพุพอง ผื่น คัน ปัสสาวะเข้มข้นปริมาณน้อย อุจจาระแข็ง กำลังตก
อ่อนเพลีย หนักตัว ชีพจรเต้นแรง เส้นเลือดขยายตัว

แก้ไขด้วยการใช้สิ่งที่มีฤทธิ์เย็น

☐ ๒. อาการของภาวะเย็นเกิน (ยุคนี้ ๕ % มักจะเย็นเกิน)

อาการหลัก (อาการที่ถูกต้อง) เมื่อกระทบอากาศเย็น อาหารหรือสมุนไพรหรือสิ่งที่มีฤทธิ์เย็นแล้วรู้สึกไม่สบาย เมื่อกระทบอากาศร้อน อาหารหรือสมุนไพรหรือสิ่งที่มีฤทธิ์ร้อนแล้วรู้สึกสบาย **อาการเด่น** (อาการที่มักเป็นในลำดับแรกแต่อาจเป็นสภาพอื่นได้) ปากคอชุ่ม ไม่กระหายน้ำ รสของน้ำจืดผิดปกติ ปวด เทียว ชืด เย็น ตึง แข็ง มีน ชา ท้องอืด หัวตื้อ มือเย็น เท้าเย็น หนาวสั่น ปัสสาวะใสปริมาณมาก อุจจาระเหลว กำลังตก อ่อนเพลีย หนักตัว ชีพจรเต้นเบา เส้นเลือดหดตัว

แก้ไขด้วยการใช้สิ่งที่มีฤทธิ์ร้อน

๓. อาการภาวะร้อนเกินและเย็นเกินเกิดขึ้นพร้อมกัน(ร้อนเย็นพันกัน)

๑๕ % ของคนยุคนี้ มักจะมีทั้งภาวะร้อนเกินและเย็นเกินเกิดขึ้นพร้อมกัน **อาการหลัก (อาการที่ถูกต้อง)** กระทบสิ่งที่มีฤทธิ์ร้อนอย่างเดียวกัารู้สึกไม่สบาย กระทบสิ่งที่มีฤทธิ์เย็นอย่างเดียวกัารู้สึกไม่สบาย แต่เมื่อกระทบทั้งสิ่งที่มีฤทธิ์ร้อนและสิ่งที่มีฤทธิ์เย็นผสมกันแล้วรู้สึกสบาย เช่น อยู่ในร่มหรือที่อากาศเย็นแล้วรู้สึกหนาว อยากตากแดดหรืออยากอยู่ในที่อากาศร้อน พอตากแดดหรืออยู่ในที่อากาศร้อนแล้วรู้สึกสบาย สักพักรู้สึกร้อนไม่สบายตัว อยากเข้าน้ำหรืออยากอยู่ในที่อากาศเย็น พอเข้าน้ำหรืออยู่ในที่อากาศเย็นก็สบายดี สักพักเกิดอาการหนาวไม่สบาย อยากตากแดดหรืออยากอยู่ในที่อากาศร้อน สลับไปมาแบบนี้เรื่อยๆ แสดงว่าชีวิตต้องการทั้งพลังร้อนและเย็นมาสังเคราะห์ในเวลาเดียวกัน แสดงว่าเป็นอาการภาวะร้อนเกินและเย็นเกินเกิดขึ้นพร้อมกัน หรือกินอาหารหรือสมุนไพรฤทธิ์ร้อนอย่างเดียวกัารู้สึกไม่สบาย กินอาหารหรือสมุนไพรฤทธิ์เย็นอย่างเดียวกัารู้สึกไม่สบาย แต่กินอาหารหรือสมุนไพรทั้งฤทธิ์ร้อนและเย็นผสมกันแล้วรู้สึกสบาย แสดงว่าชีวิตต้องการสารและพลังงานทั้งร้อนและเย็นมาสังเคราะห์ในเวลาเดียวกัน แสดงว่าเป็นอาการภาวะร้อนเกินและเย็นเกินเกิดขึ้นพร้อมกัน

อาการเด่น (อาการที่มักเป็นในลำดับแรกแต่อาจเป็นสภาพอื่นได้) ไข้สูง(เป็นร้อน) แต่หนาวสั่น(เป็นเย็น) ปวดศีรษะ(เป็นร้อน)ร่วมกับท้องอืด(เป็นเย็น) ตัวร้อน(เป็นร้อน)ร่วมกับมือเท้าเย็น(เป็นเย็น) เป็นต้น

แก้ไขด้วยการใช้สิ่งที่มีฤทธิ์ร้อนและเย็นผสมกัน

ไบรท์สลับสุดของฟ้า ๒ ผ่าตัดโรคภัยโดยใช้สมดุลร้อนเย็น
ไฉเพชร กล้าวน (ทอมวเบียว)

๔. สาเหตุร้อนหรือร้อนเย็นพันกันตึกกลับเป็นอาการเย็น (เย็นหลอก)

เมื่อใช้สิ่งที่มีฤทธิ์ร้อนแก้ อาการจะยิ่งแย่ไปกว่าเดิม แต่พอใช้สิ่งที่มีฤทธิ์เย็นกลับรู้สึกสบาย ก็ให้ใช้สิ่งที่มีฤทธิ์เย็น เพราะต้นเหตุเกิดจากร้อน ถ้าใช้ร้อนเย็นผสมกันแล้วรู้สึกสบาย ก็ให้ใช้ร้อนเย็นผสมกัน แสดงว่าต้นเหตุเกิดจากร้อนเย็นพันกัน

๕. สาเหตุเย็นหรือร้อนเย็นพันกันตึกกลับเป็นอาการร้อน (ร้อนหลอก)

เมื่อใช้สิ่งที่มีฤทธิ์เย็นแก้ อาการจะยิ่งแย่ไปกว่าเดิม แต่พอใช้สิ่งที่มีฤทธิ์ร้อนกลับรู้สึกสบาย ก็ให้ใช้สิ่งที่มีฤทธิ์ร้อน เพราะต้นเหตุเกิดจากเย็น ถ้าใช้ร้อนเย็นผสมกันแล้วรู้สึกสบาย ก็ให้ใช้ร้อนเย็นผสมกัน แสดงว่าต้นเหตุเกิดจากร้อนเย็นพันกัน

กลไกการเกิดอาการร้อนเย็นไม่สมดุลเป็นอย่างไร

เมื่ออุณิยาม คือ วัตถุและพลังงาน ที่พลังร้อนเย็น ไม่เท่ากัน เคลื่อนสักระยะหนึ่ง(สังขาร) ด้วยหลักสมดุลร้อนเย็นพัฒนาจนพิชนิยาม คือ พืช ซึ่งจะมีขั้น ๓ (รูป สัญญา สังขาร) จะเห็นได้ว่า พืชเกิดมาจากสมดุลร้อนเย็นและอยู่ได้ด้วยสมดุลร้อนเย็น พืชจะมีสัญญา คือ พลังจำได้หมายความว่า จะดูแลพลังงานหรือสารอะไร ไปเลี้ยงตัวเองด้วยหลักสมดุลร้อนเย็น แล้วสังขาร(สังขาร) เป็นรูปร่างและหน้าที่ของพืช และผลักพลังงานและสารที่ไม่ต้องการออกด้วยหลักสมดุลร้อนเย็น

เช่น ชาวสวนยางพาราจะกรีดยังก่อนรุ่งเช้าอากาศเย็นจะได้น้ำยางเยอะ เพราะพืชเกิดมาจากสมดุลร้อนเย็นและอยู่ได้ด้วยสมดุลร้อนเย็น เย็นเกินชีวิตพืชก็อยู่ไม่ได้ สัญญาของพืชจึงขับสิ่งที่มีฤทธิ์เย็นซึ่งก็คือน้ำออกจากต้นพืช เมื่อกรีดยางในช่วงเวลาดังกล่าวจึงได้น้ำยางมาก แต่ถ้ากรีดยางในช่วงกลางวันอากาศร้อนจะได้น้ำยางน้อยหรือไม่ได้น้ำยาง เพราะร้อนเกินชีวิตพืชก็อยู่ไม่ได้ สัญญาของพืชจึงดูดน้ำเข้ามาไว้เพื่อดับร้อน ไม่ปล่อยน้ำออกมา การกรีดยางในช่วงเวลาดังกล่าวจึงได้น้ำยางน้อยหรือไม่ได้น้ำยาง

ซึ่งเมื่อพัฒนามาเป็นสัตว์/คน จะได้สัญญาของสมดุลร้อนเย็นดังกล่าวมาด้วย เป็นผลให้เกิดอาการต่างๆขึ้นในสัตว์/คน เมื่อกระทบกับพลังงานหรือสารที่มีพลังงานร้อนเย็นแตกต่างกันไป

เป็นคน/สัตว์ จะมีขั้น ๕ (รูป-ร่างกาย, เวทนา-พลังรู้สึกสุข/ทุกข์/เฉยๆ, สัญญา-พลังจำได้ หมายรู้ รวมทั้งดูแลพลังงานหรือสารที่ชีวิตต้องการเข้าไปในชีวิต และผลักพลังงานหรือสารที่ชีวิตไม่ต้องการออกจากชีวิต, สังขาร-พลังปรุงแต่ง/สังเคราะห์/สร้าง, วิญญาณ-พลังรู้)

อาการต่างๆเกิดจากจิตวิญญาณ (เวทนา, สัญญา, สังขาร, วิญญาณ) เป็นตัวสร้างขึ้นมาตามกลไกสมดุลร้อนเย็น ถ้าไม่มีจิตวิญญาณจะไม่มีอาการไม่มีความรู้สึกต่างๆ

เมื่อสัญญา (พลังจำได้หมายรู้) ของชีวิตรับรู้สภาพร้อนเย็นไม่สมดุลก็จะสังขาร (ปรุงแต่ง/สังเคราะห์/สร้าง) ความรู้สึกที่ไม่สบายต่างๆขึ้นมา อาจเกิดอาการที่ไม่สบายหนึ่งอาการหรือหลายอาการก็ได้ รวมลงเป็นทุกขเวทนา (ความรู้สึกทุกข์) โดยมีวิญญาณรับรู้สิ่งต่างๆที่เกิดขึ้น ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตาราง ตัวอย่างอาการเด่นของภาวะร้อนเย็นไม่สมดุล (อาการที่มักเป็นในลำดับแรกแต่อาจเป็นสภาพอื่นได้) และกลไกในการสร้างสมดุลร้อนเย็น โดยการกระทำของจิตวิญญาณ (เวทนา, สัญญา, สังขาร, วิญญาณ)

อาการเด่นของ ภาวะร้อนเกิน (อาการที่มักเป็นใน ลำดับแรกแต่อาจ เป็นสภาพอื่นได้)	กลไกในการสร้างสมดุลร้อนเย็น โดย การกระทำของจิตวิญญาณของผู้นั้น (เวทนา, สัญญา, สังขาร, วิญญาณ)	อาการเด่นของภาวะ เย็นเกิน (อาการที่ มักเป็นในลำดับแรก แต่อาจเป็นสภาพ อื่นได้)	กลไกในการสร้างสมดุลร้อนเย็น โดย การกระทำของจิตวิญญาณของผู้นั้น (เวทนา, สัญญา, สังขาร, วิญญาณ)
ปากคอแห้ง	สัญญาของชีวิต(พลังจำได้หมายรู้)	ปากคอชุ่ม	สัญญาของชีวิต(พลังจำได้หมายรู้)

บทสลับสุดของฟ้า ๒ ผ่านดีโรคภัยโดยใช้สมดุลร้อนเย็น
ไผ่เพชร กล้าวน (ทมอเขียว)

กระหายน้ำ คึ่มน้ำ แล้วรู้สึกสดชื่น	รวมทั้งดูดดึงพลังงานหรือสารที่ชีวิต ต้องการเข้าไปในชีวิต และผลัก พลังงานหรือสารที่ชีวิตไม่ต้องการ ออกจากชีวิต) จะสังขาร(สร้าง) เวทนา (ความรู้สึก) ดังกล่าว ซึ่งรับรู้อาการที่ เกิดขึ้นด้วยวิญญาณ(พลังรู้) เพื่อให้ สัญญาของชีวิตดูดดึงเอาน้ำซึ่งมีฤทธิ์ เย็นเข้าไปดับพลังร้อนที่มากเกินไปให้อยู่ ในขีดที่พอดี	ไม่กระหายน้ำ รสของน้ำจืด ผิดปกติ	รวมทั้งดูดดึงพลังงานหรือสารที่ชีวิต ต้องการเข้าไปในชีวิต และผลัก พลังงานหรือสารที่ชีวิตไม่ต้องการ ออกจากชีวิต) จะสังขาร(สร้าง) เวทนา(ความรู้สึก) ดังกล่าว ซึ่งรับรู้ อาการที่เกิดขึ้นด้วยวิญญาณ(พลังรู้) เพื่อให้สัญญาของชีวิตต่อต้านการรับ น้ำซึ่งมีฤทธิ์เย็นเข้าไปในร่างกาย เพื่อให้ร่างกายซึ่งขณะนั้นมีพลังเย็น มากเกินไปอยู่แล้วไม่ให้เย็นไปกว่าเดิม
ปวด บวม แดง ร้อน	-ปวด เกิดจากสัญญาจะสังขาร ความรู้สึกปวดขึ้นมาเมื่อมีภาวะร้อน เกิน รวมเป็นทุกขเวทนาให้วิญญาณ รับรู้เพื่อจะได้แก้ไขไม่ให้ร้อนเกิน เช่น ชีวิตที่ถูกไฟไหม้ น้ำร้อนลวก จะ รู้สึกปวด แต่เมื่อเอว่นทางจะเข้ น้ำแข็ง หรือสิ่งที่มีฤทธิ์เย็นมาใส่ อาการปวดก็จะลดลงหรือหายไป หรือ ชีวิตมีกรดบูริก/กรดแลกติกมากเกินไป ซึ่งมีฤทธิ์ร้อนก็จะรู้สึกปวด เมื่อกิน อาหารหรือสมุนไพรฤทธิ์เย็น พอกทา ด้วยสมุนไพรฤทธิ์เย็น หรือทำให้เย็น ลงด้วยวิธีการต่างๆ อาการปวดจาก กรดดังกล่าวก็จะลดลงหรือหายไป เพราะพลังร้อนที่มากเกินไปถูกทำลาย ด้วยเย็น เมื่อชีวิตสมดุลร้อนเย็นอาการ ปวดจะหายไป สัญญาจะสังขาร ความรู้สึกสบายขึ้นมาแทน -บวม เกิดจากสัญญาของชีวิตจะคูดน้ำ ซึ่งมีฤทธิ์เย็นไปดับร้อน จึงเกิดอาการ บวมขึ้น เช่น ไฟไหม้ น้ำร้อนลวก แมลงสัตว์กัดต่อย มีกรด มีความร้อน ตามร่างกายที่มากเกินไป ก็มักจะเกิด อาการบวม -แดงร้อน เมื่อสัมผัสอากาศร้อน หรือ	ปวด เหี่ยว ชืด เย็น	-ปวด เกิดจากสัญญาจะสังขาร ความรู้สึกปวดขึ้นมาเมื่อมีภาวะเย็น เกิน รวมเป็นทุกขเวทนาให้วิญญาณ รับรู้เพื่อจะได้แก้ไขไม่ให้เย็นเกิน เช่น ชีวิตที่ถูกน้ำแข็งหรืออากาศเย็น มากจนเกินไปจะรู้สึกปวด แต่พอผิงไฟ แช่น้ำอุ่น หรือทำให้อุ่นขึ้นด้วยวิธีการ ต่างๆ อาการปวดก็จะลดลงหรือ หายไป เพราะพลังเย็นที่มากเกินไปถูก ทำลายด้วยร้อน เมื่อชีวิตสมดุลร้อน เย็นอาการปวดจะหายไป สัญญาจะ สังขารความรู้สึกสบายขึ้นมาแทน -เหี่ยว เกิดจากสัญญาผลักคูดน้ำ ซึ่งมีฤทธิ์เย็นออกไปจากร่างกายที่มี ชีวิตบริเวณที่เย็นเกิน เช่น เอามือไป แช่น้ำนานๆ มือก็จะเหี่ยว ไปอาบน้ำก็ มักปวดปัสสาวะ อยู่ในห้องแอร์เย็นๆ หรืออากาศหนาวเย็นก็มักปัสสาวะ บ่อย กินอาหารหรือสมุนไพรฤทธิ์ เย็นก็มักปัสสาวะบ่อย -ชืดเย็น เมื่อสัมผัสอากาศเย็น หรือสิ่ง ที่มีฤทธิ์เย็น สัญญาจะสั่งประสาท

ไบรทิลลิสสุดของฟ้า ๒ ผ่านดีโรคภัยโดยใช้สมดุลร้อนเย็น
ไฉเพชร กล้าน (ทอมเบียว)

	ทำงานหนักๆ เกิดความร้อนในร่างกาย สัญญาจะสั่งประสาทอัตโนมัติให้สั่งให้		อัตโนมัติให้สั่งให้เส้นเลือดหดตัวเพื่อ
อาการเด่นของภาวะร้อนเกิน (อาการที่มักเป็นในลำดับแรกแต่อาจเป็นสภาพอื่นได้)	กลไกในการสร้างสมดุลร้อนเย็น โดยการกระทำของจิตวิญญาณของผู้นั้น (เวทนา, สัญญา, สังขาร, วิญญาณ)	อาการเด่นของภาวะเย็นเกิน (อาการที่มักเป็นในลำดับแรกแต่อาจเป็นสภาพอื่นได้)	กลไกในการสร้างสมดุลร้อนเย็น โดยการกระทำของจิตวิญญาณของผู้นั้น (เวทนา, สัญญา, สังขาร, วิญญาณ)
	เส้นเลือดขยายตัว เพื่อเพิ่มพื้นที่ให้สัญญาดันความร้อนออกได้ ธาตุอาหารเข้าไปที่เนื้อเยื่อได้ ผลเป็นพลังงานได้ จึงเกิดความร้อน สัญญาจะใช้พลังงานดังกล่าวดันน้ำเลือดซึ่งจะจับความร้อนไว้ ดันพลังร้อนออกจากจากร่างกายทางเส้นเลือด จึงเกิดสภาพอาการแดงร้อน		ลดพื้นที่ในการระบายความร้อน เก็บความร้อนที่มีไว้สู่ความเย็น เลือดลมก็จะไหลเวียนไม่สะดวก ธาตุอาหารไม่เข้าไปที่เนื้อเยื่อ จึงไม่เกิดการผลิพลังงาน ทำให้เกิดสภาพอาการซีดเย็น
ติง แฉ่ง มิน ชา	สัญญาของชีวิตสั่งให้ระบบประสาทอัตโนมัติไขสันหลังสั่งให้กล้ามเนื้อเกร็งตัวบีบเอาพิษภาวะร้อนเย็นไม่สมดุลออกไป จึงเกิดอาการติงแฉ่งปวดมึนชา	ติง แฉ่ง มิน ชา	สัญญาของชีวิตสั่งให้ระบบประสาทอัตโนมัติไขสันหลังสั่งให้กล้ามเนื้อเกร็งตัวบีบเอาพิษภาวะร้อนเย็นไม่สมดุลออกไป จึงเกิดอาการติงแฉ่งปวดมึนชา
แผลพุพอง ผื่น คัน	-พลังร้อนเกินจะเผาให้เนื้อเยื่อเสื่อม เปื่อยเป็นแผล สัญญาของชีวิตจะควบน้ำมาดับร้อนที่มากเกินไป จึงเกิดเป็นแผลพุพองเป็นถุงน้ำ -ผื่นคัน เกิดจากสัญญาของชีวิต ดันพลังงานหรือสารที่ร้อนเกินออกมา ระบายทางผิวหนัง แต่ด้วยพิษร้อนเกินที่มีปริมาณมาก ไม่สามารถระบายออกได้ทัน จึงคั่งค้างที่ผิวหนัง สัญญาของชีวิตจึงสังขาร(สร้าง) ความรู้สึกคัน ด้วยการสั่งให้ร่างกายผลิตสารฮิสตามีน เป็นสารที่ทำให้รู้สึกคัน(หมี) แผลปัจจุบันจึงให้ยาแอนตี้(ต่อต้าน) ฮิสตามีน กดฮิสตามีนกลับคืนไปก็ไม	ท้องอืด หัวตื้อ มือเย็น เท้าเย็น หนาวสั่น	-เมื่อมีภาวะเย็นเกิน เช่น เมื่ออากาศเย็นมากๆ สัมผัสสิ่งที่มีฤทธิ์เย็นมากๆ สัญญาของชีวิต จะสั่งระบบประสาทอัตโนมัติให้เส้นเลือดหดตัว เพื่อลดพื้นที่ในการระบายความร้อน เพื่อเก็บความร้อนไว้สู่ความเย็น เมื่อเส้นเลือดหดตัวมากเกินไปในกระเพาะอาหาร/ ลำไส้ เลือดลมไหลเวียนไม่สะดวก ขยับไม่ได้ก็เกิดอาการท้องอืด เส้นเลือดบริเวณหัวหดตัวมากเกินไป เลือดลมไหลเวียนไม่สะดวกก็เกิดอาการหัวตื้อ เส้นเลือดบริเวณมือเท้าหรือทั่วตัวหดตัวมากเกินไป เลือดลมไหลเวียนไม่สะดวก ก็เกิดอาการมือเย็นเท้าเย็น

ไบรท์สลับสุดของฟ้า ๒ ผ่าตัดโรคภัยโดยใช้สมดุลร้อนเย็น
ไอเพชร กล้าน (ทอมเบียว)

	คัน แต่พิษร้อนเกินก็ยังทำลายอยู่เหมือนเดิม หมดฤทธิ์ยาที่ออกอาการใหม่ หรือผู้นั้นใส่พิษร้อนเกินที่เป็นต้นเหตุไปมากๆ ยาเคมีก็กดฮิสตามีนไม่ได้ ทำให้อาการคันไม่หายไปหรือเป็นหนักยิ่งขึ้น) สัญญาของชีวิตสร้างความรู้สึกคันเพื่อให้เกา การเกาเป็นการเสียดสี การเสียดสี ทำให้เกิดความร้อน เมื่อเกิดความร้อนสัญญาจะสั่งให้เส้นเลือดขยายตัว เพื่อเพิ่มพื้นที่ในการระบายความร้อน (จะสังเกตได้เมื่ออากาศร้อนหรือเราทำงาน		หรือหนาวสั่นตามเนื้อตัว -เมื่อลดหรือคงสิ่งที่มีฤทธิ์เย็น ใส่สิ่งที่มีฤทธิ์ร้อนเข้าไป จนเกิดสมดุลร้อนเย็น เส้นเลือดจะขยายตัวอย่างพอดี เลือดลมก็ไหลเวียนสะดวก เมื่อย่อยได้ดีอาการท้องอืดก็หายไป เลือดลมไหลเวียนขึ้นหัวได้ อาการหัวตื้อก็หายไป เลือดลมไหลเวียนตามมือเท้าหรือทั่วตัวได้ อาการอาการมือเย็นเท้าเย็นหนาวสั่นก็หายไป
อาการเด่นของภาวะร้อนเกิน (อาการที่มักเป็นในลำดับแรกแต่อาจเป็นสภาพอื่นได้)	กลไกในการสร้างสมดุลร้อนเย็น โดยการกระทำของจิตวิญญาณของผู้นั้น (เวทนา, สัญญา, สังขาร, วิญญาณ)	อาการเด่นของภาวะเย็นเกิน (อาการที่มักเป็นในลำดับแรกแต่อาจเป็นสภาพอื่นได้)	กลไกในการสร้างสมดุลร้อนเย็น โดยการกระทำของจิตวิญญาณของผู้นั้น (เวทนา, สัญญา, สังขาร, วิญญาณ)
	หนักๆ เส้นเลือดจะขยายตัว) เมื่อเส้นเลือดขยายตัวสัญญาก็จะสามารถผลักดันเอาสารหรือพลังงานร้อนเกินออกจากร่างกายทางผิวหนังได้ อาการคันก็จะลดลง (ยกเว้นพิษร้อนมากเกินไป ระบายออกได้น้อย เหลือค้างมาก ก็จะยังคันเหมือนเดิม) ถ้าใช้สิ่งที่มีฤทธิ์เย็นด้วยวิธีการต่างๆ ที่ถูกกัน ดับหรือถอนพิษร้อนเกินออกได้ สัญญาของชีวิตจะกดฮิสตามีนกลับไป อาการคันก็จะหายไป เพราะไม่ต้องใช้ฮิสตามีนเป็นกลไกระบายพิษของชีวิต เนื่องจากไม่มีพิษร้อนเกินแล้ว -ผื่นแดง ก็เกิดจากสัญญาของชีวิตดูดน้ำมาดับพิษร้อนเกิน ดูดเม็ดเลือดแดงมาซ่อมแซมเนื้อเยื่อที่เสื่อมจากพิษร้อนเกิน ดูดเม็ดเลือดขาวมาทำลายพิษ เมื่อร่างกายเย็นลง เพราะ สามารถดับ		

ไบรทิลลิสสุดของฟ้า ๒ ผ่านดีโรคภัยโดยใช้สมดุลร้อนเย็น
ไอเพชร กล้าวน (ทอมเวียว)

	หรือถอนพิษร้อนเกิน ด้วยวิธีการต่างๆ ที่ถูกกัน ก็ไม่ต้องใช้น้ำ เม็ดเลือดแดง เม็ดเลือดขาวอีกต่อไป สัญญาของชีวิต ก็ดันกลับไปใช้ประโยชน์ที่อื่นของ ร่างกาย ทำให้อาการผื่นแดงหายไป -ถ้าปล่อยให้พิษร้อนเกินมีมากขึ้นไปเรื่อยๆ ผิวหนังก็จะถูกทำลายได้มาก สลับกับการสร้างเนื้อเยื่อใหม่ขึ้นมา แทนสลับไปสลับมา เรียกว่าโรค สะเก็ดเงิน ถ้าผิวหนังถูกพิษร้อนเกิน เผาจนดำไหม้และกล้ำเนื้อเกร็งตัว บิบบพิษร้อนเกินนั้นออก แล้วบิบบ บิบบ รัคไปเรื่อยจนตาย เรียกว่าโรคหนัง แข็ง แต่ถ้าระบายพิษร้อนเกินออกไป ได้ แล้วใส่สิ่งที่สมดุลร้อนเย็นเข้าไป กล้ำเนื้อจะคลายตัว เพราะไม่มีพิษ ร้อนที่ต้องบิบบออก เลือดลมจะ ไหลเวียนสะดวก ชีวิตดูสดใสและ พลังงานที่สมดุลไปเลี้ยงส่วนต่างๆ ของร่างกายได้ เม็ดเลือดขาวที่แข็งแรง ก็สามารถสลายเนื้อเยื่อที่เสื่อมมากเกินไป ได้ และสัญญาของชีวิตก็		
อาการเด่นของ ภาวะร้อนเกิน (อาการที่มักเป็นใน ลำดับแรกแต่อาจ เป็นสภาพอื่นได้)	กลไกในการสร้างสมดุลร้อนเย็น โดย การกระทำของจิตวิญญาณของผู้นั้น (เวทนา, สัญญา, สังขาร, วิญญาณ)	อาการเด่นของภาวะ เย็นเกิน (อาการที่ มักเป็นในลำดับแรก แต่อาจเป็นสภาพ อื่นได้)	กลไกในการสร้างสมดุลร้อนเย็น โดย การกระทำของจิตวิญญาณของผู้นั้น (เวทนา, สัญญา, สังขาร, วิญญาณ)
	ดูสารและพลังงานที่สมดุลร้อนเย็น ไปซ่อม/สร้างเนื้อเยื่อได้ อาการหรือ โรคดังกล่าวก็หายได้ -เมื่อมีพิษร้อนเกินเม็ดเลือดขาวก็จะ อ่อนแอ (ซึ่งเม็ดเลือดขาวนั้นที่มีหน้าที่ สลาย/ทำลายเชื้อโรค) เมื่อเม็ดเลือด ขาวอ่อนแอก็ไม่สามารถทำลายเชื้อ โรคได้ ทำให้ติดเชื้อที่ผิวหนังหรือ		

บทสลับสุดของฟ้า ๒ ผ่าตัดโรคภัยโดยใช้สมดุลร้อนเย็น
ไอเพชร กล้าน (ทอมเบียว)

	อวัยวะต่างๆได้ เมื่อระบายพิษร้อนเกินออกได้ ร่างกายสมดุลร้อนเย็น เม็ดเลือดขาวก็จะแข็งแรง สามารถสลาย/ทำลายเชื้อโรคได้ โรคติดเชื้อก็หายไป		
ปัสสาวะมีสีเข้ม และปัสสาวะมีปริมาณน้อย	เมื่อมีภาวะร้อนเกิน สัญญาของชีวิตจะขับเอาสารที่สามารถผลิตเป็นพลังร้อนได้ออกมา จึงเป็นสารที่มีสีเข้มในปัสสาวะ และจะคุดน้ำไว้คับริ้นที่มากเกินไป ปล่อยน้ำออกมาน้อย ปัสสาวะจึงมีปริมาณน้อยและมีสีเข้ม	ปัสสาวะมีสีใสและปัสสาวะมีปริมาณมาก	เมื่อมีภาวะเย็นเกิน สัญญาของชีวิตจะคุดเอาสารที่สามารถผลิตเป็นพลังร้อนได้ไว้ผลิตเป็นพลังร้อน เพื่อทำลายเย็นที่มากเกินไป ไม่ปล่อยสารดังกล่าวออกมา ปัสสาวะจึงมีสีใส และเพื่อไม่ให้ชีวิตเย็นเกินจะขับน้ำ ซึ่งมีฤทธิ์เย็นออกมามาก ปัสสาวะจึงมีปริมาณมากและมีสีใส
ท้องผูก อุจจาระแข็ง เหนียว เหม็น กลิ่นปัสสาวะ-กลิ่นปาก-กลิ่นตัวเหม็น-เหนียวเหนอะหนะตามเนื้อตัว	-เมื่อมีภาวะร้อนเกิน สัญญาของชีวิตจะคุดน้ำไว้คับริ้นที่มากเกินไป (โดยหลักวิทยาศาสตร์ ชีวิตจะคุดน้ำและเกลือแร่ทางลำไส้ใหญ่กลับคืนไปใช้ในร่างกาย) ทำให้น้ำในลำไส้ใหญ่น้อยลง เมื่อน้ำน้อยอุจจาระจึงเคลื่อนได้ยาก ทำให้เกิดอาการท้องผูก(ไม่ถ่ายหรือถ่ายยาก) น้ำที่น้อยก็ทำให้อุจจาระแข็ง/เหนียว -ส่วนอุจจาระเหม็นเกิดจาก เมื่อมีภาวะร้อนเชื้อโรคจะขยายตัวเร็ว เช่นเดียวกับเมื่อสภาพอากาศร้อนอบอ้าว อาหารจะบูดง่าย เพราะเชื้อโรคก็เกิดมาจากกลไกสมดุลร้อนเย็น อยู่ได้ด้วยสมดุลร้อนเย็น ถ้าร้อนมากเชื้อโรคจะกลั้วตายจึงเร่งขยายตัว ด้วยการเร่งกินอาหาร แล้วขับถ่ายออกมาเป็นของเสีย/พิษ มีสภาพบูดเน่าเหม็นดังนั้น	ท้องเสีย อุจจาระเหลว	-เมื่อมีภาวะเย็นเกิน สัญญาของชีวิตจะขับน้ำออกทุกทาง รวมทั้งทางอุจจาระ จึงทำให้เกิดท้องเสีย อุจจาระเหลว -อุจจาระที่ติดันเกิดจากการกินอาหารที่สมดุลร้อนเย็น จะไม่แข็งไม่เหลว จะนิ่มและเป็นลำเหมือนข้าวหลาม กลิ่นไม่เหม็น กลิ่นอย่างมากก็เหมือนผักคอง และจะลอยน้ำ เพราะการกินอาหารที่สมดุลร้อนเย็น สัญญาของชีวิตจะคุดธาตุอาหารเข้าไปเลี้ยงชีวิตได้มาก เหลือแต่กากอาหาร ทำให้อุจจาระเบา จึงลอยน้ำ ส่วนการกินอาหารที่ไม่สมดุลร้อนเย็น สัญญาของชีวิตจะคุดธาตุอาหารเข้าไปเลี้ยงชีวิตได้น้อย ทำให้อุจจาระเหลือธาตุอาหารมากจึงหนักและจมน้ำ
อาการเด่นของภาวะร้อนเกิน (อาการที่มักเป็นใน	กลไกในการสร้างสมดุลร้อนเย็น โดยการทำงานของจิตวิญญาณของผู้นั้น (เวทนา, สัญญา, สังขาร, วิญญาณ)	อาการเด่นของภาวะเย็นเกิน (อาการที่มักเป็นในลำดับแรก	กลไกในการสร้างสมดุลร้อนเย็น โดยการทำงานของจิตวิญญาณของผู้นั้น (เวทนา, สัญญา, สังขาร, วิญญาณ)

ไบรท์ลิสต์สุดของฟ้า ๒ ผ่านดีโรคภัยโดยใช้สมดุลร้อนเย็น
ไอเพชร กล้าวน (ทอมเวียง)

ลำดับแรกแต่อาจเป็นสภาพอื่นได้)		แต่อาจเป็นสภาพอื่นได้)	
	เมื่อมีภาวะร้อนเกิน เชื้อโรคในลำไส้ จึงเร่งกินธาตุอาหารในอุจจาระ แล้วขับถ่ายออกมาเป็นของเสีย/พิษ มีสภาพบูดเน่าเหม็น อุจจาระจึงเหม็น จากนั้นสัญญาณของชีวิตจะดันพิษออกทุกทาง ทำให้กลิ่นปัสสาวะ-กลิ่นปาก-กลิ่นตัวเหม็น และที่เหนียวเหนอะหนะตามเนื้อตัว ก็เพราะสัญญาณของชีวิตจะดูดน้ำไว้ดับร้อน แต่ดันพิษร้อนออกไปเกิดสภาพพิษเข้มข้นที่ถูกขับออกทางผิวหนังนั้นมึ้นน้ำน้อย จึงเหนียวเหนอะหนะตามเนื้อตัว เมื่อดับหรือถอนพิษร้อนออกไป จนเกิดสภาพสมดุลร้อนเย็น อาการทั้งหมดดังกล่าวก็จะหายไป		
กำลังตก อ่อนเพลีย หนักตัว	เมื่อเกิดภาวะร้อนเย็นไม่สมดุล สัญญาณของชีวิตจะเสียพลังในการขับภาวะร้อนเย็นไม่สมดุลออกไป จึงเกิดอาการกำลังตก อ่อนเพลีย หนักตัว (ไม่มีพลังต้านแรงดึงดูดของโลก)	กำลังตก อ่อนเพลีย หนักตัว	เมื่อเกิดภาวะร้อนเย็นไม่สมดุล สัญญาณของชีวิตจะเสียพลังในการขับภาวะร้อนเย็นไม่สมดุลออกไป จึงเกิดอาการกำลังตก อ่อนเพลีย หนักตัว (ไม่มีพลังต้านแรงดึงดูดของโลก)
ชีพจรเต้นแรง เส้นเลือดขยายตัว	สัญญาณของชีวิตจะสั่งระบบประสาทอัตโนมัติให้เส้นเลือดขยายตัว เพื่อเพิ่มพื้นที่ในการระบายร้อนที่มากเกินไป และผลิตพลังงานดันร้อนที่มากเกินไป ออกไป จึงเกิดสภาพเส้นเลือดขยายตัว ชีพจรเต้นแรง	ชีพจรเต้นเบา เส้นเลือดหดตัว	สัญญาณของชีวิตจะสั่งระบบประสาทอัตโนมัติให้เส้นเลือดหดตัว เพื่อลดพื้นที่ในการระบายร้อน เก็บพลังร้อนไว้ทำลายเย็นที่มากเกินไป เมื่อเส้นเลือดหดตัวธาตุอาหารจะเข้าไปที่เนื้อเยื่อได้น้อย ผลิตเป็นพลังงานได้น้อย จึงเกิดสภาพเส้นเลือดหดตัว ชีพจรเต้นเบา

ในส่วนกลไกของภาวะร้อนเย็นเกิดขึ้นพร้อมกัน ก็เกิดจากชีวิตมีต้นเหตุของทั้งร้อนและเย็นที่มากเกินไปในเวลาเดียวกัน จึงเกิดอาการพร้อมกัน

ไบรทิลลิสสุดของฟ้า ๒ ผ่านตัดโรคภัยโดยใช้สมดุลร้อนเย็น
ไวยเพชร กล้าวน (ทอมวเบียว)

การแพทย์แผนจีนได้ระบุเอาไว้ว่า เมื่อใดก็ตามที่สภาวะหนึ่งสภาวะใดเกิดขึ้นแล้วทำให้การเกิดและการสลายของ หยิน(เย็น) - หย(ร้อน) ผิดปกติ หยิน-หยางจะเสียสมดุล เป็นเหตุให้เกิดโรภัยไข้เจ็บขึ้น และในสภาวะเจ็บไข้ขึ้นนั้น ย่อมมีการเกิดและการสลายของหยิน-หยางเข้ามาเกี่ยวข้อง หากหยางมีปริมาณมากเกินไป จะทำให้หยินอ่อนกำลังลง และในทำนองกลับกัน ถ้า หยินมากเกินไป ก็จะเป็นอุปสรรคขวางกั้นหยาง

ในเงื่อนไขที่แน่นอนหยิน-หยาง สามารถแปรกลับกันได้ เช่น หยางที่มากเกินไปสามารถแปรเป็นหยินได้ หรือหยินที่มากเกินไปสามารถแปรเป็นหยางได้

สภาพเช่นนี้พบได้บ่อยในทางปฏิบัติ เช่น โรคบางโรคเกิดจากร้อนมากเกินไปอย่างเฉียบพลัน เช่น (ปอดอักเสบจากการติดเชื้อตามท่อน้ำพิษแพทย์ตะวันตก) ทำให้มีอาการไข้สูง หงุดหงิด หน้าแดง เหงื่อออกมาก ปากแห้ง คอแห้ง กระหายน้ำ ไอมีเสมหะปนเลือด ท้องผูก เบาขัดและสีเข้ม เป็นต้น

ภาวะของพิษไข้และความร้อนสูงในร่างกาย เป็นสาเหตุให้ร่างกายใช้พลังงานมากเกินไปจนเกิดอาการตัวเย็น (อุณหภูมิของร่างกายลดลง) อย่างกะทันหันได้ มีอาการกระสับกระส่าย หน้าขาวซีด แขนขาเย็น หายใจขัด ชีพจรเต้นเบา อาการดังกล่าวนี้เป็นอาการของความเย็นมากเกินไป นั่นคือ ร่างกายเปลี่ยนจากสภาพหยาง (ร้อน) สู่สภาพหยิน (เย็น)

เมื่อร่างกายมีการเปลี่ยนแปลงมาถึงขั้นนี้แล้ว หากได้รับการดูแลรักษาอย่างถูกต้องสามารถกลับคืนสู่ภาวะปกติ คือ แขนขาค่อยอุ่นขึ้น หน้าไม่ซีด ชีพจรเต้นแรงขึ้น สภาพหยางของร่างกายค่อยๆ กลับคืนสู่สมดุล นี่ก็คือตัวอย่างที่สภาพร่างกายเปลี่ยนจากหยินเป็นหยาง

ความสมดุลของหยินหยาง หยินและหยางในร่างกายมนุษย์ไม่ตายตัวแน่นอน แต่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา เมื่อใดก็ตามที่สมดุลของมันถูกทำลายหรือมีการเปลี่ยนแปลงผู้นั้นจะมีอาการป่วย หากไม่สามารถแก้ไขสมดุลนั้นให้กลับสู่สภาวะปกติได้ ในที่สุดก็จะตาย ดังนั้นจึงต้องรักษาสมดุลหยิน-หยางในร่างกายให้ปกติ ขณะเดียวกันต้องปรับสมดุลร่างกายกับสิ่งแวดล้อมด้วย

สภาพสมดุลหยิน-หยาง หมายถึง ร่างกายของคนทั้งภายในและภายนอก ตลอดจนความสัมพันธ์ของอวัยวะภายในอยู่ในภาวะสมดุลคงที่

ถ้าหยิน-หยางเกิดผิดปกติขึ้นไม่ว่าทางใดทางหนึ่ง จะทำให้ฝ่ายหนึ่งเพิ่มหรือขณะที่อีกฝ่ายหนึ่งอ่อนแอลง เช่น ถ้าหยางมากเกินไป จะเกิดโรคร้อน ถ้าหยินมากเกินไป จะเกิดโรคเย็น

สภาพหยางมากเกินไปในที่นี้ หมายถึง การที่ร่างกายของคนสนองตอบอย่างแรงต่อโรภัยไข้เจ็บ ทำให้เกิดอาการร้อน เช่น มีไข้ ปากแห้ง คอแห้ง กระหายน้ำ ท้องผูก เบาขัดและสีเข้ม ลิ้นแดง ชีพจรเต้นเร็ว

สภาพหิวนมากเกิน หมายถึง สภาพที่ร่างกายบางส่วนอ่อนแอลงกว่าปกติ ทำให้เกิดการเย็น เช่น มือเท้าเย็น ตัวเย็น หนาวสั่น ไม่กระหายน้ำ ลิ้นขาวซีด

การรักษาโรคจากสภาพหิวนมากเกิน (ร้อน) เราก็ให้ยาเย็น ถ้าโรคเกิดจากสภาพ หิวนมากเกิน (เย็น) ก็ให้ยาร้อนหรือยาขับเย็น เพื่อปรับหิวน-หยางให้เข้าสู่สภาวะสมดุล (โครงการพัฒนาเทคนิคการทำยาสมุนไพร โครงการศึกษาการแพทย์ตะวันออก และมูลนิธิสาธารณสุขกับการพัฒนา, ๒๕๔๑-๑๒)

สอดคล้องกับนักวิทยาศาสตร์ทางฟิสิกส์เคมีชี้แนะพบว่า อุณหภูมิมีผลอย่างมากต่อการเปลี่ยนแปลงของสสารและพลังงานทั้งของสิ่งมีชีวิตและไม่มีชีวิต ดังนี้เนื่องจากโครงสร้างระดับสองระดับสาม และระดับสี่ของชีวโมเลกุลมีแรงยึดเหนี่ยวที่สำคัญ ๓ ชนิด คือ พันธะไฮโดรเจน พันธะไฮโดรโฟบิก และพันธะไอออนิก ดังนั้นปัจจัยต่างๆ ที่มีอิทธิพลต่อพันธะเหล่านี้ ย่อมมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของโครงสร้างโมเลกุล และในที่สุดทำให้โครงรูปเปลี่ยนแปลงไปด้วย ปัจจัยที่สำคัญเหล่านั้น ได้แก่ ความเป็นกรดด่าง ปริมาณเกลือแร่ในน้ำ และอุณหภูมิ ปัจจัยทั้ง ๓ ชนิดที่กล่าวมามีอิทธิพลต่อโครงสร้างและโครงรูปของชีวโมเลกุล ซึ่งเท่ากับว่ามีผลต่อหน้าที่และการทำงานของชีวโมเลกุลเหล่านั้น ถ้าปัจจัยเหล่านี้เปลี่ยนแปลงทำให้โครงรูปและโครงสร้างเปลี่ยนแปลงไป ชีวโมเลกุลก็จะทำงานในหน้าที่ของตนเองไม่ได้ เราเรียกสภาพนี้ว่า สภาพเสียธรรมชาติ (denatured state) และสภาพเดิมของโมเลกุลที่ทำงานได้ เราเรียกว่า สภาพธรรมชาติ (native state) สรุปแล้วคือสภาพธรรมชาติของชีวโมเลกุล จะมีโครงสร้างระดับต่างๆ ซึ่งทำให้มีโครงรูปจำแนกจำกัดและโดยทั่วไปมีโครงรูปจำเพาะ ในกรณีสภาพเสียธรรมชาติ จะมีโครงสร้างไร้รูปมีโครงรูปไม่แน่นอนการทำงานตามหน้าที่ไม่ได้ (พิชิต โดสุโขวงศ์, ๒๕๓๕ : ๓๘-๔๑)

...ข้อที่น่าสังเกตในที่นี้คือชีวโมเลกุลประเภทต่างๆ ทำงานได้ตามหน้าที่เหมือนเครื่องจักรกลต่างๆ ความสามารถในการทำงาน ได้โดยมีหน้าที่จำเพาะอย่างจึงเป็นสมบัติสำคัญของชีวโมเลกุล นักวิทยาศาสตร์ได้พยายามศึกษาหาสาเหตุต่างๆ ที่ทำให้ชีวโมเลกุลต่างๆ มีคุณสมบัติที่สำคัญประการนี้ และได้พบว่าความสามารถในการทำงานของชีวโมเลกุลต่าง ๆ นั้น เนื่องมาจากลักษณะ โครงสร้าง (structure) และ โครงรูป (conformation) ของชีวโมเลกุล (พิชิต โดสุโขวงศ์, ๒๕๓๕ : ๒๕)

จะเห็นได้ว่า การแพทย์แผนจีน และนักวิทยาศาสตร์ พบว่า เย็นที่สุดสามารถตีกลับเป็นร้อน และร้อนที่สุดสามารถตีกลับเป็นเย็นได้ เช่น เนื้อเยื่อที่มีภาวะร้อนมาก ๆ ก็จะเสียโครงสร้างโครงรูป เมื่อเสียโครงสร้างโครงรูปก็จะเสียหน้าที่ เมื่อเสียหน้าที่ถึงขั้นไม่ทำหน้าที่ ก็ไม่สามารถผลิตพลังงานได้ เป็นสภาพร้อนตีกลับเป็นเย็น เมื่อเย็นถึงที่สุดชีวิตก็ต้องการพลังร้อน สัญญาของชีวิตจะสั่งให้เนื้อเยื่อผลิตพลังงาน เมื่อเนื้อเยื่อผลิตพลังงานก็เป็นสภาพเย็นที่สุดตีกลับเป็นร้อน หรือโดยปกติเมื่อมีภาวะร้อนเส้นเลือดจะขยายตัว แต่เมื่อร้อนถึงขีดหนึ่ง สัญญาของชีวิตจะสั่งให้ระบบประสาทอัตโนมัติสั่งให้กล้ามเนื้อเกร็งตัวบีบเอาความร้อนออก กล้ามเนื้อจึงกดทับเส้นเลือดเส้นประสาท ทำให้เลือดลมไหลเวียนไม่ได้ รวมทั้งเมื่อร้อนมากเนื้อเยื่อก็ไม่ทำงาน เป็นสภาพร้อนที่สุดตีกลับเป็นเย็น เมื่อเย็นถึงที่สุดชีวิตก็ต้องการพลังร้อน

บทสลับสุดของฟ้า ๒ ผาตัดโรคภัยโดยใช้สมดุลร้อนเย็น

ไอเพชร กล้าวน (ทอมเบียว)

สัญญาณของชีวิตจะสั่งให้เนื้อเยื่อผลิตพลังงาน เมื่อเนื้อเยื่อผลิตพลังงานก็เป็นสภาพเย็นที่สุดตกลับเป็นร้อนเป็นต้น

สอดคล้องกับผู้เขียนได้วิจัยพบว่า

สาเหตุร้อนหรือร้อนเย็นพันกันตกลับเป็นอาการเย็น (เย็นหลอก)

เมื่อใช้สิ่งที่มีฤทธิ์ร้อนแก้ อาการจะยิ่งแย่ไปกว่าเดิม แต่พอใช้สิ่งที่มีฤทธิ์เย็นกลับรู้สึกสบายก็ให้ใช้สิ่งที่มีฤทธิ์เย็น เพราะต้นเหตุเกิดจากร้อน ถ้าใช้ร้อนเย็นผสมกันแล้วรู้สึกสบาย ก็ให้ใช้ร้อนเย็นผสมกัน แสดงว่าต้นเหตุเกิดจากร้อนเย็นพันกัน

ตัวอย่างเช่น อาการท้องอืด โดยทั่วไปเป็นภาวะเย็นเกิน เกิดจากเมื่อเย็นมากเกินไปจนทำให้เส้นเลือดในกระเพาะอาหารลำไส้หดตัวเลือดลมไหลเวียนไม่สะดวกและเนื้อเยื่อไม่ทำงาน ทำให้ย่อยไม่ได้ เกิดอาการท้องอืดขึ้น เมื่อใส่สิ่งที่มีฤทธิ์ร้อน เส้นเลือดขยายตัว เลือดลมก็จะไหลเวียนสะดวกและเนื้อเยื่อกลับมาทำงาน ย่อยได้ อาการท้องอืดก็จะหายไป

แต่ถ้าเป็นท้องอืดที่เกิดจากร้อน มีกลไก คือ โดยปกติเมื่อมีภาวะร้อนเส้นเลือดจะขยายตัว แต่เมื่อร้อนถึงขีดหนึ่ง สัญญาณของชีวิตจะสั่งให้ระบบประสาทอัตโนมัติสั่งให้กล้ามเนื้อเกร็งตัวบีบเอาความร้อนออก กล้ามเนื้อจึงกดทับเส้นเลือดเส้นประสาท ทำให้เลือดลมไหลเวียนไม่ได้ รวมทั้งเมื่อร้อนมากเนื้อเยื่อก็ไม่ทำงาน ทำให้ย่อยไม่ได้ จึงเกิดอาการท้องอืดขึ้น เป็นสภาพร้อนที่สุดตกลับเป็นเย็น ถ้าแก้ด้วยการใช้สิ่งที่มีฤทธิ์ร้อนแก้ กล้ามเนื้อก็จะยิ่งเกร็งตัวบีบพิษร้อนออกแรงกว่าเดิมและเนื้อเยื่อก็จะไม่ทำงาน อาการท้องอืดก็จะยิ่งแย่ไปกว่าเดิม แต่พอใช้สิ่งที่มีฤทธิ์เย็น กลับรู้สึกสบาย ก็ให้ใช้สิ่งที่มีฤทธิ์เย็น เพราะต้นเหตุเกิดจากร้อน กลไกก็คือ เย็นที่ใส่เข้าไปจะดับพิษร้อนที่กำลังทำร้ายชีวิตอยู่ ทำให้กล้ามเนื้อคลายตัวและเนื้อเยื่อกลับมาทำงาน เพราะไม่มีพิษร้อนทำร้ายชีวิตแล้ว จึงย่อยได้ อาการท้องอืดก็จะหายไป

สำหรับท้องอืดที่เกิดจากร้อนเย็นพันกัน กลไกเกิดจากกล้ามเนื้อเกร็งตัวบีบเอาพิษร้อนเย็นพันกันออก กล้ามเนื้อจึงกดทับเส้นเลือดเส้นประสาท ทำให้เลือดลมไหลเวียนไม่ได้ รวมทั้งเมื่อร้อนเย็นที่มากเกินไปเนื้อเยื่อก็ไม่ทำงาน ทำให้ย่อยไม่ได้ จึงเกิดอาการท้องอืดขึ้น เป็นสภาพร้อนเย็นพันกันที่สุดตกลับเป็นเย็น เมื่อใช้ร้อนเย็นผสมกันแล้วรู้สึกสบาย ก็ให้ใช้ร้อนเย็นผสมกัน แสดงว่าต้นเหตุเกิดจากร้อนเย็นพันกัน กลไกก็คือ เมื่อใช้ร้อนเย็นผสมกัน จุดที่ร้อนสัญญาณของชีวิตจะดูดเย็นไปแก้ จุดที่เย็นสัญญาณของชีวิตจะดูดร้อนไปแก้ เมื่อเกิดสภาพสมดุลร้อนเย็นกล้ามเนื้อจะคลายตัว เพราะไม่ต้องบีบพิษของร้อนเย็นพันกันออก เลือดลมก็จะไหลเวียนสะดวก ประกอบกับเนื้อเยื่อกลับมาทำงานตามปกติ เพราะไม่มีพิษร้อนเย็นพันกันทำร้ายชีวิตแล้ว จึงย่อยได้ อาการท้องอืดก็จะหายไป

สาเหตุร้อนหรือร้อนเย็นพันกันสามารถตกลับเป็นอาการเย็นอื่นๆได้ทุกอาการ จึงเรียกว่าเย็นหลอก

สาเหตุเย็นหรือร้อนเย็นพันกันติดกลับเป็นอาการร้อน (ร้อนหลอก)

เมื่อใช้สิ่งที่มีฤทธิ์เย็นแก้ อาการจะยิ่งแย่ไปกว่าเดิม แต่พอใช้สิ่งที่มีฤทธิ์ร้อนกลับรู้สึกสบาย ก็ให้ใช้สิ่งที่มีฤทธิ์ร้อน เพราะต้นเหตุเกิดจากเย็น ถ้าใช้ร้อนเย็นผสมกันแล้วรู้สึกสบาย ก็ให้ใช้ร้อนเย็นผสมกัน แสดงว่าต้นเหตุเกิดจากร้อนเย็นพันกัน

เช่น ตัวอย่างที่ ๑ ตากแดดแล้วเป็นไขนั้น เป็นร้อนที่เกิดจากร้อน กินสิ่งที่มีฤทธิ์เย็น ดับหรือถอนพิษร้อนด้วยวิธีการต่างๆก็จะหายไข

ส่วนการไปตากฝนแล้วเป็นไข เกิดจากเมื่อเย็นถึงขีดหนึ่งชีวิตจะอยู่ไม่ได้ สัญญาของชีวิตจะสั่งให้ร่างกายผลิตความร้อนมาทำลายเย็นที่มากเกินไป แต่เมื่อผลิตพลังร้อนมากเกินไปก็จะเป็นไข เป็นสภาพเย็นที่สุดติดกลับเป็นร้อน เมื่อใช้สิ่งที่มีฤทธิ์เย็นแก้ อาการจะยิ่งแย่ไปกว่าเดิม เพราะต้นเหตุเดิมก็คือฝนซึ่งเย็นอยู่แล้ว ชีวิตยังผลิตความร้อนมากยิ่งขึ้นเพื่อมาทำลายเย็นที่มากขึ้น อาการไขก็ยิ่งสูงขึ้น แต่พอใช้สิ่งที่มีฤทธิ์ร้อนกลับรู้สึกสบายไขลดลง เพราะร้อนที่ใส่เข้าไป ไปทำลายเย็นเกินที่เป็นต้นเหตุ ชีวิตจึงไม่ต้องผลิตความร้อนมาทำลายเย็นเกิน ไขจึงไม่เพิ่ม ส่วนความร้อนที่ได้ผลิตขึ้นมาแล้ว ก็จะถูกสัญญาของชีวิต ขับออกทางปัสสาวะ อุจจาระ ผิวน้ำ เหงื่อไคล ลมหายใจ หู ตา จมูก ปาก ไขก็จะลดลงหายไป ก็ให้ใช้สิ่งที่มีฤทธิ์ร้อน เพราะต้นเหตุเกิดจากเย็น เป็นสภาพเดียวกันกับเมื่ออากาศหนาว เราไม่ยอมอาบน้ำเย็นธรรมดา ยิ่งไม่อาบน้ำเย็นธรรมดาก็ยิ่งหนาว เพราะชีวิตใช้ความร้อนที่มีอยู่ทำลายความเย็น จนความร้อนที่ใช้ไปนั้นหมดแล้ว เราจึงยังรู้สึกหนาว แต่เมื่อฝืนไปอาบน้ำเย็นธรรมดา กลับรู้สึกรู้สึกร้อน เพราะเมื่อเย็นถึงขีดหนึ่งชีวิตอยู่ไม่ได้ สัญญาของชีวิตจะสั่งให้ร่างกายผลิตความร้อนมาทำลายเย็นที่มากเกินไป เราจึงรู้สึกอุ่นขึ้น แต่ถ้าชีวิตผลิตความร้อนมากไปก็จะเป็นไข้ขึ้น

สำหรับไขที่เกิดจากร้อนเย็นพันกัน รู้สึกไม่สบายจากทั้งแดดและฝน แล้วเป็นไขร้อนๆหนาวๆ หรือเป็นไขด้วยสาเหตุใดก็ตามแล้วรู้สึกร้อนๆหนาวๆ พอใช้ร้อนเย็นผสมกันแล้วรู้สึกสบาย ก็ให้ใช้ร้อนเย็นผสมกัน แสดงว่าต้นเหตุเกิดจากสภาพร้อนเย็นพันกัน จุดที่ร้อนสัญญาของชีวิตจะดูดเย็นไปแก้ จุดที่เย็นสัญญาของชีวิตจะดูดร้อนไปแก้ เมื่อสมดุลร้อนเย็นอาการไขก็จะหายไป

ตัวอย่างที่ ๒ ผู้ป่วยมาพบผู้เขียนด้วยอาการบวมคัน เมื่อซักประวัติแล้วเป็นภาวะร้อนเกิน กลไกเกิดจากเมื่อร้อนมากเกินไปสัญญาของชีวิตจะสั่งให้น้ำดับร้อนที่มากเกินไปจึงบวม และสร้างฮีสตามีนขึ้นมาจึงรู้สึกคันเพื่อให้เกาซึ่งเป็นการเสียดสีให้เกิดความร้อนสัญญาของชีวิตจะได้สั่งให้เส้นเลือดขยายตัว สัญญาของชีวิตจะได้ดันเอาสารและพลังงานที่เป็นพิษออกไปทางผิวหนังได้ ผู้เขียนแนะนำให้ใช้สิ่งที่มีฤทธิ์เย็นประมาณหนึ่งสัปดาห์ อาการบวมคันก็หายไป เพราะไม่มีพิษร้อนเกินทำร้ายชีวิตแล้ว สัญญาของชีวิตไม่ต้องใช้น้ำดับร้อนเกินแล้ว จึงดันน้ำออกไป อาการบวมก็หายไป ไม่ต้องผลิตฮีสตามีนมาระบายพิษร้อนเกินแล้ว สัญญาของชีวิตก็ดันฮีสตามีนกลับไป จึงไม่คัน

พอผู้ป่วยใช้สิ่งที่มีฤทธิ์เย็นนานเข้าจนเย็นเกิน ก็ยังทำเย็นต่อไปเรื่อยๆ ประมาณสองเดือน ผู้ป่วยให้ข้อมูลว่ากลับมาบวมอีก ยิ่งใช้เย็นยิ่งบวม แต่พอใช้ร้อนกลับยุบบวม กลไกการบวมครั้งหลังนี้ เกิด

ไบรท์ลิสต์สุดของฟ้า ๒ ผ่าตัดโรคมะเร็งโดยใช้สมดุลร้อนเย็น

ไฉเพอร์ กล้าน (ทมวเบียว)

จากเมื่อเย็นเกินไปมาก ๆ สัญญาของชีวิตสั่งให้ร่างกายผลิตความร้อนมาทำลายความเย็น แต่ผลิตความร้อนมากเกินไป จะเป็นอันตรายต่อชีวิต สัญญาของชีวิตจึงคุณน้ำมาดับร้อน ทำให้บวมขึ้นมาอีกครั้ง ยิ่งใช้เย็นก็ยิ่งบวม เพราะสัญญาของชีวิตยังสั่งให้ร่างกายผลิตความร้อนมาทำลายความเย็นที่มากขึ้น ยิ่งเกิดความร้อนมากเกินไป สัญญาของชีวิตจึงยิ่งคุณน้ำมาดับร้อนมากขึ้น ทำให้บวมมากขึ้น เป็นสภาพเย็นที่สุดตกลับเป็นร้อน แต่พอใช้สิ่งที่มีฤทธิ์ร้อนกลับยุบบวม เพราะ ร้อนไปดับเย็นที่เป็นต้นเหตุ สัญญาของชีวิตไม่ต้องสั่งให้ร่างกายผลิตร้อนมาทำลายเย็นเกินไป ร้อนที่ได้ผลิตขึ้นมาแล้ว และน้ำที่คุดมาดับร้อน ก็จะถูกสัญญาของชีวิตขับออกทางปัสสาวะ อุจจาระ ผิวน้ำ เหงื่อ ไคล ลมหายใจ หู ตา จมูก ปาก บวมก็จะลดลงหายไป

ผู้เขียนพบอาการบวมจากร้อนเย็นพันกัน ก็กลไกจากร้อนเย็นก็ทำให้บวมได้ จากเย็นเกินไปก็ตกลับเป็นร้อนทำให้บวมได้ เมื่อใช้ร้อนเย็นผสมกันแก้แล้วรู้สึกสบาย ก็ยุบบวมได้ ก็ให้ใช้ร้อนเย็นผสมกัน แสดงว่าต้นเหตุเกิดจากร้อนเย็นพันกัน

สาเหตุเย็นหรือร้อนเย็นพันกันสามารถตกลับเป็นอาการร้อนอื่นๆ ได้ทุกอาการ จึงเรียกว่า ร้อนหลอก

ยังมีตัวอย่างของสภาพตกลับไปกลับมา ไม่เป็นไปตามปกติ เช่น

ดังตัวอย่าง ผู้เขียนพบผู้ป่วยมีพฤติกรรมร้อน รู้สึกร้อนตามร่างกาย กระทบอากาศร้อนแล้วรู้สึกไม่สบาย เดินทางโดยสารยานยนต์รู้สึกไม่สบาย กระหายน้ำบ่อย คิมน้ำจะรู้สึกสดชื่น ถ้าไม่คิมน้ำจะรู้สึกคอแห้งกระหายน้ำ ทั้งหมดเป็นอาการร้อนเกินไป แต่พอคิมน้ำก็จะปวดปัสสาวะทันทีหรือปวดปัสสาวะในไม่นานนัก ปัสสาวะใสปริมาณมาก ปัสสาวะบ่อย เป็นอาการเย็นเกินไป กลไกเกิดจากเมื่อร่างกายร้อนมาก สัญญาของชีวิตจะดันพลังร้อนออกมาที่น้ำ แล้วสัญญาก็รับคิมน้ำที่ร้อนนั้นออกจากร่างกาย เพื่อให้ชีวิตปลอดภัยจากร้อนเกินไป ซึ่งถ้าร้อนเกินไปปกติทั่วไปชีวิตจะคิมน้ำไว้ดับร้อนเกินไป ทำให้ปัสสาวะเข้มและปริมาณของปัสสาวะน้อย ผู้ป่วยท่านนี้กลับมีสภาพอาการกลับกันจากปกติของคนทั่วไป และผู้ป่วยท่านนี้เมื่อถอนพิษร้อนต่อเนื่องสุขภาพก็ดีขึ้นเรื่อยๆ เป็นลำดับ

อีกตัวอย่างของสภาพตกลับไปกลับมา เช่น ผู้ที่มีอาการท้องผูกสลับท้องเสียเป็นประจำ เป็นอาการหนึ่งที่มีเสี่ยงต่อการตรวจพบว่าเป็นมะเร็งตับ สภาพดังกล่าวส่วนใหญ่เกิดจากภาวะร้อนเกินไป โดยสัญญาของชีวิตผู้้นั้นดันพิษร้อนมากำจัดหรือระบายที่ตับ สัญญาของชีวิตคิมน้ำจากลำไส้ใหญ่มาดับร้อน ทำให้จึงท้องผูก และเมื่อชีวิตร้อนมาก ๆ ต่อเนื่องโดยไม่ได้รับการแก้ไข สัญญาของชีวิตจะดันสารหรือพลังงานร้อนไปที่น้ำในร่างกาย แล้วดันออกจากชีวิตทำให้เกิดอาการท้องเสีย (ร้อนที่สุดตกลับเป็นเย็น) ร่างกายทำงานตลอดเวลาโดยหลักวิทยาศาสตร์จะเกิดกรดและความร้อนขึ้น เมื่อขาดน้ำชีวิตก็จะร้อน (เย็นที่สุดตกลับเป็นร้อน) และเมื่อผู้ป่วยไม่รู้ต้นเหตุก็จะใส่สิ่งที่มฤทธิ์ร้อนในชีวิตตนเช่นเดิมเข้าไปอีก สัญญาของชีวิตผู้้นั้นดันพิษร้อนมากำจัดหรือระบายที่ตับอีก เมื่อร้อนมากสัญญาของชีวิตคิมน้ำจากลำไส้ใหญ่มาดับร้อนทำให้จึงท้องผูก และเมื่อชีวิตร้อนมาก ๆ ต่อเนื่องโดยไม่ได้รับการแก้ไข สัญญาของชีวิตจะดันสารหรือ

ไบรท์ลิสต์สุดของฟ้า ๒ ผ่าตัดโรคมะเร็งโดยใช้สมุนไพรเย็น

ไผ่เพชร กล้าวน (ทมวเบียว)

พลังงานร้อนไปที่น้ำในร่างกาย แล้วดันออกจากชีวิตทำให้เกิดอาการท้องเสีย จึงเกิดท้องผูกท้องเสียสลับไปมาเรื่อยๆ จนสุดท้ายก็เป็นมะเร็งตับ เป็นต้น

ตัวอย่าง กลไกการเกิดและการหายของโรค/อาการเจ็บป่วย ตามหลักแพทย์วิถีธรรม

ตัวอย่างกลไกการเกิดและการหายของโรคหรืออาการไม่สบายต่างๆ ตามหลักแพทย์วิถีธรรม เช่น เมื่อมีสิ่งที่เป็นพิษ/อันตรายจากสิ่งที่ย้อนเย็นไม่สมดุลมาสัมผัสกับเนื้อเยื่อของร่างกาย จะทำให้เกิดการเกร็งแข็งตัวของกล้ามเนื้ออย่างอัตโนมัติเพื่อหนีหรือขับพิษ/อันตรายนั้นออก จึงทำให้เกิดอาการตึงแข็งเจ็บปวดมีนชาตามส่วนต่างๆ ของร่างกาย อันเกิดจากเลือดลมไหลเวียนไม่ดี ถ้ากลไกดังกล่าวเกิดบริเวณศีรษะก็จะเกิดอาการหน้ามืดวิงเวียน ถ้าพิษ/อันตรายระคายเซลล์ผิวหนังก็เกิด ผื่นคัน ถ้าพิษ/อันตรายทำลายเซลล์ก็เกิดการเปื่อยพุพอง

ถ้าเป็นพิษร้อนเกินจนน้ำให้แห้งก็เกิดอาการแห้งเกรียมไหม้ แต่ถ้าร่างกายส่งเลือดส่งน้ำเหลืองไปกำจัดพิษบริเวณนั้นก็จะบวมแดง ถ้าร่างกายผลิตพลังงานเพื่อต่อสู้พิษหรือขับพิษก็เกิดอาการร้อนหรือเป็นไข้ (ยกเว้นสภาพที่ติดกลับไปกลับมาก็ต้องให้ถูกต้นเหตุ)

ถ้าเป็นพิษเย็นเกินทำร้ายก็เกิดการเย็นชาซิด บริเวณนั้นมักจะเขียว เพราะร่างกายจะเคลื่อนน้ำออกจากบริเวณนั้นเพื่อลดความเย็น เหมือนสภาพตอนเราแช่มือทำในน้ำเย็นนานๆ มือเท้าก็จะเขียว ผิดปกติ (ยกเว้นสภาพที่ติดกลับไปกลับมาก็ต้องให้ถูกต้นเหตุ)

ดังนั้นถ้าเรามีวิธีการระบายสิ่งที่พิษร้อนเย็นไม่สมดุลนั้นออก พร้อมกับการใส่สิ่งที่สมดุลร้อนเย็นเข้าไป สัญญาของชีวิตจะดูดสิ่งที่สมดุลร้อนเย็นไปเลี้ยงเปอรอกซิโซมของเซลล์เนื้อเยื่อและเลี้ยงส่วน ประกอบต่างๆ ของเซลล์เนื้อเยื่อ ทำให้เปอรอกซิโซมมีสมรรถภาพในการสลายพิษ และเซลล์เนื้อเยื่อต่างๆ จะมีสภาพตามปกติก็จะมีการกำลงมากขึ้นในการเกร็งตัวขับพิษดังกล่าวออกไปจากร่างกาย เมื่อพิษถูกกำจัดออกจากร่างกายจนทุเลาเบาบางลงหรือหมดไป พร้อมกับการไม่เพิ่มพิษร้อนเย็นไม่สมดุลเข้าไป กล้ามเนื้อก็จะคลายตัว เพราะไม่ต้องบีบเกร็งตัวขับพิษออก เลือดลมก็จะไหลเวียนสะดวกและไม่มีพิษร้อนเย็นไม่สมดุลทำลายร่างกาย จะทำให้อาการปวดตึงแข็งมีนชา หน้ามืดวิงเวียน ผื่นคัน เปื่อยพุพอง, บวมแดง ร้อนหรือไข้ หรืออาการเหี่ยวซีดเย็นชา ทุเลาหรือหายไป

เมื่อปล่อยให้เกิดสภาพร้อนเย็นไม่สมดุลนานๆ เซลล์เนื้อเยื่อก็จะเสื่อมสภาพ ไม่สามารถทำหน้าที่ได้ดังเดิม

ถ้าร่างกายเกิดกลไกอัตโนมัติในการผลิตเซลล์เนื้อเยื่อใหม่ขึ้นมาแทนเนื้อเยื่อเดิมที่เสื่อมสภาพเสียหายที่ไป แต่พิษ/อันตรายจากภาวะ ร้อนเย็นไม่สมดุลยังคงอยู่ เซลล์เนื้อเยื่อใหม่ที่ผลิตขึ้นมาขึ้นนั้นก็จะถูกทำร้ายจากพิษ/อันตรายเดิมนั้น จึงเกิดสภาพเกร็งแข็งเสียหายที่เดิมเปะอยู่ตรงนั้น ถ้ากลไกดังกล่าวเกิดขึ้นต่อเนื่องเรื่อยๆ ก็จะสะสมเป็นเนื้องอก และมะเร็ง ประกอบกับเม็ดเลือดขาวถูกพิษ/อันตราย

ไบรท์ลิสต์สุดขอบฟ้า ๒ ผ่าตัดโรคมะเร็งโดยใช้สมดุลร้อนเย็น

ไฉเพชร กล้าวน (ทอมวเบียว)

ดังกล่าวนี้ทำร้ายจากพิษร้อนเย็นไม่สมดุล พร้อมๆกับเกิดสภาพเลือดลม ไหลเวียนส่งอาหารและถ่ายเทของเสียไม่สะดวก เม็ดเลือดขาวก็จะเสื่อมสมรรถภาพไม่สามารถสลายเนื้องอกและมะเร็งได้ และเซลล์เนื้อเยื่อต่างๆ ก็อ่อนแอไม่สามารถเกิดรีเฟล็กซ์เพื่อขับอันตรายออกได้ เนื้องอกและมะเร็งก็จะขยายกระจายไปทั่ว เมื่อระบายพิษร้อนเย็นไม่สมดุลออกไป พร้อมกับการใส่สิ่งที่สมดุลร้อนเย็นเข้าไป กล้ามเนื้อก็จะคลายตัว เพราะไม่มีพิษจะต้องบีบออก ทำให้เลือดลมไหลเวียนสะดวก เซลล์ทุกเซลล์ก็แข็งแรง รวมถึงเซลล์เม็ดเลือดขาวด้วย เพราะได้สิ่งที่สมดุลร้อนเย็นมาสังเคราะห์ และไม่มีพิษร้อนเย็นไม่สมดุลทำลาย จึงสามารถโอบและหลั่งน้ำย่อย/เอ็นไซม์มาสลายเซลล์มะเร็งได้(กลไกฟาโกไซโตซิส) กล้ามเนื้อที่แข็งแรงก็จะเกิดกลไกรีเฟล็กซ์เกร็งตัวขับเซลล์มะเร็งที่สลายโดยเม็ดเลือดขาวออกจากร่างกาย ทางหู ตา จมูก ปาก ผิวหนัง ปัสสาวะ อุจจาระหรืออวัยวะระบายพิษตามปกติของร่างกาย ก็จะทำให้เซลล์มะเร็งหลุดเบาบางหรือหายไป

โรคมะเร็งที่ลุกลามทำร้ายตัวเอง (เอสแอลอี) เกิดจากภาวะร้อนเย็นไม่สมดุลทำลายเซลล์จนเซลล์เกิดสภาพผิดปกติไปจากเดิม แต่ยังไม่ถึงขั้นทำให้เม็ดเลือดขาวเสื่อมสภาพ เม็ดเลือดขาวจึงเข้าใจผิดว่าเซลล์ที่ผิดปกติไปนั้นเป็นสิ่งแปลกปลอม เม็ดเลือดขาวจึงเข้าไปทำลาย จึงเกิดอาการภูมิแพ้ ปวด และไม่สบายต่างๆ ดังนั้นถ้าเรามีวิธีการระบายพิษร้อนเย็นไม่สมดุลนั้นออก พร้อมกับการใส่สิ่งที่สมดุลร้อนเย็น ไม่เพิ่มพิษร้อนเย็นไม่สมดุลเข้าไป เซลล์ของร่างกายก็จะอยู่ในสภาพปกติ เม็ดเลือดขาวก็จะไม่ไปทำลาย อาการของโรคเอสแอลอีก็จะทุเลาหรือหายไป

เม็ดเลือดขาวนั้นมีหน้าที่เข้าไปโอบล้อมสิ่งที่เป็นพิษ/เชื้อโรค/เซลล์ที่ผิดปกติแล้วหลั่งเอ็นไซม์/น้ำย่อยมาสลาย นักวิทยาศาสตร์เรียกกลไกดังกล่าวว่า ขบวนการฟาโกไซโตซิส ซึ่งขบวนการดังกล่าวจะเกิดพร้อมๆกัน กับรีเฟล็กซ์เพื่อขับพิษออกจากร่างกาย เมื่อขบวนการดังกล่าวเสียหาย จะส่งผลให้ร่างกายไม่สามารถกำจัดหรือต้านทานเชื้อโรคซึ่งมีอยู่ทั่วไปเป็นธรรมดา เชื้อโรคก็จะกินเซลล์ของร่างกายเราเป็นอาหาร จึงเกิดการติดเชื้อต่างๆ ในร่างกาย แต่ถ้าระบายพิษร้อนเย็นไม่สมดุลออกไป พร้อมกับการใส่สิ่งที่สมดุลร้อนเย็น ไม่เพิ่มพิษร้อนเย็นไม่สมดุลเข้าไป เม็ดเลือดขาวก็จะแข็งแรง เพราะไม่ถูกพิษร้อนเย็นไม่สมดุลทำลาย เม็ดเลือดขาวที่แข็งแรงก็จะทำลายเชื้อโรคได้ดี ทำให้การติดเชื้อทุเลาหรือหายไป

การมีน้ำตาลหรือโปรตีนหรือไขมันในเลือดสูง ก็เกิดจากส่วนที่ทำหน้าที่สลายน้ำตาลให้เป็นพลังงาน ได้แก่ ส่วนประกอบของเซลล์ตับอ่อน ซึ่งทำหน้าที่หลั่งฮอร์โมนอินซูลิน และส่วนที่ทำหน้าที่สลายสารอาหารให้เป็นพลังงาน ได้แก่ ไมโทคอนเดรียเซลล์ทุกเซลล์เนื้อเยื่อของร่างกาย เพราะไมโทคอนเดรียของเซลล์เนื้อเยื่อนั้น ทำหน้าที่สลายคาร์โบไฮเดรต โปรตีน ไขมันและกรดนิวคลีอิกให้เป็นพลังงาน ส่วนสำคัญดังกล่าวถูกภาวะร้อนหรือเย็นเกินทำลายสภาพเดิม จนเสียหน้าที่ในการสลายสารดังกล่าว จึงทำให้สารดังกล่าวตกค้างในเส้นเลือดหรือตกค้างตามส่วนต่างๆ ของร่างกายมากเกินปกติ ถ้าระบายพิษร้อนเย็นไม่สมดุลออกไปจากร่างกาย พร้อมกับการใส่สิ่งที่สมดุลร้อนเย็น ไม่เพิ่มพิษร้อนเย็นไม่สมดุลเข้าไป ส่วนประกอบของเซลล์เนื้อเยื่อก็จะแข็งแรงทำหน้าที่ได้ตามปกติ เพราะไม่ถูกพิษร้อนหรือเย็นเกินทำลาย

บทสลับสุดของฟ้า ๒ ผ่าตัดโรคมะเร็งโดยใช้สมดุลร้อนเย็น

ไผ่เพชร กล้าน (ทมอเบียว)

เซลล์สามารถสลายสารอาหารให้เป็นพลังงานได้ ภาวะคาร์โบไฮเดรต(น้ำตาล) โปรตีน ไขมัน กรดนิวคลีอิก ส่วนเกินสะสมในร่างกายก็จะลดลงหรือหายไป

การเกิดภาวะความดันโลหิตสูง ก็เกิดจากการมีพิษร้อนเย็นไม่สมดุล (ส่วนใหญ่เกิดจากพิษร้อนเกิน รองลงมาเกิดจากร้อนเย็นพันกัน แต่เย็นเกินจนถึงขั้นมีภาวะดีกลับ ก็ทำให้เกิดความดันโลหิตสูงได้) โดยเฉพาะถ้าพิษดังกล่าวมีมากในอวัยวะระบบไหลเวียนเลือด ทำให้หัวใจเกิดการบีบเกร็งตัวอย่างแรง โดยอัตโนมัติ เพื่อขับพิษดังกล่าวออกไปจากร่างกาย จึงเกิดภาวะความดันโลหิตสูงขึ้น ดังนั้นถ้าเรามีวิธีการระบายพิษร้อนเย็นไม่สมดุลนั้นออก พร้อมกับการใส่สิ่งที่สมดุลร้อนเย็น ไม่เพิ่มพิษร้อนเย็นไม่สมดุลเข้าไป กล้ามเนื้อหัวใจก็จะคลายตัว เพราะไม่ต้องบีบเกร็งตัวขับพิษออก ภาวะความดันโลหิตสูงก็จะทุเลาหรือหายไป

ส่วนการเกิดภาวะความดันโลหิตต่ำ ก็เกิดจากการมีพิษร้อนเย็นไม่สมดุล (สมัยก่อนประมาณ ๓๐ ปีย้อนหลังส่วนใหญ่เกิดจากพิษเย็นเกิน แต่ปัจจุบันส่วนใหญ่เกิดจากพิษร้อนจนถึงขั้นมีภาวะดีกลับก็ทำให้เกิดความดันโลหิตต่ำได้ รองลงมาเกิดจากร้อนเย็นพันกัน) โดยเฉพาะถ้าพิษดังกล่าวมีมากในอวัยวะระบบไหลเวียนเลือด จนทำลายสมรรถภาพในการบีบตัวของหัวใจ /หัวใจอ่อนแรงลง จึงเกิดภาวะความดันโลหิตต่ำ ดังนั้นถ้าเรามีวิธีการระบายพิษร้อนเย็นไม่สมดุลนั้นออก การใส่สิ่งที่สมดุลร้อนเย็น ไม่เพิ่มพิษร้อนเย็นไม่สมดุลเข้าไป กล้ามเนื้อหัวใจไม่ถูกทำร้ายจากพิษร้อนหรือเย็นเกิน หัวใจก็จะมีกำลังบีบตัวแรงขึ้น ความดันโลหิตจึงเพิ่มขึ้นสู่ภาวะปกติ

การเป็นหอบหืดหรือนอนกรน ก็เกิดจากการมีพิษร้อนเย็นไม่สมดุล ค้างอยู่ที่บริเวณปอด และหลอดลม ทำให้กล้ามเนื้อปอดและหลอดลมเกิดเกร็งตัว (รีเฟล็กซ์) เพื่อขับพิษ ถ้าพิษมีมากเกินไปที่จะขับออกได้หมด จะเกิดการเกร็งตัวค้าง ทำให้หลอดลมไหลเวียนไม่สะดวก จึงเกิดอาการหอบหืดนอนกรน เพราะร่างกายต้องการอากาศบริสุทธิ์ที่มากและต้องการระบายอากาศเสียออกให้มาก ดังนั้นถ้าเรามีวิธีการระบายพิษร้อนเย็นไม่สมดุลนั้นออก การใส่สิ่งที่สมดุลร้อนเย็น ไม่เพิ่มพิษร้อนเย็นไม่สมดุลเข้าไป กล้ามเนื้อปอดและหลอดลมก็จะคลายตัว เพราะไม่ต้องเกร็งตัวขับพิษออก ทำให้หลอดลมไหลเวียนสะดวก อาการหอบหืดหรือนอนกรนก็จะทุเลาหรือหายไป

การเกิดนิวตามอวัยวะต่างๆ เช่น ถุงน้ำดี ไต กระเพาะปัสสาวะ เป็นต้น ปัจจุบันส่วนใหญ่เกิดจากภาวะร้อนเกิน สัญญาของชีวิตคุณน้ำกลับไปที่ร้อนที่มากเกินไปในร่างกาย ในอวัยวะต่างๆ เช่น ถุงน้ำดี ไต กระเพาะปัสสาวะ เป็นต้น จึงมีน้ำน้อยลง ทำให้สารต่างๆ เกาะกลุ่มกันเป็นก้อนนี้ ถ้าเราใส่สิ่งที่มีฤทธิ์เย็นและระบายพิษร้อนออก พร้อมกับไม่ใส่สิ่งที่มีพิษร้อนเพิ่ม ก็จะทำให้ในน้ำในร่างกายไม่ถูกดูดกลับมามีความร้อนที่มากเกินไป ในอวัยวะต่างๆ เช่น ถุงน้ำดี ไต กระเพาะปัสสาวะ เป็นต้น จึงมีน้ำมากขึ้น และเมื่อเย็นลง สัญญาของชีวิตก็จะเคลื่อนน้ำออกจากร่างกายได้มาก น้ำใหม่ก็จะไม่เกิด ส่วนนี้เก่าก็จะถูกน้ำไหลผ่านเซาะนี้ และน้ำจะถูกพลังงานอื่นๆ ที่มีอยู่ในธรรมชาติเคลื่อนกระแทก น้ำจะสลายให้เล็กลงไปเรื่อยๆ และถูกขับออกในที่สุด (ยกเว้นสภาพที่ดีกลับไปที่กลับมาจะต้องให้ถูกดันเหว)

ไบรท์ลิสต์สุดของฟ้า ๒ ผ่าตัดโรคภัยโดยใช้สมดุลร้อนเย็น

ไอเพชร กล้าน (ทมวเบียว)

การเป็นหวัด มีน้ำมูก เสดด ไอ จาม ก็เกิดจากภาวะร้อนเย็นไม่สมดุล ระบายบริเวณปอด หลอดลมหรือเยื่อจมูก ร่างกายก็จะส่งน้ำไปดับความระคาย จึงเกิดน้ำมูกหรือเสดด ถ้ากล้ามเนื้อเกร็งตัว อย่างแรงเพื่อขับน้ำมูกเสดดหรือขับพิษร้อนเย็น ก็จะเกิดอาการ ไอจาม ดังนั้นถ้าเรามีวิธีการระบายพิษร้อน เย็นไม่สมดุลนั้นออก การใส่สิ่งที่สมดุลร้อนเย็น ไม่เพิ่มพิษร้อนเย็นไม่สมดุลเข้าไป ร่างกายก็ไม่ต้องส่งน้ำ ไปดับความระคาย น้ำมูกหรือเสดดก็จะหายไป กล้ามเนื้อก็จะคลายตัว เพราะไม่ต้องบีบเกร็งตัวขับพิษออก อาการไอจามก็จะทุเลาหรือหายไป

ไทรอยด์เป็นพิษ ก็เกิดจากภาวะร้อนเย็นไม่สมดุล จนทำให้เซลล์ต่างๆ ของร่างกายเสียพลัง ในการขับพิษดังกล่าว ร่างกายจึงต้องการพลังงาน เป็นเหตุให้ระบบประสาทอัตโนมัติสั่งการให้ต่อมไทรอยด์หลั่งฮอร์โมนไทรอยด์ออกมามากเกินไป เพื่อกระตุ้นให้เซลล์ต่างๆ ของร่างกาย เกิดขบวนการเผาผลาญอาหารเพื่อเพิ่มพลังงาน เมื่อเซลล์เผาผลาญอาหารมากเกินไป ก็ยิ่งเกิดของเสียค้างในร่างกาย ประกอบกับพิษร้อนเย็นไม่สมดุลนั้น ไม่ได้ถูกกำจัดออก เซลล์ก็จะเสื่อมและเสียพลังในการขับพิษ เป็นวงจรซ้ำอยู่อย่างนี้ ทำให้เกิดอาการไทรอยด์เป็นพิษ เช่น อ่อนเพลีย ใจสั่น ตกลาง่าย กินมากแต่ผอม

ถ้าพิษระบายออกทางตามาก ตาจะแห้งแสบ ถ้าเกิดการเกร็งตัว (รีเฟล็กซ์) ขับพิษออก ลูกตาจะถูกดันออกมานอกเบ้า เป็นต้น ดังนั้นถ้าเรามีวิธีการระบายพิษร้อนเย็นไม่สมดุลนั้นออก การใส่สิ่งที่สมดุลร้อนเย็น ไม่เพิ่มพิษร้อนเย็นไม่สมดุลเข้าไปเซลล์ของร่างกายก็จะมีพลังเต็ม เพราะไม่เสียพลังในการขับพิษ สัญญาของชีวิตจะสั่งเซลล์เนื้อเยื่อให้คลายการบีบตัว เพราะไม่มีพิษต้องบีบออกกลับมาอยู่ในสภาพปกติ ทำงานตามปกติ สัญญาของชีวิตจะสั่งให้ต่อมไทรอยด์ลดการหลั่งฮอร์โมนออกมาเกินไป ให้หลั่งออกมาพอดีตามปกติที่สมดุลร้อนเย็น โรคและอาการไทรอยด์เป็นพิษก็จะทุเลาหรือหายไป

อาการเจ็บป่วยอื่นๆ ก็เกิดจากสาเหตุและกลไกทำนองเดียวกัน

วิธีวินิจฉัยภาวะร้อนเย็นไม่สมดุล

จากกลไกของการเกิดอาการและตัวอย่างข้างต้น จะเห็นได้ว่า บางครั้งอาการก็ตรงไปตรงมา บางครั้งก็ไม่ตรงไปตรงมา แต่สามารถจะตีกลับไปกลับมาได้ ผู้ที่ไม่รู้สัจจะแท้ก็ยากที่จะวินิจฉัยได้

แท้จริงแล้วความเจ็บป่วยมีแค่ ๓ ภาวะเท่านั้น คือ ร้อนเกิน เย็นเกิน และร้อนเย็นเกิดขึ้นพร้อมกัน (ร้อนเย็นพันกัน) ส่วนอาการเย็นหลอกหรือร้อนหลอกนั้น สาเหตุก็เกิดจากสาเหตุใดสาเหตุหนึ่งใน ๓ ภาวะนั้นเอง

การวินิจฉัยโดยอาการเด่นนั้น โดยเฉลี่ยจะต้องประมาณร้อยละ ๘๐ มีโอกาสพลาดได้ประมาณร้อยละ ๒๐ ส่วนการวินิจฉัยที่ไม่พลาดเลย เพราะคำตรัสของพระพุทธเจ้าท่านเป็นจริงตลอดกาล ไม่มีผู้ใดลบส้างได้ (อกาลโก) สามารถพิสูจน์ได้ (เอหิปัสสิโก) คือการใช้หลักในพระไตรปิฎก อนุยาสสูตร,

ใบทิสลับสุดของฟ้า ๒ ผ่านดีโรคภัยโดยใช้สมดุลร้อนเย็น

ไฉเพชร กล้าน (ทมวเบียว)

กกฎปมสูตร, จุฬกัมมวิภังคสูตร, ทัณขวรรคที่ ๑๐, สังคีตสูตร และสิวกสูตร สังเคราะห์ร่วมกัน รายละเอียดที่พระพุทธเจ้าตรัสเกี่ยวกับสุขภาพไว้ ดังนี้

หลักปฏิบัติที่เป็นต้นเหตุให้อายุยืน ๗ ประการ ได้แก่ ๑) เป็นผู้ทำความสบายแก่ตนเอง ๒) รู้จักประมาณในสิ่งที่สบาย ๓) บริโภคสิ่งที่ย่อยง่าย ๔) เทียวในกาลอันสมควร ๕) ประพฤติเพียงดังพรหม (เมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขา) ๖) เป็นผู้มีศีล ๗) มีมิตรดีงาม สำหรับเหตุให้อายุสั้น ก็ตรงกันข้าม (พระไตรปิฎก เล่ม ๒๒ “อนายุสสสูตร” ข้อ ๑๒๕-๑๒๖)

ตัวชี้วัดของการมีสุขภาพที่ดี ๕ ข้อ ดังนี้ ๑) ความเจ็บป่วยน้อย ๒) ความลำบากกายน้อย ๓) เบากาย ๔) มีกำลัง ๕) เป็นอยู่ผาสุก (พระไตรปิฎก เล่มที่ ๑๒ “กกฎปมสูตร” ข้อ ๒๖๕)

เหตุแห่งการมีอายุยืน อายุสั้น มีโรคนาน มีโรคน้อย “ดูกรมานพ บุคคลบางคนในโลกนี้จะเป็นสตรีก็ตาม บุรุษก็ตาม เป็นผู้มักทำชีวิตสัตว์ให้ตกลง เป็นคนเหี้ยมโหด มีมือเปื้อนเลือดหมกมุ่นในการประหัดประหาร ไม่เอ็นดูในเหล่าสัตว์มีชีวิต...จะเป็นคนมีอายุสั้น... ดูกรมานพ ส่วนบุคคลบางคนในโลกนี้จะเป็นสตรี ก็ตาม บุรุษก็ตาม ละปาณาติบาตแล้ว เป็นผู้เว้นขาดจากปาณาติบาต วางอาชญา วางสาตรา (อาวุธหรือวิชาหรือวิธีที่เบียดเบียน) ได้ มีความละอาย ถึงความเอ็นดู อนุเคราะห์ด้วยความเกื้อกูลในสรรพสัตว์และภูตอยู่...จะเป็นคนมีอายุยืน... บุคคลบางคนในโลกนี้จะเป็นสตรีก็ตาม บุรุษก็ตาม เป็นผู้มักเบียดเบียนสัตว์ (ทำให้ตนเอง คนอื่น หรือสัตว์อื่น ได้รับความทุกข์ทรมาน/เดือดร้อน/ไม่สบาย/บาดเจ็บ/ล้มตาย) ด้วยฝ่ามือ หรือก้อนดิน หรือท่อนไม้ หรือสาตรา (อาวุธหรือวิชาหรือวิธีการต่างๆ) ...จะเป็นคนมีโรคนาน... ดูกรมานพ บุคคลบางคนในโลกนี้จะเป็นสตรีก็ตาม บุรุษก็ตาม เป็นผู้มักเบียดเบียนสัตว์ (ไม่ทำให้ตนเอง คนอื่น หรือสัตว์อื่น ได้รับความทุกข์ทรมาน/เดือดร้อน/ไม่สบาย/บาดเจ็บ/ล้มตาย) ด้วยฝ่ามือ หรือก้อนดิน หรือท่อนไม้ หรือสาตรา (อาวุธหรือวิชาหรือวิธีการต่างๆ) ...จะเป็นคนมีโรคน้อย....” (พระไตรปิฎก เล่มที่ ๑๔ “จุฬกัมมวิภังคสูตร” ข้อ ๕๘๒ - ๕๘๕)

“ผู้ใดแสวงหาความสุขเพื่อตนยอมไม่เบียดเบียนสัตว์ทั้งหลาย (การไม่ทำให้ตนเอง คนอื่น หรือสัตว์อื่น ได้รับความทุกข์ทรมาน/เดือดร้อน/ไม่สบาย/บาดเจ็บ/ล้มตาย)” (พระไตรปิฎก เล่ม ๒๕ “ทัณขวรรคที่ ๑๐” ข้อ ๒๐)

“เป็นผู้มีอาพาธน้อยมีทุกข์น้อย ประกอบด้วยเดโชราดูอันมีวิบาก เสมอกันไม่เย็นนักร ไม่ร้อนนักร เป็นอย่างกลางๆ ควรแก่ความเพียร ฯ” (พระไตรปิฎก เล่มที่ ๑๑ “สังคีตสูตร” ข้อ ๒๔๓) จะเห็นได้ว่าพระพุทธเจ้า พบว่า การปรับสมดุลร้อน - เย็น จะทำให้มีโรคน้อย มีทุกข์น้อย ส่งผลให้สภาพร่างกายพร้อมที่จะประกอบความเพียร ซึ่งก็คือร่างกายที่แข็งแรงนั่นเอง

สัมพันธ์กับสิ่งที่พระพุทธเจ้าตรัสถึงสาเหตุทำให้เกิดสุข (ความแข็งแรงหรือประโยชน์) ทุกข์ (ความเจ็บป่วยหรือความเดือดร้อน) หรืออทุกข์มสุขเวทนา ในพระไตรปิฎก เล่ม ๑๘ “สิวกสูตร” ข้อ ๔๒๓-๔๒๕ “สุข ทุกข์ หรืออทุกข์มสุขเวทนา เกิดจาก เรื่องดี (ไฟ)๑ เสมหะ(น้ำ)๑ ลม(ลม)๑ ดี เสมหะ ลม

ไบรทิลลิสสุดของฟ้า ๒ ผาตัดโรกภัยโดยใช้สมดุรร้อนเย็น

ไฉเพชร กล้าน (ทอมเขียว)

รวมกัน(ดิน)๑ ฤดู ๑ รักษาตัวไม่สม่ำเสมอ ๑ ถูกทำร้าย ๑ ผลของกรรม ๑ เป็นที่ ๘ ฯ” ไฟ คือ ร้อน ดินน้ำลม คือ เย็น จะเห็นได้ว่า การปรับสมดุลร้อนเย็นในร่างกาย ในฤดูร้อนหนาวต่างๆ ด้วยสิ่งที่มีฤทธิ์ร้อนเย็น ทั้ง ด้านวัตถุ(รูปธรรม) และจิต(นามธรรม) ถ้าไม่สมดุลร้อนเย็นก็จะทำให้เกิดทุกขเวทนา(เจ็บป่วย) แต่ถ้าสมดุล ร้อนเย็นก็จะทำให้เกิดสุขเวทนา(แข็งแรง)

เมื่อใช้หลักการในพระไตรปิฎก อนุยาสสูตร, กกจูฬสูตร, จุฬกัมมวิภังคสูตร, ทณทวารรคที่ ๑๐, สังคิตติสูตร และสิวกสูตร สังเคราะห์ร่วมกัน จะได้อาการหลัก ซึ่งเป็นการวินิจฉัยที่ถูกต้องไม่ ผิดพลาดเลย คือ การใช้สิ่งต่างๆมาปรับสมดุลร้อนเย็นทั้งด้านรูปธรรมและนามธรรม (สังคิตติสูตร และสิวก สูตร) ปรับไปสู่จุดที่ไม่เบียดเบียนสัตว์ทั้งปวง คือไม่ทำให้ตัวเอง คนอื่น หรือสัตว์อื่น เกิดสภาพทุกข์ ทรมาน ไม่สบาย บาดเจ็บ ล้มตาย (จุฬกัมมวิภังคสูตร และ ทณทวารรคที่ ๑๐) คือทำให้มีสภาพ สุขสบาย (เจ็บป่วย น้อย ลำบากกายน้อย) เบากาย มีกำลัง (อนุยาสสูตร และกกจูฬสูตร) จะทำให้โรคน้อยลงและอายุยืน

ส่วนการใช้สิ่งต่างๆทั้งด้านรูปธรรมและนามธรรม มาทำให้เกิดร้อนเย็นไม่สมดุล (สังคิตติ สูตร และสิวกสูตร) ทำให้ตัวเอง คนอื่น หรือสัตว์อื่น เกิดสภาพทุกข์ ทรมาน เดือดร้อน ไม่สบาย บาดเจ็บ ล้ม ตาย เป็นการเบียดเบียน (จุฬกัมมวิภังคสูตร และ ทณทวารรคที่ ๑๐) คือทำให้มีสภาพ ไม่สุข ไม่สบาย (เจ็บป่วยมาก ลำบากกายมาก) หนักกาย ไม่มีกำลัง/อ่อนเพลีย (อนุยาสสูตร และกกจูฬสูตร) จะทำให้มี โรคมากและอายุสั้น

ดังนั้น ไม่ว่าผู้ใดจะมีการเจ็บป่วยใดๆ ก็สามารถวินิจฉัยสภาพความเจ็บป่วยเป็น ๓ ภาวะ คือ

อาการหลักของภาวะร้อนเกิน (อาการที่ถูกต้อง) คือ เมื่อกระทบอากาศร้อน อาหารหรือ สมุนไพรหรือสิ่งที่มีฤทธิ์ร้อนแล้วรู้สึกไม่สบาย เมื่อกระทบอากาศเย็น อาหารหรือสมุนไพรหรือสิ่งที่มีฤทธิ์ เย็นแล้วรู้สึกสบาย แก้ไขด้วยการใช้สิ่งที่มีฤทธิ์เย็น

อาการหลักของภาวะเย็นเกิน (อาการที่ถูกต้อง) คือ เมื่อกระทบอากาศเย็น อาหารหรือ สมุนไพรหรือสิ่งที่มีฤทธิ์เย็นแล้วรู้สึกไม่สบาย เมื่อกระทบอากาศร้อน อาหารหรือสมุนไพรหรือสิ่งที่มีฤทธิ์ ร้อนแล้วรู้สึกสบาย แก้ไขด้วยการใช้สิ่งที่มีฤทธิ์ร้อน

อาการหลักของภาวะร้อนเกินและเย็นเกินเกิดขึ้นพร้อมกัน (อาการที่ถูกต้อง) คือ เมื่อ กระทบสิ่งที่มีฤทธิ์ร้อนอย่างเดียวก็นึกไม่สบาย กระทบสิ่งที่มีฤทธิ์เย็นอย่างเดียวก็นึกไม่สบาย แต่เมื่อ กระทบทั้งสิ่งที่มีฤทธิ์ร้อนร้อนและสิ่งที่มีฤทธิ์ร้อนเย็นผสมกันแล้วรู้สึกสบาย แก้ไขด้วยการใช้สิ่งที่มีฤทธิ์ ร้อนและเย็นผสมกัน

โดยสังเกตตนเองจากการกระทบอากาศร้อนหรือเย็น อาหารหรือสมุนไพรหรือสิ่งที่มีฤทธิ์ ร้อนหรือเย็น หรือร้อนเย็นผสมกัน อาจใช้น้ำทดสอบก็ได้ (น้ำธรรมดาหรือน้ำเย็นมีฤทธิ์เย็น น้ำอุ่นไม่จัดมี ฤทธิ์ร้อนเย็นผสมกัน น้ำอุ่นจัดมีฤทธิ์ร้อน) โดยสัมผัสประมาณ ๕-๑๐ นาที หรือยาวนานกว่านั้น แล้วสังเกต

ไบรท์สไลด์สุขภาพของฟ้า ๒ ผ่าตัดโรคภัยโดยใช้สมดุลร้อนเย็น

ไฉเพชร กล้าวน (ทอมเว็บบ)

ตนเองว่าเกิดความรู้สึกสบายหรือไม่สบาย ถ้าสบายแสดงว่าสิ่งนั้น/สภาพนั้นจะช่วยทำให้โรคร้ายไข้เจ็บลดน้อยลง แข็งแรง และอายุยืน ก็ควรอาศัยสิ่งนั้น ณ เวลานั้น ถ้าไม่สบายแสดงว่าสิ่งนั้น/สภาพนั้นจะช่วยทำให้เกิดโรคร้ายไข้เจ็บมากขึ้น อ่อนแอ และอายุสั้น ควรลดละเลิกสิ่งนั้น ณ เวลานั้น สำหรับ ณ เวลาอื่น ที่สภาพชีวิตเปลี่ยนไปจากเดิม อันเกิดจากเหตุปัจจัยต่างๆที่เกิดขึ้นในชีวิตเราหรือที่เข้ามากระทบกับชีวิตเรา เช่น อากาศ (ในพระไตรปิฎก “สิวกสูตร” พระพุทธเจ้าระบุชี้ว่าฤดูมีผลต่อสุขภาพ เราสามารถดูอาการของชีวิตเราเมื่อกระทบฤดู/สภาพอากาศต่างๆ) กิจกรรมการงาน หรือเหตุการณ์ต่างๆ เป็นต้น เราก็ปรับเปลี่ยนสิ่งที่มาใช้ปรับสมดุลร้อนเย็นให้เราารู้สึกสบาย

ซึ่งผู้เขียนพบว่า ความสบายหรือไม่สบายที่มีผลมากที่สุดต่อสุขภาพ และตรวจวัดได้เร็วที่สุด คือ การมีกำลังหรือไม่มีกำลัง และการเบาตัวหรือหนักตัว สอดคล้องกับที่พระพุทธเจ้าตรัสว่า “วิมุติ/ความหลุดพ้นจากทุกข์ เป็นกำลัง” (พระไตรปิฎกเล่ม ๑๑ ข้อ ๕๐) เมื่อมีกำลังจะทน แรงดึงดูดของโลกได้ ทำให้รู้สึกเบาตัว ถ้าชีวิตได้รับวัตถุหรือพลังงานที่สมดุลร้อนเย็น สัญญาของชีวิตจะดึงดูดสิ่งมาสังเคราะห์เป็นรูปร่างที่ปกติแข็งแรงและนำไปสังเคราะห์เป็นพลังของชีวิต ชีวิตจึงมีกำลังและเบาตัว ตรงกันข้าม ถ้าชีวิตได้รับวัตถุหรือพลังงานที่ไม่สมดุลร้อนเย็น สัญญาของชีวิตจะผลักขับสิ่งนั้นออกจากชีวิตหรือสังเคราะห์เป็นสภาพผิดปกติในร่างกาย เมื่อเสียพลังในการขับสิ่งนั้นออกจากชีวิต พลังของชีวิตก็จะลดลง เกิดอาการกำลังตก อ่อนเพลีย หนักตัว หรืออาการไม่สบายต่างๆ เช่น ในขณะที่เป็นไข้ เป็นสภาพที่ชีวิตมีพลังความร้อนที่มากเกินไป ชีวิตจะดันสิ่งที่มีฤทธิ์ร้อนออก มักจะเหม็นข้าว เหม็นกระเทียม หรือสิ่งอื่นๆที่มีฤทธิ์ร้อน กินเข้าไปมักจะพะอืดพะอม กำลังตก อ่อนเพลีย หนักตัว อาจอาเจียนหรือถ่ายออก เพราะข้าวเป็นคาร์โบไฮเดรตให้พลังงานความร้อน กระเทียมก็มีฤทธิ์ร้อน นอกจากไม่ เป็นประโยชน์แล้ว ยังเป็นโทษต่อร่างกาย ณ เวลานั้น ขณะเป็นไข้ สัญญาของชีวิตจึงดันออกจากร่างกาย ตรงกันข้ามเมื่อทำให้ร่างกายเย็นลงด้วยวิธีใดก็ตาม ชีวิตมักจะหอมข้าว หอมกระเทียม หรือสิ่งอื่นๆที่มีฤทธิ์ร้อน กินเข้าไปแล้วมีพลัง เบาตัว เพราะสัญญาของชีวิตดึงดูดสิ่งที่สมดุลร้อนเย็นไปเลี้ยงชีวิต เป็นประโยชน์ต่อชีวิต

ประเด็นที่พระพุทธเจ้าระบุชี้ว่าฤดูมีผลต่อสุขภาพ ในพระไตรปิฎก “สิวกสูตร” มีกรณีตัวอย่าง คือ ผู้เขียนและทีมงาน รวมประมาณสิบกว่าท่าน ได้ไปทำค่ายสุขภาพแพทยวิถีธรรมที่ประเทศสหรัฐอเมริกาประมาณ ๑ เดือน ในรัฐที่เป็นเมืองทะเลทราย ชีวิตจะรู้สึกทรมานไม่สบายจากสภาพอากาศกลางวันที่ร้อนจัดและกลางคืนที่หนาวจัด(สองฤดูในวันเดียวกัน) ผู้เขียนและทีมงานมีอาการอ่อนเพลีย ริมฝีปากแตกผิวแห้งแตกบางท่านเลือดซิบตามรอยแตก มีเหตุปัจจัยให้ผู้เขียนมีสติรู้ว่า เราถูกเล่นงานจากทั้งร้อนและเย็นเกินเกิดขึ้นพร้อมกันเพราะเรารู้สึกทรมานไม่สบายกับทั้งสองสภาพอากาศ สำหรับร้อนเกินนั้นเราได้แก้ไขแล้ว โดยใช้สิ่งที่มีฤทธิ์เย็น ตั้งแต่อยู่ที่เมืองไทยซึ่งส่วนใหญ่มีสภาพอากาศร้อน เมื่ออยู่ที่อเมริกาในช่วงกลางวันที่อากาศร้อนเราใช้สิ่งที่มีฤทธิ์เย็นเราก็สบาย แต่พอกกลางคืนเราหนาวแทบตายเพราะไม่ได้ใช้ร้อนแก้ เราทรมานไม่สบายกันอยู่ประมาณ ๑ สัปดาห์ พอรู้ว่าเป็นภาวะร้อนเย็นพันกัน ผู้เขียนและทีมงานก็ปรับเพิ่มสิ่งที่มีฤทธิ์ร้อน เช่น ผักผลไม้ที่มีฤทธิ์ร้อน เมล็ดธัญพืชที่มีโปรตีนฤทธิ์ร้อน และเมล็ดธัญพืชที่มี

ไบรท์ลิสสุดของฟ้า ๒ ผาตัดโรคร้ายโดยใช้สมดุลร้อนเย็น

ไฉเพชร กล้าวน (ทอมเวียง)

ไขมันซึ่งมีฤทธิ์ร้อนอยู่แล้ว ทั้งผู้เขียนและทีมงานอาการไม่สบายก็ทุเลาอย่างมาก ภายใน ๕-๑๐ นาที เพราะได้ปรับแก้ทั้งร้อนและเย็นที่พันกัน ณ สภาพอากาศอย่างนั้น น้ำหนักผู้เขียนเพิ่มขึ้น ๒.๖ กิโลกรัม อยู่ที่อเมริกาได้อย่างสบายและมีพลัง (แต่ผู้เขียนและทีมงานต้องพาพี่น้องไทยที่อาศัยอยู่ในอเมริกาคดไปรดิน และไขมัน เพราะเขากินสิ่งเหล่านั้นมากเกินไป พาเพิ่มผักผลไม้เพราะเขากินน้อยเกินไป เมื่อปรับสมดุลร้อนเย็นถูกต้องแล้วส่วนใหญ่ก็มีสุขภาพดีขึ้น) เมื่อกลับมาถึงประเทศไทย ผู้เขียนก็มีอาการบวมคันปวดตึงตามเนื้อตัวเป็นอาการของภาวะร้อนเกิน เพราะเมืองไทยเป็นเมืองร้อน สิ่งที่มีฤทธิ์ร้อน ๒.๖ กิโลกรัม ที่เพิ่มขึ้นเกิดสมดุลร้อนเย็นพอดีที่อเมริกาซึ่งเป็นเมืองที่มีทั้งร้อนมากและเย็นมากในวันเดียวกันนั้น ร้อนเกินสำหรับผู้เขียนในเมืองไทยซึ่งเป็นเมืองร้อน (ยกเว้นช่วงอากาศหนาวบางช่วงบางวันก็ต้องปรับให้อุ่นขึ้นเท่าที่รู้สึกสบายเบากายมีกำลัง) ผู้เขียนจึงทำให้ชีวิตเย็นลงด้วยการลดสิ่งที่มีฤทธิ์ร้อน เพิ่มสิ่งที่มีฤทธิ์เย็น เท่าที่รู้สึกสบายเบากายมีกำลัง อาการไม่สบายดังกล่าวทุเลาและหายไปภายใน ๓ วัน น้ำหนัก ๒.๖ กิโลกรัม หายไป กลับมามีน้ำหนักเท่าปกติในเมืองไทยก่อนไปอเมริกา รู้สึกสดชื่นสบายเบากายมีกำลัง

การเข้า/ออกห้องแอร์ก็เช่นเดียวกัน ห้องแอร์ที่มีความเย็นมาก ก็คือ สภาพฤดูหรืออากาศเย็น ดังนั้นเมื่ออยู่ในห้องแอร์ที่รู้สึกหนาวเย็นมาก เราก็ปรับสมดุลให้อุ่นขึ้นเท่าที่สบายเบากายมีกำลัง เมื่อออกจากห้องแอร์มาสู่อากาศที่ร้อนกว่า ก็ปรับให้เย็นลงเท่าที่รู้สึกสบายเบากายมีกำลัง ซึ่งในชีวิตจริงบางท่านต้องเข้า/ออกห้องแอร์ หรือบางวันอากาศแปรปรวนมีหลายฤดู เช่น ร้อน ฝน(เย็น) หนาว(เย็น) ในวันเดียวกัน เราต้องสังเกตตัวเองว่าเรามีความรู้สึกทุกข์ทรมานไม่สบายกับสภาพอากาศอย่างไรบ้าง แล้วปรับสมดุลร้อนเย็นใช้สิ่งต่างๆมาปรับแก้ที่มีฤทธิ์ตรงกันข้ามกับที่เราารู้สึกทุกข์ทรมานไม่สบาย ให้รู้สึกสบายเบากายมีกำลัง เช่น เราารู้สึกทุกข์ทรมานไม่สบายกับอากาศร้อนอบอ้าวก่อนฝนตก อีกสักพักฝนก็ตก ถ้ารู้สึกร้อนๆหนาวๆ เช่น ใส่เสื้อแขนยาวรู้สึกอุ่นสบายขึ้น สักพักรู้สึกร้อนไม่สบายตัว เมื่อถอดเสื้อแขนยาวแล้วรู้สึกเย็นสบาย อีกสักพักรู้สึกหนาวไม่สบาย ใส่เสื้อแขนยาวรู้สึกอุ่นสบายขึ้น สักพักรู้สึกร้อนไม่สบายตัว เมื่อถอดเสื้อแขนยาวแล้วรู้สึกเย็นสบาย อีกสักพักรู้สึกหนาวไม่สบาย สลับไปมาอย่างนี้เรื่อยๆ แสดงว่าเป็นภาวะร้อนเย็นพันกัน วิธีแก้ไขสิ่งที่มีฤทธิ์ร้อนและเย็นผสมกัน ถ้ารู้สึกหนาวจนไม่สบายตัวอย่างเดียว แสดงว่าเป็นภาวะเย็นเกิน วิธีแก้ไขสิ่งที่มีฤทธิ์ร้อน แต่ถ้ายังรู้สึกร้อนไม่สบายตัวอยู่ เช่น ใส่เสื้อแขนยาวแล้วรู้สึกร้อนอึดอัดไม่สบายตัว แสดงว่าเป็นภาวะร้อนเกิน วิธีแก้ไขสิ่งที่มีฤทธิ์เย็น เมื่อปรับสมดุลร้อนเย็น ในสัดส่วนที่รู้สึกสบายเบากายมีกำลัง จะทำให้โรคภัยไข้เจ็บลดลง เราก็จะแข็งแรงอายุยืน

จะเห็นได้ว่า คนๆ เดียวกัน ณ สถานที่ต่างกัน สภาพอากาศต่างกัน การปรับสมดุลร้อนเย็นก็ต่างกัน จึงจะได้สุขภาพที่แข็งแรง สิ่งต่างๆจะเป็นประโยชน์ต่อชีวิตเมื่อสมดุลร้อนเย็น ณ เวลานั้นๆเท่านั้น เมื่อองค์ประกอบเหตุปัจจัยเปลี่ยนแปลงไปจนมีผลให้สภาพร้อนเย็นในชีวิตเปลี่ยนแปลงไป สิ่งที่เคยเป็นสมดุลร้อนเย็น ณ สภาพองค์ประกอบเหตุปัจจัยเก่า แต่ไม่สมดุลร้อนเย็น ณ สภาพองค์ประกอบเหตุปัจจัยใหม่ สิ่งนั้นก็จะเปลี่ยนจากประโยชน์เป็นโทษ สำหรับบางสิ่งที่เคยไม่สมดุลร้อนเย็น เป็นโทษ ณ สภาพองค์ประกอบเหตุปัจจัยเก่า แต่สมดุลร้อนเย็น ณ สภาพองค์ประกอบเหตุปัจจัยใหม่ สิ่งนั้นก็จะเปลี่ยนจาก

บทสวดสลับของฟ้า ๒ ผ่าตัดโรคภัยโดยใช้สมดุลร้อนเย็น

ไอเพชร กล้าวน (ทอมเบียว)

โทษเป็นประโยชน์ พระพุทธเจ้าตรัสว่า โลกนี้พร่องอยู่เป็นนิจ ทุกอย่างไม่เที่ยงมีความแปรปรวนตลอดเวลา (ยกเว้นนิพพานเท่านั้นที่เที่ยง) โดยปัจจัยหลักจะแปรปรวนตามวิบากดี/ร้ายในอดีตส่วนหนึ่งและปัจจุบัน ส่วนหนึ่งสังเคราะห์กัน (พระไตรปิฎกเล่ม ๓๗ ข้อ ๑๖๕๘) ผู้ที่ต้องการให้เกิดสภาพประโยชน์สูงสุด จึงต้องมีการปรับสมดุลร้อนเย็นเพื่อให้ได้พลังชีวิตสูงสุดเท่าที่จะเป็นไปได้ตลอดเวลาของชีวิต จะได้นำพลังชีวิตนั้นไปบำเพ็ญบุญกุศล/ทำหน้าที่ดีงามต่อไป หรือปรับสมดุลมิติอื่นๆ ให้เกิดสภาพที่เป็นประโยชน์สูงสุดเท่าที่จะทำได้ตลอดเวลาของชีวิต

บางครั้งเมื่อปรับสมดุลร้อนเย็นได้ดี ก็จะเกิดสภาพ สุขสบาย เบากาย มีกำลัง พร้อมกัน แต่บางครั้งจะเกิดสภาพมีกำลังเบากาย แต่มีอาการไม่สบายบางอย่างเกิดขึ้น ไม่ต้องตกใจ ไม่ต้องกังวลใจ ให้ดีใจและสบายใจได้เลย แสดงว่าปรับสมดุลร้อนเย็นได้ถูกต้อง ชีวิตมีกำลังเขากำลังขับพิษออก เมื่อพิษถูกระบายออกได้มาก อาการไม่สบายก็จะทุเลาและหายไป แต่ถ้ามีสภาพกำลังตก อ่อนเพลีย หนักตัว พร้อมกับเกิดอาการไม่สบาย เป็นอาการพิษกำเริบ แสดงว่าปรับสมดุลร้อนเย็นไม่ถูกต้อง ให้ปรับไปสู่จุดที่มีกำลังเบากาย ต่อให้ไม่มีอาการไม่สบายแต่มีสภาพกำลังตก อ่อนเพลีย หนักตัว แสดงว่ายังปรับสมดุลร้อนเย็นไม่ถูกต้อง ให้ปรับไปสู่จุดที่มีกำลัง เพราะเป็นจุดที่ดีที่สุด เป็นประโยชน์ที่สุดต่อสุขภาพ ยกเว้น อาการไม่สบายที่เกิดขึ้น ทำให้ผู้เจ็บป่วยนั้นรู้สึกทรมานเกินไปจนได้ยากได้ลำบากเกินไป แม้จะมีกำลังและเบาตัว ซึ่งแสดงว่าปรับสมดุลร้อนเย็นได้ถูกต้องชีวิตจึงมีพลังผลักดันพิษ แต่ช่องทางระบายพิษของร่างกายติดขัดไม่ทุลหะลง วิธีแก้คือ ใช้วิธีการระบายพิษตามช่องทางต่างๆ ช่วยอีกแรง ถ้ายังรู้สึกทรมานเกินไปจนได้ยากได้ลำบากเกินไปอยู่ ให้ลดฤทธิ์ร้อนเย็น (ถ้าใช้ร้อนให้เอาเย็นผสม ถ้าใช้เย็นก็ให้ใช้ร้อนผสม) หรือลดปริมาณของวิธีที่ใช้ปรับสมดุลนั้นลง ในจิตที่ทำให้รู้สึกไม่ทรมานเกินไป หรืออาจใช้วิธีการของการแพทย์แผนต่างๆ ที่ถูกกัน คือเมื่อใช้แล้วรู้สึกสุขสบายเบากายมีกำลัง ช่วยเสริมในการระบายพิษ หรือกด/ระงับอาการไม่สบายให้น้อยลง หรือช่วยระงับ/แก้ไขภาวะที่อาจเกิดอันตราย ณ ปัจจุบันนั้น เสริมอีกแรงหนึ่ง ก็จะเป็นประโยชน์ต่อชีวิตผู้ป่วย เมื่อช่องทางระบายพิษทะลุทะลวงดีแล้ว จึงเพิ่มประสิทธิภาพของฤทธิ์สมดุลร้อนเย็นขึ้นไป เท่าที่รู้สึกสุขสบายเบากายมีกำลัง หรือทนอาการไม่สบายได้ในจิตที่ทนได้โดยไม่ยากไม่ลำบากเกินไป แต่ถ้าช่องทางระบายพิษไม่ติดขัด ทะลุทะลวงดี เราสามารถใช้สมดุลร้อนเย็นได้เต็มศักยภาพ เท่าที่รู้สึกสุขสบายเบากายมีกำลังสูงสุดเท่าที่เราจะทำได้

ผู้เขียนพบว่าสภาพร้อนเย็นไม่สมดุลที่ติดลบไปกลับมาพันกันซับซ้อน ยากต่อการวินิจฉัย และยากต่อการแก้ไขนั้น เกิดจากวิบากกรรมร้ายเดิมในชาตินี้หรือชาติก่อนๆ ร่วมกับกิเลส/การกระทำที่ไม่ดี/ผิดศีลในปัจจุบัน ส่วนผู้ที่ทำกุศลมากๆ พร้อมกับลดกิเลสให้ได้มากๆ/ปฏิบัติศีลให้ได้มากๆตามฐานของตน (ไม่หย่อนเกินไปไม่ถึงเครียดเกินไป) อาการมักตรงไปตรงมา ยากต่อการวินิจฉัย และง่ายต่อการแก้ไข ซึ่งเป็นธรรมชาติของชีวิตที่บางช่วงบางคราว อาจมีวิบากร้ายออกฤทธิ์สร้างผลให้หลงทาง วินิจฉัยไม่ออก หรือวินิจฉัยผิด หรือแก้ไขผิด เพราะทุกชีวิตไม่เว้นแม้แต่พระพุทธเจ้าล้วนเคยพลาดทำไม่ดีมาทั้งนั้น ในชาติ

บทสวดสลับสุดของฟ้า ๒ ผ่าตัดโรกภัยโดยใช้สมดุลร้อนเย็น

ไอเพชร กล้าวน (ทอมวเบียว)

ก่อนๆหรือในชาตินี้ (พระไตรปิฎกเล่ม ๓๒ ข้อ ๓๕๒) พอหมดวิบากร้ายชุดนั้นก็จะวินิจัยได้ถูกต้อง และแก้ไขได้ถูกต้อง

เพราะโดยสัจจะที่แท้แล้ว กลไกที่ทำให้เกิดอาการร้อนเย็นสมดุหรือไม่สมดุหรือสภาพดีกลับไปที่กลับมาดังกล่าวทั้งหมด เกิดจากกลไกของสมดุร้อนเย็นสังเคราะห์ร่วมกับวิบากกรรมดีหรือร้ายในจิตวิญญาณ ดังที่พระพุทธเจ้าตรัสถึงความสัมพันธ์ของนามรูปในมหาจักรวาล ใน “หลัก ปฏิจจนูปบาท (อนุโลม) ๑๑ คือ การอาศัยกันและกันเกิดขึ้น (ความเป็นเหตุปัจจัยสืบเนื่องกันเป็นไปตามลำดับ) ดังนี้ “... วิญญาณ จึงมี นามรูป (ตัวรู้และตัวถูกรู้) นามรูป จึงมี สฬายณะ (สื่อติดต่อ ๖ อย่าง คือ ตา หู จมูก ลิ้น กาย ใจ)...” จะเห็นได้ว่า พระพุทธเจ้าพบว่า จิตวิญญาณคือตัวสร้างร่างกาย

แสดงว่า จิตวิญญาณคือพลังงานที่ดึงดูดวัตถุและพลังงานในโลกในมหาจักรวาล มาสร้างทุกสิ่งทุกอย่างในชีวิตคน ดังที่พระพุทธเจ้าตรัสว่า “ใจ(จิตวิญญาณ) เป็นประธานของสิ่งทั้งปวง ใจเป็นใหญ่ใจประเสริฐที่สุด ทุกสิ่งสำเร็จได้ด้วยใจ (มโนปุพพังคมา ธัมมา มโนเสฐฐา มโนมยา)” (พระไตรปิฎกเล่ม ๒๕ “คาถาธรรมบท” ข้อ ๑๑)

จิตวิญญาณ เป็นสิ่งที่ทำให้เกิดสภาพหรืออาการต่างๆด้วยกลไกสมดุร้อนเย็นสังเคราะห์ร่วมกับวิบากกรรมดีหรือร้าย ดังที่พระพุทธเจ้า ได้ตรัสว่า “เป็นผู้มีอาพาธน้อยมีทุกข์น้อย ประกอบด้วยเดโชธาตุนมีวิบาก เสมอกันไม่เย็นนัก ไม่ร้อนนัก เป็นอย่างกลางๆ ควรแก่ความเพียร ฯ” (พระไตรปิฎกเล่มที่ ๑๑ ข้อที่ ๒๕๓) จะเห็นได้ว่า พระพุทธเจ้า พบว่า การปรับสมดุร้อน -เย็น จะทำให้มีโรคน้อย มีทุกข์น้อย ส่งผลให้สภาพร่างกายพร้อมที่จะประกอบความเพียร ซึ่งก็คือร่างกายที่แข็งแรงนั่นเอง สัมพันธ์กับสิ่งที่พระพุทธเจ้าตรัสถึงสาเหตุทำให้เกิดสุข (ความแข็งแรงหรือประโยชน์) ทุกข์ (ความเจ็บป่วยหรือความเดือดร้อน) หรือทุกข์ขมสุขเวทนา ในพระไตรปิฎก เล่ม ๑๘ สิวกสูตรข้อ ๔๒๗-๔๒๘ “สุข ทุกข์ หรือทุกข์ขมสุขเวทนา เกิดจาก เรื่องดี(ไฟ) ๑ เสมหะ(น้ำ) ๑ ลม(ลม) ๑ ดี เสมหะ ลม รวมกัน(ดิน) ๑ ธนู ๑ รักษาตัวไม่สม่ำเสมอ ๑ ถูกทำร้าย ๑ ผลของกรรม ๑ เป็นที่ ๘ ฯ” ไฟ คือ ร้อน ดินน้ำลม คือ เย็น จะเห็นได้ว่า การปรับสมดุร้อนเย็นในร่างกาย ในฤดูร้อนหนาวต่างๆ ด้วยสิ่งที่มีฤทธิ์ร้อนเย็น ทั้งด้านวัตถุ (รูปธรรม) และจิต (นามธรรม) ถ้าไม่สมดุร้อนเย็นก็จะทำให้เกิดทุกข์เวทนา(เจ็บป่วย) แต่ถ้าสมดุร้อนเย็นก็จะทำให้เกิดสุขเวทนา(แข็งแรง) “อติ สุกตทุกกฏานัง กัมมานัง ผลัง วิปาโก” แปลว่า “ผลวิบากของกรรมที่ทำความชั่วแล้วมีอยู่” (พระไตรปิฎก เล่ม ๑๔ “มหาจิตตาริสกสูตร” ข้อ ๒๕๓) สัมพันธ์กับที่พระพุทธเจ้าตรัสว่า “คุณกริกขุทั้งหลาย เราไม่กล่าวความที่กรรม(การกระทำทางกายวาจาใจ)อันเป็นไปด้วยสัญเจตนา(ความจงใจ) ที่บุคคลทำแล้ว สะสมแล้วจะสิ้นสุดไป โดยมีได้เสวยผล(รับผล) แต่กรรม(การกระทำ) นั้นแล จะให้ผลในภพนี้ หรือในภพถัดไป หรือในภพอื่นสืบๆ ไป” (พระไตรปิฎก เล่ม ๓๗ ข้อ ๑๖๕๘) ซึ่งพระพุทธเจ้ายืนยันว่าทุกสิ่งทุกอย่างในมหาจักรวาลทั้งนามและรูปล้วนสัมพันธ์กันหมดตามหลักปฏิจจนูปบาท(อนุโลม) ๑๑ (พระไตรปิฎกเล่ม ๔ “มหาขันธกะ” ข้อ ๑) ไม่มีอะไรที่ไม่สัมพันธ์กัน

ไบรลิสลบลุดของฟ้า ๒ ผาตัดโรคภัยโดยใช้สมดุร้อนเย็น

ไอเพชร กล้าน (ทมวเบียว)

บุญ/บาป, กุศล/อกุศล, ความไม่กังวล/ความกังวล มีผลต่อสุขภาพอย่างไร

กุศลและความไม่กังวล จะทำให้แข็งแรงอายุยืน อกุศลและความกังวล จะทำให้ความเสื่อมแรงยิ่งขึ้นมีโรครุนแรงและอายุสั้น ดังที่พระพุทธเจ้าตรัสว่า “ความสั่งสมบาป นำทุกข์มาให้” (พระไตรปิฎก เล่ม ๒๕ ข้อ ๓๐), “ผู้คิดยึดมั่นตนกร(เดือดเนื้อร้อนใจ)” (พระไตรปิฎกเล่ม ๒๑ ข้อ ๑๓๐), “การไม่ทำบาป นำสุขมาให้” (พระไตรปิฎกเล่ม ๒๕ ข้อ ๕๕), “ความสั่งสมบุญ นำสุขมาให้” (พระไตรปิฎกเล่ม ๒๕ ข้อ ๓๐), “เมื่อจิตเศร้าหมองแล้ว ทุกข์เป็นอันหวังได้, เมื่อจิตไม่เศร้าหมอง สุขเป็นอันหวังได้” (พระไตรปิฎกเล่ม ๑๒ ข้อ ๖๔), “ทุกข์ย่อมไม่ตกถึงผู้หมกกังวล” (พระไตรปิฎกเล่ม ๑๕ ข้อ ๑๒๒)

“ดูกรมาณพบุคคลบางคนในโลกนี้ จะเป็นสตรีก็ตาม บุรุษก็ตาม เป็นผู้มักทำชีวิตสัตว์ให้ตกลง เป็นคนเหี้ยมโหด มีมือเปื้อนเลือดหมกมุ่นในการประหารชีวิต ไม่เอ็นดูในเหล่าสัตว์มีชีวิต ...จะเป็นคนมีอายุสั้น... ดูกรมาณพ ส่วนบุคคลบางคนในโลกนี้จะเป็นสตรีก็ตาม บุรุษก็ตาม ละปาณาติบาตแล้ว เป็นผู้เว้นขาดจากปาณาติบาต วางอาชญา วางสาตรา (อาวุธหรือวิชาหรือวิธีที่เบียดเบียน) ได้ มีความละอายถึงความเอ็นดู อนุเคราะห์ด้วยความเกื้อกูลในสรรพสัตว์และภุมมอยู่ ...จะเป็นคนมีอายุยืน... บุคคลบางคนในโลกนี้จะเป็นสตรีก็ตาม บุรุษก็ตาม เป็นผู้มิปรกติ เบียดเบียนสัตว์ (ทำให้ตนเอง คนอื่น หรือสัตว์อื่น ได้รับความทุกข์ทรมาน/เดือดร้อน/ไม่สบาย/บาดเจ็บ/ล้มตาย) ด้วยฝ่ามือ หรือก้อนดิน หรือท่อนไม้ หรือสาตรา (อาวุธหรือวิชาหรือวิธีการต่างๆ) ...จะเป็นคนมีโรครุนแรง... ดูกรมาณพ บุคคลบางคนในโลกนี้จะเป็นสตรีก็ตาม บุรุษก็ตาม เป็นผู้มิปรกติ ไม่เบียดเบียนสัตว์ (ไม่ทำให้ตนเอง คนอื่น หรือสัตว์อื่น ได้รับความทุกข์ทรมาน/เดือดร้อน/ไม่สบาย/บาดเจ็บ/ล้มตาย) ด้วยฝ่ามือ หรือก้อนดิน หรือท่อนไม้ หรือสาตรา (อาวุธหรือวิชาหรือวิธีการต่างๆ) ...จะเป็นคนมีโรคน้อย...” (พระไตรปิฎก เล่มที่ ๑๔ ข้อ ๕๘๒ - ๕๘๕), “ผู้ใดแสวงหาความสุขเพื่อตนยอมไม่เบียดเบียนสัตว์ทั้งหลาย (การไม่ทำให้ตนเอง คนอื่น หรือสัตว์อื่น ได้รับความทุกข์ทรมาน/เดือดร้อน/ไม่สบาย/บาดเจ็บ/ล้มตาย)” (พระไตรปิฎกเล่ม ๒๕ ข้อ ๒๐)

“ดูกรภิกษุทั้งหลาย ตถาคตเคยเป็นมนุษย์ในชาติก่อน ภพก่อน กำเนิดก่อน ละปาณาติบาตแล้ว เว้นขาดจากปาณาติบาตแล้ววางทัณฑะ วางสาตราแล้ว มีความละอาย มีความกรุณา หวังประโยชน์แก่สัตว์ทั้งปวงอยู่ ตถาคตยอมเข้าถึงสุคติโลกสวรรค์เบื้องหน้าแต่ตายเพราะกายแตก เพราะกรรมนั้น อันคนทำสั่งสมพอกพูนไพบูลย์... เมื่อเป็นพระราชาก็ผลข้อนี้ คือ มีพระชนมายุยืนดำรงอยู่นาน อภิบาลพระชนมายุยืนยาว ไม่มีใครๆ ที่เป็นมนุษย์ซึ่งเป็นข้าศึกศัตรู สามารถปลงพระชนม์ชีพในระหว่างได้... เมื่อเป็นพระพุทธเจ้าจึงได้ผลข้อนี้ คือ มีพระชนมายุยืนดำรงอยู่นาน ทรงอภิบาลพระชนมายุยืนยาว ไม่มีข้าศึกศัตรูจะเป็นสมณะ พราหมณ์ เทวดา พรหม มาร ใครๆในโลก สามารถปลงพระชนม์ชีพในระหว่างได้” (พระไตรปิฎกเล่ม ๑๑ ข้อ ๑๓๖)

“ดูกรภิกษุทั้งหลาย ตถาคตเคยเป็นมนุษย์ในชาติก่อน ภพก่อนกำเนิดก่อน เป็นผู้ไม่เบียดเบียนสัตว์ทั้งหลายด้วยฝ่ามือ ก้อนดิน ท่อนไม้ หรือสาตรา ตถาคตยอมเข้าถึงสุคติโลกสวรรค์เบื้องหน้า

ใบทิสลิสสุดของฟ้า ๒ ผาตัดโรกภัยโดยใช้สมดุลงนเย็น

ไฉเพชร กล้าน (ทมอเขียว)

แต่ตายเพราะกายแตก เพราะกรรมนั้น อันตนทำสิ่งสมพอกพูนไปบุญ ฯลฯ... เมื่อเป็นพระพุทธรเจ้าได้จึงรับผลข้อนี้ คือ มีพระโรคพารน้อย มีความลำบากน้อยสมบูรณ์ด้วยพระเดชโศภา อันยังอาหาร ให้อย่ดี ไม่เย็นนัก ไม่ร้อนนัก อันควรแก่พระประธานเป็นปานกลาง” (พระไตรปิฎกเล่ม ๑๑ ข้อ ๑๕๖)

จะเห็นได้ว่า การไม่เบียดเบียนสัตว์ทั้งหลาย คือ การไม่ทำให้ตนเอง คนอื่น หรือสัตว์อื่นได้รับความเดือดร้อน ทุกข์ ทรมาน ไม่สบาย บาดเจ็บ ล้มตาย และทำประโยชน์สุขให้กับตนเอง ผองชนและหมู่สัตว์ ซึ่งค่านามธรรมก็คือการละบาป บำเพ็ญกุศล ทำจิตใจให้บริสุทธิ์ผ่องใสไว้ทุกข์ไว้กังวล ทำให้เกิดสมคลุร้อนเย็น เจ็บป่วยน้อย แข็งแรง และอายุยืน

ชีวิตระดับจิตนิยาม จะมีการกระทำและผลของการกระทำ(วิบากกรรม) ของแต่ละชีวิต คือ กรรมนิยาม และพัฒนาไปสู่การกระทำที่ส่งผลที่ดีที่สุดต่อตนเองและผู้อื่น คือ ธรรมนิยาม ซึ่งนิยาม ๕ นั้น จะสังเคราะห์สัมพันธ์กันเป็นเหตุแห่งทุกข์ตามลำดับด้วยหลักปฏิจจสมุปบาท(อนุโลม) ๑๑ เกิดเป็นกองทุกข์ทั้งหมด และเมื่อดับเหตุแห่งทุกข์ในหมู่มิตรคติสหายดีสังคมสิ่งแวดล้อมดีก็จะทำให้ทุกข์ดับ ซึ่งก็คือความเป็นสุขนั่นเอง

โดยหลักวิทยาศาสตร์แล้วเมื่อวัตถุทุกอย่างแตกสลายจะกลายเป็นพลังงานแม่เหล็กไฟฟ้า เมื่อพลังงานแม่เหล็กไฟฟ้าสังเคราะห์รวมกันจะเป็นวัตถุ เป็นสภาพแปรเปลี่ยนหมุนวนไปมาราบซ้ำกาลนาน ซึ่งตรงกับที่พระพุทธเจ้าตรัสว่า ทุกอย่างไม่มีเที่ยงเป็นทุกข์ไม่มีตัวตน (พระไตรปิฎก เล่ม ๑๗ ข้อ ๘๔ - ๘๖) จะเห็นได้ว่า ส่วนประกอบหลักของมหจักรวาลประกอบด้วยพลังงานแม่เหล็กไฟฟ้า พัฒนาจนเป็นชีวิตคน แสดงว่าชีวิตคนเป็นพลังแม่เหล็กไฟฟ้า พระพุทธเจ้าพบว่า “ผลวิบากของกรรมที่ทำดีทำชั่วแล้ว มีอยู่” (พระไตรปิฎก เล่ม ๑๔ “มหาจิตตาริสกสูตร” ข้อ ๒๕๗) “ดูกรภิกษุทั้งหลาย เราไม่กล่าวความที่กรรมอันเป็นไปด้วยสัตยเจตนา ที่บุคคลทำแล้ว สะสมแล้วจะสิ้นสุดไป เพราะมิได้เสียผล แต่กรรมนั้นแล จะให้ผลในทิฐฐธรรมเทียว(ภพนี้) หรือในภพถัดไป หรือในภพอื่นสืบๆ ไป” (พระไตรปิฎก เล่ม ๑๗ ข้อ ๑๖๕๘) ดังนั้น จะเห็นได้ว่า เมื่อคนกระทำความดีทางกายวาจาใจ (กายกรรม วาจากรรม มโนกรรม) ดีหรือชั่วก็ตาม ก็จะส่งผลเป็นวิบากกรรมดีหรือชั่วตามนั้น วิบากกรรมคือพลังที่สร้างผลดีหรือร้ายให้กับแต่ละชีวิต ในภพชาตินี้หรือภพชาติอื่นๆสืบไป เมื่อจิตวิญญาณเป็นพลังงานแม่เหล็กไฟฟ้าแห่งชีวิตที่ไปได้ไกล (ทรงคมัง)

(พระไตรปิฎกเล่ม ๘ “เกวัญสูตร” ข้อ ๑๕๐) จึงสามารถดึงดูดชีวิตวัตถุหรือพลังงานต่างๆมาสังเคราะห์เป็นสิ่งดีหรือร้ายต่อชีวิต รวมทั้งดึงดูดสิ่งที่มีคุณสมบัติแบบเดียวกันเข้ามาหากัน เพราะทุกอย่างในมหจักรวาลมีพลังแม่เหล็กไฟฟ้าเป็นส่วนประกอบ เป็นนามรูปของกฎแห่งกรรมดีกรรมชั่วของชีวิตที่พระพุทธเจ้าตรัสรู้

สัมพันธ์กับพระไตรปิฎก เล่ม ๑๔ ข้อ ๕๘๐ สุภมาณพ โตทยบุตร พอนั่งเรียบร้อยแล้ว ได้ทูลถามพระผู้มีพระภาคดังนี้ว่า ข้าแต่พระโคตมผู้เจริญ อะไรหนอแล เป็นเหตุ เป็นปัจจัย ให้พวกมนุษย์ที่เกิดเป็นมนุษย์อยู่ ปรากฏความเลวและความประณีต คือ มนุษย์ทั้งหลายย่อมปรากฏมีอายุสั้น มีอายุยืน มีโรคมาก มีโรคน้อย มีผิวพรรณทราม มีผิวพรรณงาม มีศักดิ์น้อย มีศักดิ์มาก มีโภคะน้อย มีโภคะมาก เกิดใน

บทสวดสวดของฟ้า ๒ ผาตัดโรคภัยโดยใช้สมดุร้อนเย็น

ไอเพชร กล้าน (ทอมเบียว)

สกุลต่ำ เกิดในสกุลสูง ไร้ปัญญา มีปัญญา ข้าแต่พระโคตมผู้เจริญอะไรหนอแล เป็นเหตุ เป็นปัจจัย ให้พวกมนุษย์ ที่เกิดเป็นมนุษย์อยู่ ปรากฏความเลวและความประณีตฯ

ข้อ ๕๘๑ พระผู้มีพระภาคตรัสว่า ดูกรมาณพ สัตว์ทั้งหลายมีกรรมเป็นของตน เป็นทายาทแห่งกรรม มีกรรมเป็นกำเนิด มีกรรมเป็นเผ่าพันธุ์ มีกรรมเป็นที่พึ่งอาศัย กรรมย่อมจำแนกสัตว์ให้เลวและประณีตได้ฯ

สอดคล้องกับที่พระพุทธเจ้าตรัสว่า ดูกรภิกษุทั้งหลาย ฐานะ ๕ ประการนี้ อันสตรี บุรุษ คฤหัสถ์ หรือ บรรพชิตควรพิจารณาเนื่องๆ ๕ ประการเป็นไฉน คือ สตรี บุรุษ คฤหัสถ์ หรือบรรพชิต ควรพิจารณาเนื่องๆ ว่า เรามีความแก่เป็นธรรมดา ไม่ล่วงพ้นความแก่ไปได้ ๑ เรามีความเจ็บไข้เป็นธรรมดา ไม่ล่วงพ้นความเจ็บไข้ไปได้ ๑ เรามีความตายเป็นธรรมดา ไม่ล่วงพ้นความตายไปได้ ๑ เราจะต้องพลัดพรากจากของรักของชอบใจทั้งสิ้น ๑ เรามีกรรมเป็นของตน เป็นทายาทแห่งกรรม มีกรรมเป็นกำเนิด มีกรรมเป็นเผ่าพันธุ์ มีกรรมเป็นที่พึ่ง จักทำกรรมใด ดีก็ตาม ชั่วก็ตาม เราจะเป็นผู้รับผลของกรรมนั้น ๑ ฯ (พระไตรปิฎก เล่ม ๒๒ ข้อ ๕๗)

จะเห็นได้ว่า พระพุทธเจ้าทรงพบว่า ทุกสิ่งทุกอย่างที่แต่ละคนรับอยู่ เกิดจากกรรม (การกระทำทางกายวาจาใจ) ของคนๆ นั้นทั้งหมด และผลของกรรมนั้นจะให้ผลในภพชาตินี้หรือภพชาติอื่นสืบๆ ไป ดังที่พระพุทธเจ้าตรัสว่า “ดูกรภิกษุทั้งหลาย เราไม่กล่าวความที่กรรม(การกระทำ)อันเป็นไปด้วย สัญเจตนา(ความจงใจ) ที่บุคคลทำแล้ว สะสมแล้วจะสิ้นสุดไป โดยมิได้เสวยผล(รับผล) แต่กรรม(การกระทำ)นั้นแล จะให้ผลในภพนี้ หรือในภพถัดไป หรือในภพอื่นสืบๆ ไป” (พระไตรปิฎก เล่ม ๑๗ ข้อ ๑๖๕๘)

ดังตัวอย่าง ข้อมูลที่พิสูจน์ว่าพลังวิบากกรรมดี/ร้าย สามารถสร้างสิ่งดี/ร้าย ให้ชีวิตผู้นั้นได้จริง คือ เมื่อจิตวิญญาณเป็นพลังงานแม่เหล็กไฟฟ้าแห่งชีวิตที่ไปได้ไกล (ทุรัคมัง) (พระไตรปิฎกเล่ม ๕ “เกวัญสูตร” ข้อ ๑๕๐) ชีวิตคือ พลังงานแม่เหล็กแห่งความรู้สึกนึกคิด เมื่อคิด/พูด/ทำ สิ่งดี/ร้าย ก็จะเกิดเป็นพลังงานแม่เหล็กดี/ร้ายในชีวิต เพราะการคิดที่มีพลังมาก ก็จะส่งผลถึงขั้นพูดและทำ ดังนั้น การพูดและทำ จึงเป็นการคิดที่มีพลังมากนั่นเอง พลังงานแม่เหล็กดี/ร้ายในชีวิตดังกล่าว จะมีคุณสมบัติที่พระพุทธเจ้าเรียกว่า วิบากกรรม คือ พลังที่สร้างผลดี/ร้ายให้ชีวิต ซึ่งจะให้ผลในชาตินี้หรือชาติอื่นสืบๆ ไป เมื่อหมดฤทธิ์ของการให้ผลนั้นแล้วก็จะดับไป ซึ่งพลังแม่เหล็กสามารถดูดถูกเหล็กได้ฉันใด พลังงานแม่เหล็กดีร้ายในชีวิตก็สามารถดูดวัตถุหรือพลังงานต่างๆ มาสังเคราะห์เป็นสิ่งดี/ร้าย มาให้ผู้กระทำสิ่งดี/ร้ายนั้นได้ฉันนั้น เพราะทุกอย่างในมหจักรวาลมีพลังแม่เหล็กไฟฟ้าเป็นส่วนประกอบ

เช่น เราเคยบาดเจ็บที่ใดที่หนึ่ง เราก็จะระมัดระวังอย่างยั้งไม่ให้อะไรมากระทบ แต่ก็มักจะมีสิ่งนั้นสิ่งนี้มากระทบ ณ จุดที่บาดเจ็บซ้ำแล้วซ้ำอีกที่เดิมๆ เสมอๆ แม้วินใหม่หรือสถานที่ใหม่ก็ยังมีสิ่งนั้นสิ่งนี้มากระทบ ณ จุดที่บาดเจ็บซ้ำแล้วซ้ำอีกที่เดิมๆ เสมอๆ ซึ่งนักวิทยาศาสตร์ยืนยันว่าวัตถุจะไม่เคลื่อนไหวถ้าไม่มีแรงมากระทำ ดังนั้น สิ่งที่เคลื่อนเข้ามากระทบจุดที่บาดเจ็บต้องมีพลังอย่างใดอย่างหนึ่ง

ไบรลส์ลบสุดของฟ้า ๒ ผ่าตัดโรคภัยโดยใช้สมดุลงนเอ็น

ไวยเพชร กล้าน (ทมวเบียว)

คุณหรือผลึกสิ่งนั้นให้มากระทบจุดที่บาดเจ็บนั้น ถ้าเป็นพลังผลึกมาจากภายนอกส่วนใหญ่จะต้องไม่โดนที่เดิมซ้ำๆ เพราะเราเคลื่อนตลอดทำให้พลาดเป้าได้ง่าย แต่ถ้าเป็นแรงดูดจากชีวิตเรา ก็จะไม่พลาดจึงมักถูกที่เดิมซ้ำๆ เหมือนแม่เหล็กในขณะที่กำลังดูดลูกเหล็กให้เคลื่อนเข้ามาหา ไม่ว่าเราจะเคลื่อนแม่เหล็กไปอยู่ที่ไหน ลูกเหล็กก็จะเคลื่อนไปหาแม่เหล็ก ในจุดที่แม่เหล็กอยู่ ณ ปัจจุบันนั้นๆ ดังนั้น สิ่งที่เคลื่อนเข้ามากระทบจุดที่บาดเจ็บของเรา จึงเกิดจากแรงดูดจากชีวิตเรา ซึ่งก็คือพลังแม่เหล็กของวิบากร้ายในชีวิตเรานั่นเอง

สำหรับตัวอย่างพลังแม่เหล็กของวิบากดีในชีวิต เช่น มีอุบัติเหตุรถคว่ำหรือชนกัน รถบูนู้บี้เมื่อคุณลักษณะแล้วคนส่วนใหญ่บาดเจ็บล้มตาย แต่ก็จะมีบางคนที่ไม่ตาย อาจบาดเจ็บเล็กน้อย หรือไม่บาดเจ็บเลยก็มี มีกลไกเดียวเท่านั้นที่จะไม่บาดเจ็บล้มตาย คือต้องมีพลังงานบางอย่างดันเหล็กไม่ให้กระแทกร่างกาย พลังดังกล่าวก็คือ พลังแม่เหล็กของวิบากดีในชีวิตของผู้คนที่สามารถดูดดึงพลังงานต่างในมหาจักรวาลหรือในตัวของผู้คน มาต้านกันหรือผลัดกันเหล็กไม่ให้กระแทกร่างกาย ทำให้ผู้คนที่บาดเจ็บล้มตาย เพราะในชีวิตคนนั้นมีพลังงานสัญญาที่สามารถดูดสาร/พลังงานที่เป็นประโยชน์เข้าไปในร่างกาย และผลัดกันสาร/พลังงานที่เป็นโทษเป็นอันตรายออกจากร่างกายอยู่แล้ว ถ้ามีพลัง พลังแม่เหล็กของวิบากดีในชีวิตของผู้คนมาช่วยอีกแรงหนึ่ง ก็ทำให้เกิดกลไกดูดดึงพลังงานต่างในมหาจักรวาลหรือในตัวของผู้คน มาต้านกันหรือผลัดกันเหล็กไม่ให้กระแทกร่างกายได้

พลังแม่เหล็กวิบากดี/ร้าย เกิดจากการคิดพูดทำของพลังแม่เหล็กแห่งชีวิต ซึ่งพลังแม่เหล็กแห่งชีวิตนั้นเป็นพลังแห่งความรู้สึนึกคิด พลังแม่เหล็กวิบากดี/ร้ายจึงมีคุณสมบัติมีฤทธิ์และคิดได้ว่าจะดูด/ผลึกหรือสังเคราะห์สิ่งดี/ร้ายอะไรให้ชีวิตผู้คนอย่างยุติธรรมที่สุด ตามการกระทำทางกายวาจาใจของผู้คนนั้นๆ ในอดีตส่วนหนึ่งและในปัจจุบันส่วนหนึ่ง (พระไตรปิฎก เล่ม ๓๗ ข้อ ๑๖๕๘) พลังแม่เหล็กวิบากดีแท้จริงก็คือพลังของพระเจ้า ส่วนพลังแม่เหล็กวิบากร้าย แท้จริงก็คือพลังของซาตาน

ซึ่งมีผลตั้งแต่ใจคิดแล้ว เช่น คิดวิตกกังวลเครียด แม้ไม่ได้บอกใคร การแพทย์แผนปัจจุบันพบแล้วว่า ทำให้มีสารแอดรีนาลีนและสารพิษต่างๆ เกิดขึ้นในร่างกาย ทำให้เกิดความเจ็บป่วยได้ ส่วนใจที่คิดดีมีความสุข แม้ไม่ได้บอกใคร การแพทย์แผนปัจจุบันพบว่า จะมีสารเอนโดรฟินเกิดขึ้นในร่างกาย ทำให้แข็งแรงอายุยืน

พลังแม่เหล็กวิบากดี/ร้ายในชีวิตของผู้คน จะคิดและสร้างสิ่งดี/ร้าย โดยการดูด/ผลึกวัตถุหรือพลังงานที่มีชีวิตหรือไม่มีชีวิตแล้วสังเคราะห์(สร้าง)สิ่งดี/ร้ายต่างๆ ให้ชีวิตผู้คนอย่างเหมาะสมเอง ซึ่งโดยสังเขปแล้วจะได้รับผลดี/ร้ายตามแบบที่กระทำ หรือได้รับผลดี/ร้ายแบบอื่นๆ ก็ได้

ตัวอย่างพลังแม่เหล็กวิบากดีที่ให้ผล เช่น เราให้ข้าวกับใครหนึ่งคน ในวันหนึ่งเขาอาจจะได้ข้าวกลับมาก็ได้ อาจได้กล้วย มะละกอ ส้ม หรือขนม กลับคืนมาก็ได้ หรืออาจได้รับมิตรไมตรีหรือสิ่งอื่นๆ กลับมาก็ได้ บางทีพลังแม่เหล็กวิบากดีไม่เลือกคนที่เราช่วยเหลือไว้นั้น ให้มาทำดีตอบแทนเรา แต่เลือกคนอื่นมาทำดีตอบแทนเราก็ได้ เช่น เด็กหญิงวัลลี ลูกกตัญญู ดูแลพ่อแม่ที่พิการ พ่อแม่ไม่ได้ช่วยวัลลีเพราะยัง

ไบรท์ลิสสุดขอบฟ้า ๒ ผ่านตลโรภยโดยใช้สมดุสรวนเย็น

ไอเพชร กล้าน (ทมวเบียว)

พิการเหมือนเดิม แต่พลังแม่เหล็กแห่งวิบากดีของวัลลี เลือกดูดดึงคุณครูและชาวบ้านมาช่วยวัลลี หรือ บางครั้งเราเดินทางแล้วหลงทาง เราได้ไปถามคนที่เราไม่เคยช่วยเหลือเขามาก่อน แล้วพลังแม่เหล็กวิบากดีของเราก็เลือกให้เขาช่วยบอกทางเรา (บางทีพลังแม่เหล็กวิบากร้ายของเราก็เลือกไม่ให้เขาช่วยเรา) บางทีไม่มีใครช่วยเรา พลังแม่เหล็กวิบากดีก็จะคิดและสร้างสิ่งดีให้เราเอง ดังตัวอย่างที่พระพุทธเจ้าตรัสว่า เพราะท่านหยุดการเบียดเบียนโดยประการทั้งปวงและทำประโยชน์สุขให้กับพองชนและหมู่สัตว์ ด้วยพลังแม่เหล็กวิบากดีนั้น ทำให้ชีวิตท่านสมดุลร้อนเย็น เจ็บป่วยน้อยแข็งแรงอายุยืน (พระไตรปิฎกเล่ม ๑๑ ข้อ ๑๓๖ และ ๑๕๖) เพราะพลังแม่เหล็กวิบากดี มีฤทธิ์/หน้าที่ในการคิดและสร้างสิ่งที่ดีให้ชีวิต สิ่งที่ดีอย่างหนึ่งของชีวิต คือ ผลักเอาสารและพลังงานที่ทำให้ร้อนเย็นไม่สมดุลออกจากชีวิต พร้อมกับดูดดึงเอาสารและพลังงานในมหากวาลที่ทำให้เกิดสมดุลร้อนเย็นเข้ามาในชีวิต ซึ่งจะทำให้ชีวิตผู้นั้นเจ็บป่วยน้อยแข็งแรงอายุยืน เป็นต้น

จะเห็นได้ว่า เมื่อเราทำดีลงไป พลังแม่เหล็กวิบากดี จะให้ผลดีแบบที่เราทำก็ได้ ให้ผลแบบอื่นๆก็ได้ พลังแม่เหล็กวิบากดีในอดีตส่วนหนึ่งและในปัจจุบันส่วนหนึ่ง (พระไตรปิฎกเล่ม ๓๗ ข้อ ๑๖๕๘) จะคิดและสร้างสิ่งดีให้ผู้นั้น ณ เวลานั้นๆ อย่างเหมาะสมและยุติธรรมที่สุด ในส่วนที่ยังไม่ให้ผลดี ก็จะให้ผลดีในชาติอื่นสืบๆ ไป (พระไตรปิฎกเล่ม ๓๗ ข้อ ๑๖๕๘)

ตัวอย่างพลังแม่เหล็กวิบากร้ายที่ให้ผล เช่น คนที่คดโกงผู้อื่น พลังแม่เหล็กวิบากร้ายจะเลือกให้ผู้นั้นถูกโกงคืนก็ได้ ถูกยึดทรัพย์ก็ได้ ถูกจับขังคุกก็ได้ ถูกประณาม/ต่อต้าน สารพัดวิบากจากพองชนก็ได้ กลุ่มใจมากาก็ได้ เจ็บป่วยก็ได้ และพลังแม่เหล็กวิบากร้ายอาจเลือกคนอื่นหรือสิ่งอื่นมาทำไม่ดีกับผู้ที่กระทำไม่ดีนั้นก็ได้ เช่น คนที่ฆ่าข่มขืนคน พลังแม่เหล็กวิบากร้ายของเขาอาจดูดดึงประชาชนมารุมทำร้าย (ประชาทัณฑ์)เขาก็ได้ ไม่จำเป็นต้องเลือกผู้ที่ถูกทำร้ายมาทำร้ายคืน กรณีของพระเทวทัต ทำความชั่วมากๆ พลังแม่เหล็กวิบากร้ายของพระเทวทัต ไม่เลือกดูดดึงใครมาทำร้าย แต่เลือกแยกแผ่นดินออก ให้พระเทวทัตถูกสูบแล้วดูดดึงให้ดินกลบฝัง เป็นต้น อีกกรณีหนึ่ง เราพบข้อมูลผู้ป่วยที่ถูกผ่าตัดพบชิ้นเนื้อ ก้อนเนื้อ หรือก้อนวัตถุแข็งๆ ประหลาดๆในร่างกาย ที่คุณหมอบอกว่าไม่สามารถวินิจฉัยได้ว่าสิ่งนั้นคืออะไรหรือเป็นโรคอะไรหรือเกิดจากสาเหตุอะไร ซึ่งจากหลักการในพระไตรปิฎกจูฬกัมมวิภังคสูตร มหัจฉตาริสกสูตร สังคีติสูตร และสิวกสูตร อธิบายได้ว่า เป็นเพราะพลังแม่เหล็กวิบากร้าย มีฤทธิ์/หน้าที่ในการคิดและสร้างสิ่งที่ย่ำแย่ให้ชีวิต สิ่งที่ย่ำแย่อย่างหนึ่งของชีวิต คือ ผลักเอาสารและพลังงานที่ทำให้ร้อนเย็นสมดุลออกจากชีวิต พร้อมกับดูดดึงเอาสารและพลังงานในมหากวาลที่ทำให้เกิดร้อนเย็นไม่สมดุลเข้ามาในชีวิต ทำให้เซลล์เนื้อเยื่อทำงานผิดปกติ ประกอบกับสารและพลังงานดังกล่าวก็จะถูกพลังแม่เหล็กวิบากร้ายสังเคราะห์เป็น ชิ้นเนื้อ ก้อนเนื้อหรือก้อนวัตถุแข็งๆ ประหลาดๆในร่างกาย เป็นลักษณะคล้ายกับเมื่อเอาแท่งเหล็กไปวางตากแดดตากฝนไว้ สารและพลังงานต่างๆในมหากวาลก็จะเคลื่อนสังเคราะห์กันด้วยหลักสมดุลร้อนเย็น (พลังงานร้อนและเย็นที่ต่างกันจะเคลื่อนเข้าหากันและสังเคราะห์กัน) กลายเป็นสนิมเหล็ก ซึ่งก่อนหน้านี้ไม่มีมาก่อน ดังนั้น พลังแม่เหล็กวิบากร้ายในชีวิตของผู้นั้น จึงสามารถสังเคราะห์สารและพลังงานให้เป็นชิ้นเนื้อ ก้อนเนื้อหรือก้อนวัตถุแข็งๆ ประหลาดๆในร่างกายด้วยกลไกดังกล่าว ซึ่งจะทำให้ชีวิตผู้นั้นมีโรคมามากและอายุ

ไบรท์ลิสสุดขอบฟ้า ๒ ผ่านตติโรคภัยโดยใช้สมดุลร้อนเย็น

ไฉเพชร กล้าวน (ทอมวเบียว)

สั้น เป็นต้น ดังนั้น ในยุคที่มีคนทำชั่วมาก จึงมีโรคใหม่ๆประหลาดๆเพิ่มขึ้นได้มากทั้งโรคติดเชื้อและไม่ติดเชื้อ โดยกลไกของวิทยาศาสตร์ของสมคูลร้อนเย็นในหลักนิยาม ๕ ปฏิจสมุปปาท ลิวกสูตร สังกิติสูตร มหาจิตตาริสกสูตร และจูพัมมวิภังกสูตร ที่พระพุทธเจ้าตรัสไว้

จะเห็นได้ว่า เมื่อเราทำชั่วร้ายลงไป พลังแม่เหล็กวิบากร้าย จะให้ผลร้ายแบบที่เราทำก็ได้ ให้ผลแบบอื่นๆก็ได้ พลังแม่เหล็กวิบากร้ายในอดีตส่วนหนึ่งและในปัจจุบันส่วนหนึ่ง (พระไตรปิฎกเล่ม ๓๗ ข้อ ๑๖๕๘) จะคิดและสร้างสิ่งร้ายให้ผู้นั้น ณ เวลานั้นๆ อย่างเหมาะสมและยุติธรรมที่สุด ในส่วนที่ยังไม่ให้ผลร้าย ก็จะให้ผลร้ายในชาติอื่นสืบๆไป (พระไตรปิฎกเล่ม ๓๗ ข้อ ๑๖๕๘)

ทุกเสี้ยววินาทีของชีวิต วิบากกรรมดี/ร้ายในอดีตส่วนหนึ่ง และในปัจจุบันส่วนหนึ่ง (พระไตรปิฎก เล่ม ๓๗ ข้อ ๑๖๕๘) จะสังเคราะห์ร่วมกับภาวะร้อนเย็นในชีวิตตลอดเวลา (พระไตรปิฎก เล่ม ๑๘ ลิวกสูตร ข้อ ๔๒๗-๔๒๘) เป็นพลังงานที่สร้างความแข็งแรงหรือความเจ็บป่วยให้ชีวิต รวมถึงสร้างสิ่งดี/สิ่งร้ายต่างๆให้กับชีวิต เมื่อหมดฤทธิ์ของการให้ผลก็จบดับไป ดังที่พระพุทธเจ้าได้ตรัสถึงสาเหตุทำให้เกิดสุข(ความแข็งแรงหรือประโยชน์) ทุกข์ (ความเจ็บป่วยหรือความเดือดร้อน) หรืออุทกขมสุขเวทนา ในพระไตรปิฎก เล่ม ๑๘ ลิวกสูตรข้อ ๔๒๗-๔๒๘ “สุข ทุกข์ หรืออุทกขมสุขเวทนา เกิดจาก เรื่องดี (ไฟ) ๑ เสมหะ(น้ำ) ๑ ลม(ลม) ๑ ดีเสมหะ ลม รวมกัน (ดิน) ๑ ฤดู ๑ รักษาตัวไม่สม่ำเสมอ ๑ ถูกทำร้าย ๑ ผลของกรรม ๑ เป็นที่ ๘ ฯ” ไฟ คือ ร้อน ดินน้ำลม คือ เย็น จะเห็นได้ว่า การปรับสมคูลร้อนเย็นในร่างกาย ในฤดูร้อน/หนาวต่างๆ ด้วยสิ่งที่มีฤทธิ์ร้อน/เย็น ทั้งด้านวัตถุ (รูปธรรม) และจิต (นามธรรมคือผลของกรรมดี/ชั่วกรรมดีทำให้เกิดสุขเวทนา กรรมชั่วทำให้เกิดทุกข์เวทนา) ถ้าไม่สมคูลร้อนเย็นก็จะทำให้เกิดทุกข์เวทนา (เจ็บป่วย) แต่ถ้าสมคูลร้อนเย็นก็จะทำให้เกิดสุขเวทนา (แข็งแรง)

จะเห็นได้ว่า กลไกก็คือ สัญญาของชีวิตจะทำหน้าที่เป็นปกติคือผลักดันเอาพลังงานหรือสารที่ไม่สมคูลร้อนเย็นออกจากชีวิต และดูดดึงเอาพลังงานหรือสารที่สมคูลร้อนเย็นเข้ามาหล่อเลี้ยงชีวิต วิบากกรรมของบุญกุศลเป็นพลังงานที่ช่วยผลักดันเอาพลังงานหรือสารที่ไม่สมคูลร้อนเย็นออกจากชีวิต และดูดดึงเอาพลังงานหรือสารที่สมคูลร้อนเย็นเข้ามาหล่อเลี้ยงชีวิตอีกแรงหนึ่ง ส่วนวิบากกรรมร้ายเป็นพลังงานที่ดูดดึงเอาพลังงานหรือสารที่ไม่สมคูลร้อนเย็นเข้ามาทำร้ายชีวิต และผลักดันเอาพลังงานหรือสารที่สมคูลร้อนเย็นออกจากชีวิต

ดังนั้น ความไม่สมคูลร้อนเย็นด้านวัตถุ สังเคราะห์กับวิบากกรรมร้ายจากการทำบาป เบียดเบียนสัตว์ (การทำให้ตนเอง คนอื่น หรือสัตว์อื่น ได้รับความทุกข์ทรมาน/เดือดร้อน/ไม่สบาย/บาดเจ็บ/ล้มตาย) ด้วยวิธีการต่างๆ จะทำให้เกิดอาการไม่สบายต่างๆ ทำให้มีโรคต่างๆมากมายหลากหลายชนิด (แม้จะใส่สิ่งที่ไม่สมคูลร้อนเย็นชนิดเดียวกันปริมาณเท่ากันเข้าไปในชีวิตคนแต่ละคน ก็จะเกิดอาการไม่สบาย/โรคต่างกัน เพราะวิบากกรรมต่างกัน) ทำให้อายุสั้น และเกิดสิ่งเลวร้ายต่างๆในชีวิต ส่วนการทำความสมคูลร้อนเย็นสังเคราะห์กับวิบากกรรมดีจากการไม่เบียดเบียนสัตว์ (การไม่ทำให้ตนเอง คนอื่น หรือสัตว์อื่น

ไบรท์ลิสสุดขอบฟ้า ๒ ผ่าตัดโรคภัยโดยใช้สมคูลร้อนเย็น

ไฉเพชร กล้าวน (ทอมเว็บบ)

ได้รับความทุกข์ทรมาน/เดือดร้อน/ไม่สบาย/บาดเจ็บ/ล้มตาย) ด้วยวิธีการต่างๆ จะทำให้อาการไม่สบายต่างๆ ลดน้อยลง ทำให้มีโรคลดน้อยลง อายุยืน และเกิดประโยชน์สุขในชีวิต

หลักอภิปรัชญา(เป็นจริงตลอดเวลา) ปังจัตตัง(ต้องปฏิบัติเองจึงจะรู้เอง) เอหิปัสสิโก(สามารถพิสูจน์ได้) เพื่อมนุษยชาติ กับความประหยัดเรียบง่ายในการปฏิบัติ(จิตตาริสูตร)

พระพุทธเจ้าตรัสว่า “ละเหตุทุกข์ได้เป็นสุขในที่ทั้งปวง” (ขุททกนิกาย ธรรมปท. ๒๕/๕๕) , “ละทุกข์ทั้งปวงได้ เป็นความสุข” (ขุททกนิกาย ธรรมปท. ๒๕/๓๓) จะเห็นได้ว่า **ความสุข** ตามหลักของพระพุทธเจ้า เกิดจากการละหรือดับเหตุของทุกข์ได้ ทุกข์ก็จะดับ สุขก็จะเกิดขึ้น

สัมพันธ์กับหลักการแพทย์แผนจีนที่ระบุว่า “โรคเดียวกันใช้วิธีต่างกัน โรคต่างกันใช้วิธีเดียวกัน โรคก็มีอาการสลับซับซ้อน โรคชนิดเดียวกันเนื่องจากพยาธิสภาพและการดำเนินของโรคต่างกัน อาการที่ปรากฏจึงแตกต่างกัน ฉะนั้น การรักษาจึงต้องกำหนดให้ถูกต้อง เรียกว่า “รักษาโรคเดียวกันใช้วิธีต่างกัน”

โรคที่ต่างกันถ้ามีสาเหตุและการดำเนินของโรคของเหมือนกัน ใช้วิธีรักษาเดียวกันได้ เรียกว่า “ใช้วิธีเดียวกันรักษาโรคต่างกัน” (โครงการพัฒนาเทคนิคการทำยาสมุนไพร, โครงการศึกษาการแพทย์ตะวันออก และมูลนิธิสาธารณสุขกับการพัฒนา, ๒๕๔๑ : ๑๖๓-๑๖๖)

เช่น กรณีที่ ๑ ผู้ป่วยทั้งห้าคนปวดหัวจากตากแดดเหมือนกัน ต้องรักษาเหมือนกัน เพราะสาเหตุเดียวกัน เรียกว่าโรคเดียวกันรักษาเหมือนกัน

กรณีที่ ๒ ผู้ป่วยคนแรก ปวดหัวจากตากแดด คนที่สองปวดหัวจากตากฝน คนที่สามปวดหัวจากตากทั้งแดดทั้งฝน คนที่สี่ปวดหัวจากความเครียด คนที่ห้าปวดหัวจากกินอาหารรสจัด เมื่อรักษาที่ต้นเหตุ ทั้งห้าคนต้องรักษาต่างกัน เพราะสาเหตุต่างกัน เรียกว่า โรคเดียวกันรักษาต่างกัน

กรณีที่ ๓ ผู้ป่วยคนแรกปวดหัวจากกินอาหารรสจัด คนที่สองเป็นเบาหวานจากกินอาหารรสจัด คนที่สามเป็นความดันโลหิตสูงจากกินอาหารรสจัด คนที่สี่เป็นมะเร็งจากกินอาหารรสจัด คนที่ห้าเป็นภูมิแพ้จากกินอาหารรสจัด เมื่อรักษาที่ต้นเหตุ ทั้งห้าคนต้องรักษาเหมือนกัน เพราะสาเหตุเหมือนกัน เรียกว่า โรคต่างกันรักษาเหมือนกัน

กรณีที่ ๔ ผู้ป่วยคนแรกปวดหัวจากกินอาหารรสจัด คนที่สองเป็นเบาหวานจากความเครียด คนที่สามเป็นความดันโลหิตสูงนอนดึกพักผ่อนไม่พอ คนที่สี่เป็นมะเร็งจากได้รับสารเคมี คนที่ห้าเป็นภูมิแพ้จากรังสี เมื่อรักษาที่ต้นเหตุ ทั้งห้าคนต้องรักษาต่างกัน เพราะสาเหตุต่างกัน เรียกว่า โรคต่างกันรักษาต่างกัน

ไบรท์คลับสุดขอบฟ้า ๒ ผ่าตัดโรคภัยโดยใช้สมุนไพรเย็น

ไฉเพชร กล้าวน (ทอมเว็บบ)

การรักษาโรคจึงต้องรักษาที่ต้นเหตุ คือ ลดละเลิกพฤติกรรมที่ทำให้รู้สึกไม่สบาย/เป็นโรคเป็นหลัก โดยทำร่วมกับการปรับสมดุลร้อนเย็นทั้งด้านรูปธรรมและนามธรรม ณ สภาพปัจจุบันของชีวิต ถ้ายังไม่ทุเลาก็สามารถใช้ร่วมกับวิธีการของการแพทย์แผนต่างๆ ได้ โดยใช้หลักกลางเนื้อชอบลงยา คือ แต่ละคนแต่ละช่วงเวลาอาจถูกกับแต่ละอย่างเหมือนกันหรือไม่เหมือนกันก็ได้ โดยสังเกตที่พลังชีวิต คือ ความรู้สึกสุข สบาย เบากาย มีกำลัง แสดงว่าถูกกัน ถ้าอาการตรงกันข้าม คือ ไม่สุข ไม่สบาย/ทุกข์ทรมานหนักตัว ไม่มีกำลัง/อ่อนเพลีย แสดงว่าไม่ถูกกัน

สาเหตุหลักที่ทำให้เกิดโรค/อาการเจ็บป่วย ตามหลักแพทย์วิถีธรรม เชื่อว่าเกิดจาก ๔ ประการใหญ่ๆ ได้แก่ ความร้อนเย็นไม่สมดุล ทำบาป/อกุศลกรรม การไม่บำเพ็ญบุญกุศล และความกลัว/ความวิตกกังวล

สาเหตุความเจ็บป่วย ๕ ข้อย่อย

๑) อารมณ์เป็นพิษ เช่น ความเครียด ความเร่งรีบ/ เร่งรัด/ เร่งร้อน ความกลัว ความวิตกกังวล ความไม่โปร่ง ไม่โล่ง ไม่สบายใจ ความไม่พอใจ ความมั่งร้าย อาฆาต พยาบาท ความโลภ โกรธ หลง ยึดเกิน เอาแต่ใจตัวเอง เป็นต้น

๒) อาหารเป็นพิษและไม่สมดุล พิษจากอาหารประกอบด้วย ๖ สาเหตุหลักดังนี้

- พิษจากอาหารมีสารพิษสารเคมีทั้งในพืชและสัตว์ ทั้งจากขบวนการผลิตและการปรุงเป็นอาหาร
- พิษจากอาหารมีส่วนประกอบของเนื้อสัตว์มากเกินไป
- พิษจากอาหารปรุงรสจัดเกินไป
- พิษจากชนิดของอาหารไม่สมดุล นอกจากการไม่รู้ชนิดและสัดส่วนของอาหารแต่ละชนิดที่สมดุลแล้ว การไม่รู้เทคนิคการปรุงและการรับประทานที่สมดุล ก็จะทำให้เกิดโรคภัยไข้เจ็บได้
- พิษจากของเสียและความร้อนจากขบวนการย่อย สันดาปและเผาผลาญอาหาร
- พิษจากการไม่รู้เทคนิคในการรับประทานอาหารสุขภาพอย่างผาสุก และไม่รู้วิธีปฏิบัติในการลดละล้างความอยากในจิตต่ออาหารที่เป็นพิษ อย่างถูกต้อง

๓) พิษจากการไม่ออกกำลังกาย หรือการออกกำลังกายและอิริยาบถที่ไม่ถูกต้อง คือ การกายนบริหารที่ไม่ได้คุณลักษณะ ๓ ประการ ได้แก่

- ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ กระดูกและเส้นเอ็น
- ความยืดหยุ่นของกล้ามเนื้อและเส้นเอ็น
- การเข้าที่เข้าทางของกล้ามเนื้อ กระดูกและเส้นเอ็น

การไม่ออกกำลังกายหรือไม่ทำการกายบริหารเลย ก็ยังทำให้ไม่ได้ประโยชน์จากทั้งสองอย่างเลย

๔) พืชจากมลพิษต่างๆ ในโลกเพิ่มมากขึ้น เช่น อุณหภูมิบรรยากาศโลกที่ร้อนขึ้น ควันพิษ และสารพิษต่างๆ ในสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

๕) พืชจากการสัมผัสเครื่องยนต์/เครื่องไฟฟ้า/เครื่องอิเล็กทรอนิกส์มากเกินไปจนเกิดความสมดุล

๖) ไม่พึ่งตน ด้วยวิธีที่ประหยัดเรียบง่าย ในการลดความรุนแรงของพิษหรือระบายพิษออกจากร่างกาย

๗) การเพียรการพักที่ไม่พอดี

๘) บาป/อกุศลกรรม

๘) การบูรณาการองค์ความรู้ในการแก้ไขปัญหาสุขภาพส่วนใหญ่ ณ ปัจจุบันยังไม่มีประสิทธิภาพมากพอ คือ

- ไม่สามารถลดปัญหาสุขภาพด้วยการแก้การแก้ที่ต้นเหตุ ส่วนใหญ่เป็นการแก้ที่ปลายเหตุ
- มีค่าใช้จ่ายที่สูง
- คนพึ่งตนเองได้น้อยลงในการดูแลแก้ไขปัญหาสุขภาพตนเอง

จากข้อมูลดังกล่าว สามารถนำมาวิเคราะห์สังเคราะห์เป็นวิธีแก้ปัญหาโดยปรับสมดุลด้วยสิ่งที่ประหยัด หาได้ง่ายและไม่มีโทษ ดังที่พระพุทธเจ้าตรัสไว้ในพระไตรปิฎกเล่ม ๒๕ จัตตาริสสูตร ข้อ [๒๘๑] “ดูกรภิกษุทั้งหลาย ปัจจัยน้อย หาได้ง่ายและไม่มีโทษ ๔ อย่างนี้ ๔ อย่างเป็นไฉน ดูกรภิกษุทั้งหลาย บรรดาจีวรผ้าบังสุกุล(เครื่องนุ่งห่ม) น้อย หาได้ง่ายและไม่มีโทษ บรรดาโภชนะ คำข้าว(อาหาร)ที่ได้ด้วยปลีแข้ง น้อย หาได้ง่ายและไม่มีโทษ บรรดาเสนาสนะ โคนไม้(ที่อยู่อาศัย) น้อย หาได้ง่ายและไม่มีโทษ บรรดาเกสัช(ยา) มูตรเน่า(ปัสสาวะ) น้อย หาได้ง่ายและไม่มีโทษ ... ดูกรภิกษุทั้งหลาย เรากล่าวธรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง ของภิกษุซึ่งเป็นผู้สันโดษด้วยปัจจัยที่น้อย หาได้ง่ายและไม่มีโทษ ว่าเป็นองค์แห่งความเป็นสมณะ ฯ (ผู้สงบจากทุกข์ หรือผู้ปฏิบัติสู่การพ้นทุกข์) ความคับแค้นแห่งจิต ย่อมไม่มีแก่ภิกษุผู้สันโดษ ด้วยปัจจัยน้อย หาได้ง่ายและไม่มีโทษ เพราะปรารภเสนาสนะ จีวรปาณะและโภชนะ ทิศของเธอชื่อว่าไม่กระทบกระเทือน ภิกษุผู้สันโดษ ไม่ประมาทยึดเหนี่ยวเอาไว้ได้ ซึ่งธรรมอันสมควรแก่ธรรม เครื่องความเป็นสมณะที่พระตถาคตตรัสบอกแล้วแก่เธอ”

จะเห็นได้ว่า พระพุทธเจ้าพบว่า การใช้ปัจจัยสี่ (อาหาร เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย ยารักษาโรค) ที่ประหยัด เรียบง่าย และไม่มีโทษ เป็นองค์ประกอบของการปฏิบัติสู่ความพ้นทุกข์ เพราะธรรมชาติที่อยู่ใกล้ตัวเรา เวลาเอาวัตถุ(ดินน้ำลม) หรือพลังงาน(คลื่นแม่เหล็กไฟฟ้าแสงสีเสียง) มาสังเคราะห์เป็นวัตถุ

ชนิดต่างๆหรือสังเคราะห์เป็นชีวิต เช่นสังเคราะห์เป็นชีวิตพืช ก็ใช้วัตถุดิบหรือพลังงานที่มีคุณสมบัติเช่นเดียวกับที่เราเอามาสังเคราะห์เป็นชีวิตเรา จึงเข้ากับเนื้อเยื่อเราได้ดีที่สุด ทำให้เราแข็งแรงได้ดีที่สุด

โดยธรรมชาติของชีวิตคนจะมีสัญญาณของชีวิตที่คิดถึงการและพลังงานที่สมดุลร้อนเย็นเข้าไปหล่อเลี้ยงชีวิต ผลักดันสารและพลังที่เป็นพิษร้อนเย็นไม่สมดุลออกจากชีวิต ถ้าเปิดช่องระบายพิษให้โปร่งโล่งในทางใดทางหนึ่งหรือหลายทาง เช่น ทางปัสสาวะ อุจจาระ ผิวน้ำ เหงื่อ ไคล ลมหายใจ หู ตา จมูก ปาก เป็นต้น สัญญาณของชีวิตก็จะผลักสารและพลังที่เป็นพิษร้อนเย็นไม่สมดุลที่กระจายอยู่ตามส่วนต่างๆของร่างกายผลักดันออกจากร่างกายทางช่องทางต่างๆดังกล่าว เช่น เราปวดปัสสาวะอุจจาระอาการไม่สบายไม่ได้เกิดที่ท้องที่เดียว แต่จะเกิดอาการไม่สบายทั่วตัว เพราะพิษทั่วตัวระบายออกไม่ได้ สัญญาณของชีวิตจึงสั่งการ(สร้าง)ความรู้สึกไม่สบาย ณ จุดที่มีพิษร้อนเย็นไม่สมดุล ซึ่งค้างค้ำอยู่ทั่วร่างกาย แต่พอเราไปปัสสาวะอุจจาระออก ก็เกิดอาการสบายทั้งตัว เพราะสัญญาณของชีวิตผลักสารและพลังที่เป็นพิษร้อนเย็นไม่สมดุลที่กระจายอยู่ตามส่วนต่างๆของร่างกายผลักดันออกจากร่างกายทางช่องทางดังกล่าว การเปิดช่องทางระบายพิษในช่องทางอื่นๆก็จะเกิดกลไกและความรู้สึกสบายมากขึ้นเช่นเดียวกัน โดยช่องทางระบายพิษดังกล่าวนี้เป็นช่องทางเดียวกับที่สัญญาณของชีวิตที่คิดถึงการและพลังงานที่สมดุลร้อนเย็นเข้าไปหล่อเลี้ยงชีวิต ซึ่งชีวิตจะคิดถึงการและพลังงานที่สมดุลร้อนเย็นเข้าไปหล่อเลี้ยงชีวิตหรือจะผลักดันพิษร้อนเย็นไม่สมดุลออกจากชีวิต ได้หรือไม่ได้ มากน้อยแค่ไหนอย่างไร ก็ขึ้นอยู่กับ พลังวิบากดี/ร้ายของผู้นั้นๆ ด้วย

วิธีที่ประหยัดเรียบง่ายที่สุดและมีประสิทธิภาพสูงสุดที่มักถูกกับคนส่วนใหญ่ทั่วไป ในการเปิดช่องทางไหลเวียนของเลือดลมรวมทั้งสารและพลังงานต่างๆ ให้เข้าหรือออกจากร่างกายตามสภาพที่ชีวิตต้องการ ที่การแพทย์วิถีธรรมได้ค้นพบ ก็คือ การปรับสมดุลร้อนเย็นด้วยข้อปฏิบัติ ๕ ข้อ (ยา ๕ เม็ด) ตามหลักแพทย์วิถีธรรม โดยปรับสมดุลไปสู่จุดที่รู้สึก สุข สบาย เบากาย มีกำลัง และปรับกลับไปที่กลับมาตามภาวะร้อนเย็นของผู้นั้น ณ สิ่งแวดล้อมปัจจุบันนั้นๆ แต่ละคนอาจเลือกทำเพียงข้อใดข้อหนึ่ง หรือหลายข้อร่วมกันตามความเหมาะสมของแต่ละคน ข้อใดที่ทำแล้วรู้สึกสุขสบายเบากายมีกำลัง แสดงว่าเหมาะสมกับผู้นั้น ณ เวลานั้น ควรทำต่อไป ส่วนข้อใดที่ทำแล้วรู้สึก ไม่สุขไม่สบาย หนักตัวอ่อนเพลีย แสดงว่าไม่เหมาะสมกับผู้นั้น ณ เวลานั้น ควรงดเสีย ดังรายละเอียดต่อไปนี้

๑. การรับประทานสมุนไพรปรับสมดุล

กลไกการทำให้สุขภาพดี ก็คือ เมื่อรับประทานสมุนไพรที่สมดุลร้อนเย็นกับชีวิต สัญญาณของชีวิตจะคิดถึงการและพลังงานของสมุนไพรดังกล่าว ไปหล่อเลี้ยงชีวิตและดับพิษร้อนเย็นไม่สมดุล ทำให้ชีวิตมีพลังมากขึ้นจากการที่สารและพลังของสมุนไพรที่สมดุลร้อนเย็นไปหล่อเลี้ยงชีวิต และจากการที่

ไม่ต้องเสียพลังขับพิษที่ดับได้แล้ว เมื่อชีวิตมีพลังมากขึ้น สัญญาของชีวิตจึงสามารถผลักดันพิษร้อนเย็นที่ไม่สมดุลที่ยังตกค้างอยู่ออกจากร่างกายได้ดียิ่งขึ้น ทำให้โรคร้ายไข้เจ็บลดน้อยลง แข็งแรง และอายุยืน

กรณีที่มีภาวะร้อนเกิน คัดน้ำสมุนไพรฤทธิ์เย็นหรือคลอโรฟิลล์สดจากธรรมชาติ

วิธีทำ ใช้สมุนไพรฤทธิ์เย็น เช่น ใบย่านางเขียว ๕-๒๐ ใบ ใบเตย ๑-๓ ใบ บัวบก ครึ่ง-๑ กำมือ หญ้าปักกิ่ง ๑-๕ ต้น ใบอ่อมแซบ (เบญจรงค์) ครึ่ง-๑ กำมือ ผักบุ้ง ครึ่ง-๑ กำมือ ใบเสลดพังพอน ครึ่ง-๑ กำมือ หยวกกล้วย ครึ่ง -๑ คีบ และว่านกาบหอย ๓ -๕ ใบ เป็นต้น จะใช้อย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างรวมกันก็ได้ โขลกให้ละเอียดหรือขยี้หรือปั่น ผสมกับน้ำเปล่า ๑-๓ แก้ว กรองผ่านกระชอน เอน้ำที่ได้มาดื่ม ครั้งละประมาณ ครึ่ง -๑ แก้ว วันละ ๑ -๓ ครั้ง ก่อนอาหารหรือตอนท้องว่างหรือดื่มแทนน้ำตอนที่รู้สึกกระหายน้ำ ปริมาณการดื่มและความเข้มข้นของสมุนไพรอาจมากหรือน้อยกว่านี้ก็ได้ ตามความรู้สึกสบายสบายกายมีกำลัง กรณีมีภาวะร้อนเกินและเย็นเกินเกิดขึ้นพร้อมกันให้คั้นน้ำร้อนใส่น้ำสมุนไพรฤทธิ์เย็น หรือนำไปต้มให้เดือดก่อนดื่ม หรืออาจนำสมุนไพรฤทธิ์ร้อนมาผสมก่อนดื่มก็ได้ เช่น น้ำน้ำดื่มขมิ้น /จิง/ข้า/ตะไคร้/กระเพรา/โหระพา/กระเทียม/กระชาย/มะตูม เป็นต้น กรณีมีภาวะเย็นเกิน คัดสมุนไพรฤทธิ์ร้อน ปริมาณสมุนไพรฤทธิ์ร้อนที่เหมาะสมเฉลี่ยประมาณ ๑ -๓ ข้อนิ้วมือ อาจปรับปริมาณมากหรือน้อยกว่านี้ได้ ตามความรู้สึกสบายของแต่ละคน

๒. หัตถศาสตร์ขุดระบายพิษทางผิวหนัง (กัวซาหรือขูดซาหรือขูดพิษหรือขูดลม)

กลไกการทำให้สุขภาพดี ก็คือ เมื่อใช้วัสดุขูดเรียบที่ไม่มีคมขูดที่ผิวหนัง โดยลงน้ำหนักแรงเท่าที่รู้สึกสบาย การขูดคือการเสียดสี ซึ่งการเสียดสีนั้นโดยหลักวิทยาศาสตร์จะทำให้เกิดความร้อน เมื่อเกิดความร้อนขึ้นสัญญาของชีวิตจะสั่งให้เส้นเลือดขยายตัวเพื่อเพิ่มพื้นที่ในการระบายความร้อน สัญญาของชีวิตจะสามารถผลักดันพิษร้อนเย็นที่ไม่สมดุลออกจากร่างกายได้ ทำให้สัญญาของชีวิตจะสั่งให้กล้ามเนื้อคลายตัวเพราะไม่มีพิษที่ต้องบีบออก เมื่อเส้นเลือดขยายและกล้ามเนื้อคลายตัว ทำให้ช่องทางระบายพิษสะดวกยิ่งขึ้น สัญญาของชีวิตก็จะสามารถผลักดันพิษที่อยู่ใต้สภาพดังกล่าวออกจากร่างกายได้ กล้ามเนื้อก็จะคลายตัวเส้นเลือดเส้นประสาทก็ไม่ถูกกดทับ ทำให้สัญญาของชีวิตผลักดันพิษออกได้สะดวกยิ่งขึ้น กว่าเดิม เกิดกลไกและสภาพดังกล่าวลึกลงไปเรื่อยๆในร่างกาย สัญญาของชีวิตก็จะผลักพิษร้อนเย็นไม่สมดุลที่ยังตกค้างในจุดต่างๆของร่างกายระบายออก กล้ามเนื้อตามส่วนต่างๆของร่างกายก็จะคลายตัว เลือดลมสารและพลังงานต่างๆก็จะไหลเวียนสะดวก ทำให้สัญญาของชีวิตดูดดึงสารและพลังงานที่สมดุลร้อนเย็นทั้งที่อยู่นอกตัวและในตัวมาหล่อเลี้ยงชีวิตได้อย่างสะดวก ประกอบกับการขูดจะทำให้เลือดเคลื่อนไปที่ผิวหนัง ซึ่งทำให้สัญญาของชีวิตจึงสามารถผลักดันสารและพลังงานที่เป็นพิษร้อนเย็นไม่สมดุลออกจากชีวิตได้ ดูดสารและพลังงานที่สมดุลร้อนเย็นเป็นประโยชน์ที่อยู่นอกร่างกายมาหล่อเลี้ยงเลือดได้ จึงกลายเป็นเลือดที่มี

ไบรท์ลิสต์สุดขอบฟ้า ๒ ผ่าตัดโรคร้ายโดยใช้สมดุลร้อนเย็น

ไฉเพชร กล้าวน (ทอมเวียว)

คุณภาพดี สัญญาของชีวิตก็จะดูดีดังเลือดที่มีคุณภาพดีดังกล่าวไปเลี้ยงชีวิต กลไกดังกล่าวทั้งหมดอันเกิดจากการกัวชาซูดพิษขุดลม จึงทำให้ชีวิตโรครักไข้เจ็บลดน้อยลง แข็งแรง และอายุยืน

วิธีกัวชา กรณีที่มีภาวะร้อนเกินใช้น้ำมันกัวชาฤทธิ์เย็น น้ำสมุนไพรฤทธิ์เย็นหรือน้ำเปล่า อย่างใดอย่างหนึ่งทาบนผิวหนังก่อนขูดชา ในบริเวณที่รู้สึกไม่สบาย หรือบริเวณที่ใช้งานมาก หรือบริเวณที่ถอนพิษจากร่างกายได้ดี เช่น บริเวณหลัง แขน ขา เป็นต้น จุดที่ห้ามขูดคือ จุดที่เป็นแผล ผิ หนอง สิว จุดที่ขูดแล้วรู้สึกไม่สบาย อวัยวะเนื้อเยื่ออ่อนนุ่ม เช่น นัยน์ตา อวัยวะเพศ เป็นต้น ถ้ามีภาวะเย็นเกินก็ทาคด้วยสมุนไพรฤทธิ์ร้อน ถ้าภาวะทั้งร้อนเกินและเย็นเกินเกิดขึ้นพร้อมกัน ใช้สมุนไพรทั้งร้อนและเย็นผสมกันทา ก่อนขูดชา (การขูดชา แม้ไม่มีสมุนไพรใดๆทาก็สามารถขูดชาได้เลย โดยที่ไม่ต้องทาอะไร ก็ช่วยถอนพิษได้) ใช้อุปกรณ์เรียบง่าย เช่น ช้อน ชาม เหยือก ไม้หรือวัสดุขอบเรียบต่างๆ ขูดได้ทั้งที่ผิวหนังตรงๆ หรือจะขูดผ่านเสื้อผ้าก็ได้ ลงน้ำหนักแรงเท่าที่รู้สึกสุขสบาย ขูดจุดละประมาณ ๑๐ -๕๐ ครั้ง อาจขูดมากหรือน้อยกว่านี้ก็ได้ เท่าที่รู้สึกสุขสบาย

๓. การสวนล้างพิษออกจากลำไส้ใหญ่ด้วยสมุนไพรที่ถูกต้อง (ดีที่ออกซ์)

กลไกการทำให้สุขภาพดี ก็คือ ใสน้ำเข้าไปที่ลำไส้ใหญ่ ชีวิตจะได้มีส่วนเกิน สัญญาของชีวิตก็จะดันน้ำนั้นออกทางลำไส้ใหญ่พร้อมกับอุจจาระที่ตกค้าง(ถ้ามีอุจจาระตกค้าง) เมื่อสัญญาของชีวิตรู้ว่าจะมีน้ำถูกดันออกทางลำไส้ใหญ่ สัญญาของชีวิตก็จะฝากพิษร้อนเย็นไม่สมดุลที่ยังตกค้างในจุดต่างๆของร่างกายมาระบายออกที่ลำไส้ใหญ่ พิษจะถูกขับออกมาพร้อมกับน้ำและอุจจาระที่ตกค้าง(ถ้ามีอุจจาระตกค้าง) เราจึงมักรู้สึกเบาสบายทั้งตัว ไม่ใช่รู้สึกสบาย ณ ที่บริเวณท้องอย่างเดียว เพราะเป็นกลไกที่กระตุ้นให้สัญญาฝากพิษร้อนเย็นไม่สมดุลที่ยังตกค้างในจุดต่างๆของร่างกายมาระบายออกที่ลำไส้ใหญ่ (ถ้าไม่มีอุจจาระตกค้าง ก็จะมีสารและพลังงานที่เป็นพิษและน้ำที่ใส่เข้าไปถูกขับออกมา โดยไม่มีเนื้ออุจจาระ และถ้าชีวิตต้องการน้ำ สารและพลังงานที่ใส่เข้าไปทางลำไส้ใหญ่เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการปรับสมดุลร้อนเย็น สัญญาของชีวิตก็ดูผ่านทางลำไส้ใหญ่ไปใช้ประโยชน์ เมื่อขับถ่ายออกก็จะมีปริมาณน้ำน้อยกว่าที่ใส่เข้าไป) ยิ่งถ้าใส่สมุนไพรที่สมดุลร้อนเย็นกับชีวิต สัญญาของชีวิตจะดูคั่งสารและพลังงานของสมุนไพรดังกล่าวไปหล่อเลี้ยงชีวิตและดับพิษร้อนเย็นไม่สมดุล ทำให้ชีวิตมีพลังมากขึ้นจากการที่สารและพลังของสมุนไพรที่สมดุลร้อนเย็นไปหล่อเลี้ยงชีวิต และจากการที่ไม่ต้องเสียพลังขับพิษที่ดับได้แล้ว เมื่อชีวิตมีพลังมากขึ้น สัญญาของชีวิตจึงสามารถผลักดันพิษร้อนเย็นที่ไม่สมดุลที่ยังตกค้างอยู่ออกจากร่างกายได้ดียิ่งขึ้น กลไกทั้งหมดอันเกิดจากการสวนล้างลำไส้ใหญ่ด้วยสมุนไพรร้อนเย็นที่สมดุลร้อนเย็น ก็จะทำให้โรครักไข้เจ็บลดน้อยลง แข็งแรง และอายุยืน

วิธีทำ เลือกสมุนไพรที่เหมาะสม คือ เมื่อใช้ทำดีที่ออกซ์แล้วรู้สึกสดชื่นโปร่ง โล่งสบาย ตามภาวะร้อนเย็นของร่างกาย นำสมุนไพรต้มในน้ำเปล่าเดือดประมาณ ๕ -๑๐ นาที แล้วผสมน้ำธรรมดาให้อุ่น หรือใช้ใบสมุนไพรสด ขยี้กับน้ำเปล่า กรองผ่านกระชอน นำน้ำที่ได้ ไปใส่ขวดหรือถุง ที่เป็นชุดสวนล้าง

บทสลับสุดของฟ้า ๒ ผ่าตัดโรครักไข้ด้วยสมดุลร้อนเย็น

ไผ่เพชร กล้าน (ทมอเขียว)

ถ้าใส่ โดยทั่วไปใช้น้ำสมุนไพร ๕๐๐ -๑,๕๐๐ ซี.ซี. เปิดน้ำให้วิ่งตามสายเพื่อไล่อากาศออกจากสาย แล้วขันให้แน่นไว้ จากนั้น นำเจลหรือวาสลีนหรือน้ำมันพืชหรือว่านหางจระเข้ทาที่ปลายสายสวน ประมาณ ๑ เซนติเมตร เพื่อหล่อลื่น หรืออาจใช้ปลายสายสวนจุ่มในน้ำก็ได้ ต่อจากนั้น ค่อยๆสอดปลายสายสวนเข้าไปที่รูทวารหนัก สอดให้ลึกเข้าไป ประมาณเท่านี้มือเรา (ประมาณ ๓-๕ นิ้วฟุต) ยกหรือแขวนขวดสมุนไพรสูงจากทวารประมาณ ๒ สอด ค่อยๆปล่อยน้ำสมุนไพรให้ไหลเข้าไปในลำไส้ใหญ่ของเรา ใส่ปริมาณน้ำเท่าที่ร่างกายเรารู้สึกทนได้โดยไม่ยากไม่ลำบากเกินไป แล้วใช้มือนวดคลึงที่ท้อง กลั้นไว้ประมาณ ๑๐ -๒๐ นาที หรืออาจไม่ถึงก็ได้ คือ เมื่อทนได้ยากลำบากก็ไประบายถ่ายออก สำหรับผู้ป่วยที่อาการหนัก อาจทำดีท็อกซ์วันละ ๑-๒ ครั้ง อาจมากหรือน้อยกว่า ตามสภาพของร่างกาย คือ ทำเท่าที่รู้สึกสุขสบาย ส่วนคนทั่วไป ทำดีท็อกซ์เฉลี่ย สัปดาห์ละ ๑-๓ ครั้ง หรือตามสภาพร่างกาย คือ ทำเท่าที่รู้สึกสุขสบาย

๔. การแช่มือแช่เท้าหรือส่วนที่ไม่สบายในน้ำสมุนไพร

กลไกการทำให้สุขภาพดี ก็คือ กรณีของการแช่ด้วยน้ำอุ่นพลังงานความร้อนจากน้ำอุ่นจะทำให้เส้นเลือดขยายตัวกล้ามเนื้อคลายตัว กลไกการการขับพิษและดูดดึงสารและพลังงานที่เป็นประโยชน์ก็จะเกิดขึ้นเช่นเดียวกับการกัวซา/ดูดพิษ/ดูดลม แต่ถ้าแช่นานเกินไป พลังงานความร้อนจะเข้าไปในร่างกายในปริมาณที่มากเกินไป สัญญาของชีวิตก็จะใช้พลังขับเคลื่อนความร้อนที่มากเกินไปนั้นออก ทำให้อ่อนเพลียหน้ามืด วิงเวียน หรือเกิดอาการไม่สบายต่างๆได้ เป็นผลเสียต่อสุขภาพ จึงต้องแช่ในระยะเวลาที่พอดี โดยเฉลี่ย แช่ประมาณ ๓ นาที พัก ๑ นาที ทำ ๓ รอบ อาจใช้เวลาน้อยกว่าหรือมากกว่านั้นก็ได้เท่าที่รู้สึกสุขสบายเบากายมีกำลัง คือจุดที่เป็นประโยชน์สูงสุดต่อชีวิต กรณีไม่ถูกกับน้ำอุ่น คือเมื่อสัมผัสน้ำอุ่นแล้วรู้สึกไม่สบาย แต่ถูกกับการแช่ด้วยน้ำธรรมดาหรือน้ำเย็นมาก ก็ใช้หลักแช่ในระยะเวลาที่รู้สึกสุขสบายเบากายมีกำลัง คือจุดที่เป็นประโยชน์สูงสุดต่อชีวิต ยิ่งถ้าเราแช่ด้วยสมุนไพรที่สมดุลร้อนเย็นกับชีวิต สัญญาของชีวิตจะดูดดึงสารและพลังงานของสมุนไพรดังกล่าว ไปหล่อเลี้ยงชีวิตและขับพิษร้อนเย็นไม่สมดุล ทำให้ชีวิตมีพลังมากขึ้นจากการที่สารและพลังของสมุนไพรที่สมดุลร้อนเย็นไปหล่อเลี้ยงชีวิต และจากการที่ไม่ต้องเสียพลังขับพิษที่ขับได้แล้ว เมื่อชีวิตมีพลังมากขึ้น สัญญาของชีวิตจึงสามารถผลักดันพิษร้อนเย็นที่ไม่สมดุลที่ยังตกค้างอยู่ออกจากร่างกายได้ดียิ่งขึ้น กลไกทั้งหมดอันเกิดจากแช่มือแช่เท้าหรือส่วนที่ไม่สบายด้วยสมุนไพรที่สมดุลร้อนเย็น ก็จะทำให้โรคภัยไข้เจ็บลดน้อยลง แข็งแรง และอายุยืน

กรณีที่มีภาวะร้อนเกินให้ใช้สมุนไพรฤทธิ์เย็น ประมาณ ครั้ง -๑ กำมือ จะใช้สมุนไพรอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างรวมกันก็ได้ ต้มกับน้ำ ๑-๓ ขัน (ประมาณ ๑-๓ ลิตร) เดือด ประมาณ ๕-๑๐ นาที แล้วผสมน้ำธรรมดาให้อุ่นแล้วรู้สึกสบาย จากนั้นแช่มือแช่เท้า แช่พอท่วมข้อมือข้อเท้าประมาณ ๓ นาที แล้วยกขึ้นจากน้ำอุ่น ๑ นาที ทำซ้ำจนครบ ๓ รอบ ถ้าใช้น้ำอุ่นแล้วรู้สึกไม่สบาย ให้ใช้น้ำธรรมดาหรือน้ำเย็น อาจใช้น้ำเปล่าหรือผสมสมุนไพรสด สำหรับคนเจ็บป่วยทำวันละประมาณ ๑ -๓ ครั้ง สำหรับคนแข็งแรงทั่วไป ทำเฉลี่ยสัปดาห์ละ ๑-๓ ครั้ง หรือทำเมื่อรู้สึกไม่สบาย กรณีที่มีภาวะเย็นเกิน ให้ใช้สมุนไพรฤทธิ์ร้อน

ใบทิสลิสุดของฟ้า ๒ ผ่าตัดโรคภัยโดยใช้สมดุลร้อนเย็น

ไผ่เพชร กล้าน (ทมอเขียว)

แช่มือแช่เท้าได้นานเท่าที่รู้สึกสบาย กรณีที่มีทั้งร้อนเกินและเย็นเกินเกิดขึ้นพร้อมกัน ใช้สมุนไพรฤทธิ์เย็น ต้ม หรืออาจใช้สมุนไพรทั้งร้อนและเย็นผสมกันก็ได้

๕. การพอก ทา หยอด ประคบ อบ อาบ เช็ด ด้วยสมุนไพร ตามภาวะร้อนเย็นของร่างกาย

วิธีการดังกล่าว เป็นการทำให้ร่างกายได้สัมผัสกับสมุนไพรด้วยวิธีการต่างๆ ซึ่งกลไกที่ทำให้สุขภาพดี ก็เช่นเดียวกับการแช่มือเท้าหรือส่วนที่ไม่สบายด้วยสมุนไพร โดยแต่ละวิธีให้ทำเท่าที่รู้สึกสบายเบากายมีกำลัง คือจุดที่เป็นประโยชน์สูงสุดต่อชีวิต

๖. การออกกำลังกาย กดจุดลมปราณ โยคะ กายบริหาร ที่ถูกต้อง

คือ การเคลื่อนไหวร่างกายเร็วในขนาดที่รู้สึกกระปรี้กระเปร่าที่สุดต่อเนื่องกัน เท่าที่เริ่มรู้สึกทนได้ยากได้ลำบากเกินไปแล้วผ่อนลง ทำควบคู่กับการกดจุดลมปราณ การดัดกล้ามเนื้อเส้นเอ็นให้ยืดหยุ่น และดัดให้กล้ามเนื้อกระดูกเส้นเอ็นเข้าที่ตามสภาพปกติ โดยทำเท่าที่รู้สึกสบายเบากายมีกำลัง

การเคลื่อนไหวร่างกายเร็วต่อเนื่องกันนั้น เป็นการกระตุ้นเซลล์เนื้อเยื่อของร่างกายทุกส่วนทำงาน การทำงานของเซลล์เนื้อเยื่อโดยหลักวิทยาศาสตร์จะเกิดความร้อนขึ้น สัญญาของชีวิตจะสั่งให้เส้นเลือดทั่วร่างกายขยายตัวเพื่อเพิ่มพื้นที่การระบายความร้อน สัญญาของชีวิตก็จะสามารถผลักดันเอาสารและพลังงานที่เป็นพิษร้อนเย็น ไม่สมควรออกจากร่างกายได้ดียิ่งขึ้น และสามารถดูดดึงเอาสารและพลังงานที่สมควรร้อนเย็นเป็นประโยชน์ทั้งในและนอกตัวมาเลี้ยงร่างกายได้ดียิ่งขึ้น ทำให้โรครักไข้เจ็บลดน้อยลง แข็งแรง และอายุยืน

แต่การเคลื่อนไหวร่างกายเร็วต่อเนื่องกันอย่างเดียวนั้น จะมีผลเสียแทรกซ้อน คือ ทำให้กล้ามเนื้อเส้นเอ็นบางส่วนเกร็งค้าง ทำให้กระดูกกล้ามเนื้อเส้นเอ็นบางส่วนบิดเบี้ยวผิดรูป กดทับเส้นเลือดเส้นประสาทเส้นลมปราณ เลือดลมสารและพลังงานต่างๆ ไหลเวียนไม่สะดวก ทำให้เกิดโรครักไข้เจ็บ เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาดังกล่าว จึงทำควบคู่กับการกดจุดลมปราณ โยคะ ดัดตัว กายบริหาร เพราะ วิธีการกดจุดลมปราณนั้นจะทำให้เส้นลมปราณทุกทะลวงดี ซึ่งจุดลมปราณนั้น เป็นบริเวณที่สัญญาของชีวิตดูดดึงเอาพลังงานที่สมควรร้อนเย็นเป็นประโยชน์ทั้งในและนอกตัวมาเลี้ยงชีวิตมากที่สุด และผลักดันเอาพลังงานพิษที่ไม่สมควรร้อนเย็นออกจากชีวิตมากที่สุด ซึ่งเส้นลมปราณหลักนั้นจะอยู่ที่ข้างกระดูก ข้างเส้นเอ็น ข้างเส้นประสาท และร่องกล้ามเนื้อ ส่วนการโยคะ ดัดตัว กายบริหาร จะทำให้ทำให้กล้ามเนื้อเส้นเอ็นยืดหยุ่น ทำให้กระดูกกล้ามเนื้อเส้นเอ็นเข้าที่เข้าทางตามสภาพปกติ ไม่กดทับเส้นเลือดเส้นประสาทเส้นลมปราณ เลือดลมสารและพลังงานต่างๆ ไหลเวียนสะดวก สัญญาของชีวิตก็จะดูดดึงสิ่งที่เป็นประโยชน์ไปเลี้ยงชีวิตได้สะดวก และขับสิ่งที่เป็นพิษเป็นโทษออกจากชีวิตได้สะดวก ทำให้โรครักไข้เจ็บลดน้อยลง แข็งแรง และอายุยืน

๗. การรับประทานอาหารปรับสมดุลร่างกาย

ใบทิสลิสุดของฟ้า ๒ ผ่าตัดโรครักไข้โดยใช้สมดุลร้อนเย็น
ไอเพชร กล้าน (ทมอเขียว)

กลไกการทำให้สุขภาพดี ก็คือ เมื่อรับประทานอาหารที่สมดุลร้อนเย็นกับชีวิต สัญญาของชีวิตจะดูดดึงสารและพลังงานของอาหารดังกล่าว ไปหล่อเลี้ยงชีวิตและดับพิษร้อนเย็นไม่สมดุล ทำให้ชีวิตมีพลังมากขึ้นจากการที่สารและพลังของอาหารที่สมดุลร้อนเย็นไปหล่อเลี้ยงชีวิต และจากการที่ไม่ต้องเสียพลังขับพิษที่ดับได้แล้ว เมื่อชีวิตมีพลังมากขึ้น สัญญาของชีวิตจึงสามารถผลักดันพิษร้อนเย็นที่ไม่สมดุลที่ยังตกค้างอยู่ออกจากร่างกายได้ดียิ่งขึ้น ทำให้โรคภัยไข้เจ็บลดน้อยลง แข็งแรง และอายุยืน

วิธีปฏิบัติคือ

ลดหรือคั่นเนื้อสัตว์ ใช้โปรตีนจากถั่วแทน (ใช้ไข่หรือปลา สำหรับผู้ที่ไม่สามารถงดเนื้อสัตว์ได้) เพิ่มการรับประทาน ผัก ผลไม้ที่ไม่หวานจัด ปรงรสไม่จัดจนเกินไป ถ้าเป็นไปได้ ควรปรงรสอยู่ในระดับประมาณ ๑๐ -๓๐ % ของที่เคยปรง ใช้เกลือปรงอาหารเป็นหลักดีที่สุด ผักรับประทานอาหารตามลำดับ กรณีที่มีภาวะร้อนเกิน มีเทคนิคการรับประทานอาหารตามลำดับ ดังต่อไปนี้

ลำดับที่ ๑ ดื่มน้ำสมุนไพรปรับสมดุล เช่น น้ำสมุนไพรฤทธิ์เย็นต่างๆ หรือที่เรียกว่า น้ำคลอโรฟิลล์สดจากธรรมชาติ เป็นต้น

ลำดับที่ ๒ รับประทานผลไม้ฤทธิ์เย็น เช่น ถั่วลิสง น้ำว้า แก้วมังกร กระเทียม สับปะรด ส้มโอ ชมพู มังคุด แดงโม แดงไทย แคนตาลูป มะม่วงดิบ มะขามดิบ มะละกอดิบ มะละกอห่าม พุทรา เป็นต้น ควรลดหรือลดผลไม้ฤทธิ์ร้อน เช่น ทุเรียน ขนุนสุก มะม่วงสุก ลูกยอ ลิ้นจี่ เงาะ ลำไย มะไฟ มะเฟือง มะปราง มะตูม ถั่วลิสง กว๊ายไข่ กว๊ายหอม กว๊ายเล็บมือนาง ส้มเขียวหวาน สละ องุ่น ฝรั่ง น้อยหน่า กระทกรก (เสาวรส) ละมุด ระกำ (ร้อนเล็กน้อย) มะละกอสุก (ร้อนเล็กน้อย) มะขามหวานสุก (ร้อนเล็กน้อย) ผลไม้ทุกชนิดที่ผ่านความร้อน เช่น การอบ นึ่ง ปิ้งย่าง คั่ว หรือตากแห้ง เป็นต้น

ลำดับที่ ๓ รับประทานผักฤทธิ์เย็นสด เช่น อ่อมแซบ (เบญจรงค์) ผักบุ้ง แดง กวางตุ้ง ผักกาดขาว ผักกาดหอม (สลัด) ถั่วงอก สายบัว บวบก มะเขือ ว่านจ็อก ทุเรียน (ทุเรียน) ใบมะยม เป็นต้น ควรลดหรือลดผักฤทธิ์ร้อน ได้แก่ ผักกระเทียม ถั่วลิสง เครื่องเทศทุกชนิด เช่น พริก ขิง ตะไคร้ ข่า (ข่าแก่ร้อนมาก) พริกไทย (ร้อนมาก) กุยช่าย (ผักแป้น ร้อนมาก) ขมิ้น โหระพา เป็นต้น และพืชที่ไม่มีรสเผ็ดแต่มีฤทธิ์ร้อน เช่น ชะอม คื่นช่าย กะหล่ำปลี แครอท บิทรูด ถั่วฝักยาว ถั่วพู สะตอ ลูกเนียง ลูกตำลึง กระเจต กระถิน โสมจีน โสมเกาหลี เปาะดำปิ้ง (ร้อนเล็กน้อย) ผักกาดเขียวปลี ใบขมิ้น ผักโขม ใบปอ ผักแขยง ยอดเสาวรส พักทอง แก้ว หน่อไม้ เม็ด

บัว สาหร่าย ไข่น้ำ รากบัว เป็นต้น

ลำดับที่ ๔ รับประทานข้าวขาวพร้อมกับข้าว โดยรับประทานข้าวกล้องหรือข้าวซ้อมมือเป็นปกติก็ยิ่งดี ควรลดหรือลดคาร์โบไฮเดรตที่มีฤทธิ์ร้อนมาก เช่น ข้าวเหนียว ข้าวแดง ข้าวดำ (ข้าวเก่า ข้าวนิล) ข้าวอาร์ซี ข้าวสาลี ข้าวบาเลย์ เผือก มัน ถั่วลิสง โดยเฉพาะคาร์โบไฮเดรตที่มีฤทธิ์ร้อนมากแต่ขาดวิตามิน

ไบรท์ลิสต์ของฟ้า ๒ ผักดีโรคภัยโดยใช้สมดุลร้อนเย็น

ไผ่เพชร กล้าน (ทมอเขียว)

เช่น อาหารหวานจัด ขนมน้ำแข็ง ขนมหอมกรอบ มะพร้าวทั้งสำเร็จรูป ข้าวปั้น (ขนมจีน) เป็นต้น กับข้าว ควรใช้ผักฤทธิ์เย็นเป็นหลักในการปรุง ได้แก่ ผักฤทธิ์เย็นที่กล่าวมาข้างต้น รวมถึงผักฤทธิ์เย็นอื่นๆ เช่น บวบ ใบ / ยอดตำลึง ผักปลั่ง ผักหวานป่า ผักหวานบ้าน ถั่วฝักยาว ฟัก แฟง แตงต่างๆ หอยกกล้วย ปลีกกล้วย ถั่วฝักยาว กล้วยดิบ ยอดผักขี้เหล็ก ยอดผักแว่น กระหล่ำดอก บล็อกเคอรี่ หัวไชเท้า (ผักกาดหัว) ฟักทองอ่อน ยอดหรือดอกฟักทอง ยอดอีลึง (ขุนศึก) มะกรูด ดอกเสลด (ดอกขจร) ผัก/ยอด/ดอกแค ข้าวโพด ขนุนดิบ มะรุม เป็นต้น

ลำดับที่ ๕ รับประทานโปรตีนฤทธิ์เย็น ได้แก่ ต้มถั่วหรือธัญพืชฤทธิ์เย็นเป็นหลัก เช่น ถั่วขาว ถั่วเขียว ถั่วเหลือง ถั่วลิสง ถั่วลันเตา ถั่วโกลีเขียว ถั่วคั่ว หรือเห็ดฤทธิ์เย็น (บางวัน) เช่น เห็ดฟาง เห็ดนางฟ้า เห็ดหลิน (เห็ดขมิ้น) เห็ดขอนขาว เห็ดหูหนู เป็นต้น แต่ละวันควรทานโปรตีนฤทธิ์เย็นหมุนเวียนชนิดไปเรื่อยๆ ควรลดหรือลดการรับประทานโปรตีนฤทธิ์ร้อน เช่น เนื้อ นม ไข่ ถั่วลิสง ถั่วแดง ถั่วดำ ถั่วทุกชนิดที่เอามาทอด เห็ดหอม เห็ดหลินจือ เห็ดโคน (เห็ดปลวก) เห็ดก่อ เห็ดไค เห็ดขมิ้น เห็ดผึ้ง เป็นต้น รวมถึงโปรตีนทั้งพืชและสัตว์ที่เอามาหมักดอง ควรลดหรือลดการรับประทานอาหารที่มีไขมันสูง เช่น น้ำมันพืช น้ำมันสัตว์ ไข่ขาว จมูกข้าว งามะพร้าว เมล็ดทานตะวัน เมล็ดฟักทอง เมล็ดอัลมอนด์ เมล็ดมะม่วงหิมพานต์ ถั่วกั่ว เมล็ดกระบก เป็นต้น

กรณีที่มีภาวะร้อนเกินและเย็นเกินเกิดขึ้นพร้อมกัน ก็ใช้ทั้งฤทธิ์ร้อนและเย็นผสมกันเท่าที่รู้สึกสบาย กรณีที่มีภาวะเย็นเกิน ลดหรือลดสิ่งที่มีฤทธิ์เย็น แล้วเพิ่มสิ่งที่มีฤทธิ์ร้อน ในสัดส่วนปริมาณที่เมื่อรับประทานแล้วรู้สึกสบายกายและมีกำลังที่สุด ตามแต่สภาพร่างกายของคนๆ นั้น ณ เวลานั้นๆ

๘. ใช้ธรรมชาติบำบัด บำเพ็ญบุญกุศล เพิ่มพูนใจไว้กังวล (หยุดชั่ว ทำดี ทำจิตใจให้ผ่องใส)

กลไกในการทำให้สุขภาพดีคือ สัญญาของชีวิตจะทำหน้าที่เป็นปกติคือผลักดันเอาพลังงานหรือสารที่ไม่สมดุลร้อนเย็นออกจากชีวิต และดูดดึงเอาพลังงานหรือสารที่สมดุลร้อนเย็นเข้ามาหล่อเลี้ยงชีวิต วิชากรรมของบุญกุศลเป็นพลังงานที่ช่วยผลักดันเอาพลังงานหรือสารที่ไม่สมดุลร้อนเย็นออกจากชีวิต และดูดดึงเอาพลังงานหรือสารที่สมดุลร้อนเย็นเข้ามาหล่อเลี้ยงชีวิตอีกแรงหนึ่ง ส่วนวิชากรรมร้ายเป็นพลังงานที่ดูดดึงเอาพลังงานหรือสารที่ไม่สมดุลร้อนเย็นเข้ามาทำร้ายชีวิต และผลักดันเอาพลังงานหรือสารที่สมดุลร้อนเย็นออกจากชีวิต

ดังนั้น ความไม่สมดุลร้อนเย็นด้านวัตถุ สัมผัสกับวิชากรรมร้ายจากการทำบาป เบียดเบียนสัตว์ (การทำให้ตนเอง คนอื่น หรือสัตว์อื่น ได้รับความทุกข์ทรมาน/เดือดร้อน/ไม่สบาย/บาดเจ็บ/ล้มตาย) ด้วยวิธีการต่างๆ จะทำให้เกิดอาการไม่สบายต่างๆ ทำให้มีโรคต่างๆ มากมายหลากหลายชนิด(แม้จะใส่สิ่งที่ไม่สมดุลร้อนเย็นชนิดเดียวกันปริมาณเท่ากันเข้าไปในชีวิตคนแต่ละคน ก็จะเกิดอาการไม่สบาย/โรคต่างกัน เพราะวิชากรรมต่างกัน) ทำให้อายุสั้น และเกิดสิ่งเลวร้ายต่างๆ ในชีวิต ส่วนการทำความสมดุลร้อนเย็นสัมพัทธ์กับวิชากรรมดีจากการไม่เบียดเบียนสัตว์ (การไม่ทำให้ตนเอง คนอื่น หรือสัตว์อื่น ได้รับความทุกข์ทรมาน/เดือดร้อน/ไม่สบาย/บาดเจ็บ/ล้มตาย) จะช่วยให้สุขภาพดี อายุยืนยาว และมีความสุข

บทสรุปของฟ้า ๒ ผาตัดโรคภัยโดยใช้สมดุลร้อนเย็น

ไอเพชร กล้าวน (ทอมเบียว)

ความทุกข์ทรมาน/เดือดร้อน/ไม่สบาย/บาดเจ็บ/ล้มตาย) ด้วยวิธีการต่างๆ ซึ่งก็คือการละบาป บำเพ็ญบุญกุศล เพิ่มพูนใจไว้กั้วล (หยุดชั่ว ทำดี ทำจิตใจให้ผ่องใส) นั่นเอง เป็นการสร้างวิบากกรรมดี ที่ส่งผลให้อาการไม่สบายและโรคต่างๆ ลดน้อยลง อายุยืน และเกิดประโยชน์สุขในชีวิต

วิธีปฏิบัติคือ

โดยการเรียนรู้ฝึกฝนเทคนิคการลดละเลิกการคิดในสิ่งที่เป็นพิษและการเข้าถึงสิ่งที่เป็น โยชน์ด้วยจิตที่เป็นสุขตามหลักการแพทย์วิถีธรรม **เทคนิคการทำใจให้หายโรคเร็วตามหลักการแพทย์วิถีธรรม คือ ไม่กลัวตาย ไม่กลัวโรค ไม่เร่งผล ไม่กั้วล** (ท่านสามารถติดตามรายละเอียดได้ในหนังสือเทคนิค ทำใจให้หายโรคเร็ว โดยหมอเขียว : ใจเพชร กล้าจน) และการปฏิบัติ **เทคนิคการทำดีอย่างมีสุขตามหลักการแพทย์วิถีธรรม คือ รู้ว่าจะไรดีที่สุด ประารถนาให้เกิดสิ่งที่ดีที่สุด ลงมือทำดีที่สุด ยินดีเมื่อได้ทำดีที่สุด แล้ว ไม่คิดไม่ยึดมั่นถือมั่นในสิ่งที่ดีที่สุด นั่นแหละคือสิ่งที่ดีที่สุด** รวมทั้ง การพึงตนในการสร้างและอาศัย มิตรดีสหายดีสังคมสิ่งแวดล้อมที่ดี เพื่อเป็นพลังเสริมหนุนในการปฏิบัติอธิศีล อธิจิต อธิปัญญา พรหมวิหาร ๔ เหตุแห่งการมีโรคน้อยและอายุยืน คือการไม่เบียดเบียน(จุฬกัมมวิภังคสูตร) เหตุแห่งการอายุยืน ๗ เหตุแห่งวิมุติ ๕ สติปัฏฐาน ๔ สัมมปธาน ๔ อธิบาท ๔ อินทรีย์ ๕ พะละ ๕ โพชฌงค์ ๗ มรรคมีองค์ ๘ จรณะ ๑๕ โสฬสญาณ(วิปัสสนาญาณ) ๑๖ มงคล ๓๘ และความเป็นผู้มีมิตรสหายดีสังคมสิ่งแวดล้อมดี เป็นพรหมจรรย์ (ความพ้นทุกข์) ทั้งสิ้น เป็นต้น

เพราะชีวิตระดับจิตนิยาม ก็คือ สัตว์และคน จะมีการกระทำและผลของการกระทำ (วิบากกรรม) ของแต่ละชีวิต คือ กรรมนิยาม และพัฒนาไปสู่การกระทำที่ส่งผลที่ดีที่สุดต่อตนเองและผู้อื่น คือ ธรรมนิยาม ซึ่งนิยาม ๕ นั้น จะสังเคราะห์สัมพันธ์กันเป็นเหตุแห่งทุกข์ตามลำดับด้วยหลักปฏิจาสุมุบาท (อนุโลม) ๑๑ เกิดเป็นกองทุกข์ทั้งมวล และเมื่อดับเหตุแห่งทุกข์ในหุมิตรดีสหายดีสังคมสิ่งแวดล้อมดีก็จะทำให้ทุกข์ดับซึ่งก็คือความเป็นสุขนั่นเอง

โดยหลักวิทยาศาสตร์แล้วเมื่อวัตถุทุกอย่างแตกสลายจะกลายเป็นพลังงานแม่เหล็กไฟฟ้า เมื่อพลังงานแม่เหล็กไฟฟ้าสังเคราะห์รวมกันจะเป็นวัตถุ เป็นสภาพแปรเปลี่ยนหมุนวนไปมาราบซ้ำกาลนาน ซึ่งตรงกับที่พระพุทธเจ้าตรัสว่า ทุกอย่างไม่มีเที่ยงเป็นทุกข์ไม่มีตัวตน (พระไตรปิฎก เล่ม ๑๗ ข้อ ๘๔ - ๘๖) จะเห็นได้ว่า ส่วนประกอบหลักของมหাজัฏวาลประกอบด้วยพลังงานแม่เหล็กไฟฟ้า พัฒนาจนเป็นชีวิตคน แสดงว่าชีวิตคนเป็นพลังแม่เหล็กไฟฟ้า พระพุทธเจ้าพบว่า “ผลวิบากของกรรมที่ทำดีทำชั่วแล้ว มีอยู่” (พระไตรปิฎก เล่ม ๑๔ “มหาจิตตาริสกสูตร” ข้อ ๒๕๗) “ดูกรภิกษุทั้งหลาย เราไม่กล่าวความที่กรรมอันเป็นไปด้วยสัญเจตนา ที่บุคคลทำแล้ว สะสมแล้วจะสิ้นสุดไป เพราะมิได้ไสยผล แต่กรรมนั้นแล จะให้ผลในทิวฐธรรมเทียว(ภพนี้) หรือในภพถัดไป หรือในภพอื่นสืบๆ ไป” (พระไตรปิฎก เล่ม ๓๗ ข้อ ๑๖๕๘) ดังนั้น จะเห็นได้ว่า เมื่อคนกระทำความดีทางกายวาจาใจ (กายกรรม วาจากรรม มโนกรรม) ดีหรือชั่วก็ตาม ก็จะสั่งสมเป็นวิบากกรรมดีหรือชั่วตามนั้น วิบากกรรม คือพลังที่สร้างผลดีหรือร้ายให้กับแต่ละชีวิต ในภพชาติ

ไบรลิสลบลุดของฟ้า ๒ ผ่านัดโรกภัยโดยใช้สมดุรอนเย็น

ใจเพชร กล้าจน (หมอเขียว)

นี้ หรือภพชาติอื่นๆสลับไป เมื่อจิตวิญญาณเป็นพลังงานแม่เหล็กไฟฟ้าแห่งชีวิตที่ไปได้ไกล (ทูลังม้ง) (พระไตรปิฎกเล่ม ๘ “เกวัญสูตร” ข้อ ๓๕๐) จึงสามารถดูดดึงชีวิตวัตถุหรือพลังงานต่าง ๆ มาสังเคราะห์เป็น สิ่งดีหรือร้ายสู่ชีวิต รวมทั้งดูดดึงสิ่งที่มีคุณสมบัติแบบเดียวกันเข้ามาหากัน เพราะทุกอย่างในมหาจักรวาลมี พลังแม่เหล็กไฟฟ้าเป็นส่วนประกอบ เป็นนามรูปของกฎแห่งกรรมดีกรรมชั่วของชีวิตที่พระพุทธเจ้าตรัสรู้ โดยมีการเกิดในมิติที่ ๒, ๓ และ ๔ ที่สัมพันธ์กับการทำดี-ชั่ว จนต้องรับผลแห่งความดี-ชั่ว ของตน ตามกฎแห่งกรรมที่พระพุทธเจ้าตรัสรู้

การเกิดมิติที่ ๒ คือ การเกิดของกามสุขขัลลิกะ(การหลงเสพสุขลวง สุขชั่วคราว ในรูปรส กลิ่นเสียงสัมผัสสลาภยศสรรเสริญที่เป็นภัย) ที่พระพุทธเจ้าตรัสว่าเป็นรากเหง้าของปัญหาทั้งหมดในโลก (พระไตรปิฎก เล่ม ๑๘ ข้อ ๑๖๖๔) และสัมพันธ์กับที่พระพุทธเจ้าตรัสในพระไตรปิฎกเล่มที่ ๒๗ ข้อ ๑๕๔๘ “กามทั้งหลายมีความพอใจน้อย ทุกข์อื่นยิ่งกว่ากามไม่มี คนเหล่าใดต้องเสพกามทั้งหลาย คนเหล่านั้นย่อม เข้าถึงนรก” สัมพันธ์กับพ่อครูสมณโพธิรักษ์ ได้กล่าวว่า การสร้างความรู้สึกสุขลวงทุกครั้ง จะใช้จ่าย พลังงานอย่างมาก เกิดของเสียอย่างมาก บั่นทอนสุขภาพ และทำให้อายุสั้น

ความหลงสุขดังกล่าวทำให้เกิดความโลภ เสพมากก็เกิดผลเสียเป็นวิบากบาป ดังที่กล่าว มาแล้วข้างต้น รวมทั้งการเอามากักตุนมากเกินไปจนความจำเป็น ก็ทำให้โลกขาดแคลนลำบากทุกข์ทรมาน สังคม เป็นวิบากบาปของตนเช่นกัน เมื่อไม่ได้สมหวังก็จะโกรธเบียดเบียนทำร้ายตนเองและผู้อื่น สังคมเป็นวิบาก บาปของตน รากเหง้าของความโลภ-โกรธ อันเป็นต้นเหตุที่นำสิ่งเลวร้ายมาสู่ตนเองและผู้อื่น จึงอยู่ที่ความ หลงสุขลวงนั่นเอง

ส่วนการเกิดมิติที่ ๓ คือ การเกิดของอัตตคติภวะ เป็นการเกิดของอัตตามานะ คือ การยึดติด ถือดีหลงคิดให้ได้ดังใจมุ่งหมาย ได้ดังใจก็เป็นสุข ไม่ได้ดังใจก็เป็นทุกข์ ต้องปรับแก้ด้วยพรหมวิหาร ๔ คือ ๑. เมตตา คือ ปรารถนาให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ดี ๒. กรุณา คือ ลงมือกระทำตามที่มุ่งหมาย ๓. มุทิตา คือ ยินดี ที่เขาได้ดีหรือเมื่อเกิดดีขึ้น ๔. อุเบกขา คือ ปล่อยวางความยึดมั่นถือมั่น ไม่ว่าตนหรือใครจะได้สิ่งดีสิ่งร้าย ใดๆก็เกิดจากกรรมในชาตินี้หรือชาติก่อนสังเคราะห์กันเท่านั้น รับผลแล้วก็หมดไป เรามีหน้าที่ทำทุกสิ่งทุกอย่าง ให้อยู่ในสภาพที่ดีที่สุดเท่าที่จะทำได้เท่าที่จะเป็นไปได้ เพื่อให้เราและโลกได้อาศัยก่อนที่ทุกอย่างจะดับไปเท่านั้น

สำหรับการเกิดมิติที่ ๔ เป็นการเกิดของธรรมนิยามระดับโลกุตระ เป็นการเกิดที่เป็น ประโยชน์สุขที่สุดต่อตนเองและผู้อื่น เป็นการเกิดในความดีอย่างมีความสุขตลอดกาลนาน คือ การสามารถ ปรับสมดุสร้อนเย็นได้ การสามารถทำลายกามสุขขัลลิกะและของอัตตคติภวะได้ จะเป็นผู้ที่ละบาปทั้งปวง ได้ ทำแต่กุศลให้ถึงพร้อม ด้วยจิตใจที่ผาสุกผ่องใส ด้วยการปฏิบัติศีล อธิจิต อธิปัญญา (พระไตรปิฎก เล่ม ๒๒ “ภวสูตร”ข้อ ๓๗๖) ด้วยโสฬสญาณ/วิปัสสนาญาณ ๑๖ คือ ความรู้แจ้งเห็นจริงตามลำดับของการ วิปัสสนา ได้แก่ นามรูปปริจเฉทญาณ (รู้แจ้งแยก रूपแยกนามได้) ปัจจัยปริคคหญาณ (รู้แจ้งเหตุปัจจัยแก่กัน

บทสวดสวดของฟ้า ๒ ผาตัดโรกภัยโดยใช้สมดุสร้อนเย็น

ไอเพชร กล้าน (ทอมเบียว)

ของนามรูป) สัมมสนญาณ (รู้แจ้งนามรูปเป็นไปตามไตรลักษณ์) อุทัพพยานุปัตตนาญาณ (รู้แจ้งความเกิดและดับ) ภังคานุปัตตนาญาณ (รู้แจ้งว่าทุกสิ่งต้องเสื่อมสลาย) ภยคุปฏฐาณญาณ (รู้แจ้งภัยอันน่ากลัวของกิเลส) อาทีนวานุปัตตนาญาณ (รู้แจ้งโทษชั่วของกิเลส) นิพพิทานุปัตตนาญาณ (รู้แจ้งในความเบื่อหน่ายกิเลส) มุญจิตุกัมมตาญาณ (รู้แจ้งการปลดปล่อยกิเลสออกไป) ปฏิสังขานุปัตตนาญาณ (รู้แจ้งทบทวนว่ากิเลสออกจริงไหม) สังขารูปกขาญาณ (รู้แจ้งความเป็นกลางปราศจากกิเลส) สัจจานุโลมิกญาณ (รู้แจ้งในอริยสัจ ๔ ทั้งอนุโลม ปฏิโลม) โคตรภูญาณ (รู้แจ้งรอยต่อระหว่างปุถุชนกับอริยชน) มัคคญาณ (รู้แจ้งในข้อปฏิบัติสู่ความเป็นอริยบุคคล) ผลญาณ (รู้แจ้งในอริยผลที่ทำได้) ปัจจเวกขณญาณ (รู้แจ้งตรวจสอบชัดว่าวิมุตใหม่) (พระวิสุทธิมคค์ “ปัญญาภิเทศ” หน้า ๕๔๐-๖๕๖)

“ละเหตุทุกข์ได้เป็นสุขในที่ทั้งปวง” (พระไตรปิฎก เล่ม ๒๕ ข้อ ๕๕), “ละทุกข์ทั้งปวงได้เป็นความสุข” (พระไตรปิฎก เล่ม ๒๕ ข้อ ๓๓) “ความเป็นผู้มีมิตรดีสหายดีสังคมสิ่งแวดล้อมดีเป็นพรหมจรรย์ (ความพ้นทุกข์) ทั้งสิ้น” (พระไตรปิฎก เล่ม ๑๕ ข้อ ๕ อุบัติผลสูตร) (ท่านสามารถติดตามรายละเอียดขำเม็ดที่ ๘ ได้ในหนังสือ ไชยศาสตร์สุขภาพฟ้า ๑ “การผ่าตัดกิเลสเหตุแห่งโรคทุกข์ทั้งปวง”) ซึ่งเทคนิค (ขำเม็ด) ที่ ๘ นี้ เมื่อปฏิบัติได้ถูกต้องจะมีประสิทธิภาพสูงที่สุดกว่าทุกเทคนิคในการดับทุกข์ คือ ทำลายโรคภัยไข้เจ็บ และสร้างความผาสุกที่แท้จริงให้กับชีวิต

๕. รู้เพียรรู้พักให้พอดี

พระพุทธเจ้าตรัสว่า “เราไม่พัก(เราเพียร) เราไม่เพียร(เราพัก) เราข้ามโอชะได้แล้ว (เราพ้นทุกข์ได้แล้ว)” (พระไตรปิฎกเล่ม ๑๕ ข้อ ๒ ข้ามโอชะ) คือ การพักเพียรทำหน้าที่กิจกรรมการงานที่เป็นประโยชน์ต่าง ๆ นั้น ทำตามองค์ประกอบเหตุปัจจัยที่ทำให้ได้อย่างเต็มที่ในขนาดที่ให้นั่งเหนื่อย แต่อย่าให้ป่วยอย่าให้ทรมาณตนเองเกินไป(จะทำให้ชีวิตแข็งแกร่งที่สุด) แล้วพักผ่อนให้พอดีสุขสบายเบากายมีกำลังไม่ว่าจะเป็นการเพียรหรือการพักนั้น ควรทำในขนาดที่ไม่มากหรือน้อยเกินจรรยาตนเองเกินไป จะทำให้เลือดลมสารและพลังงานต่างๆไหลเวียนดี ได้พลังแม่เหล็กชีวภาคดีด้วย โรคภัยไข้เจ็บลดน้อยลง แข็งแรงและอายุยืน

บทสรุป

มนุษยชาติทั่วโลกประสบกับภาวะปัญหาสุขภาพ ๓ ประการหลัก ได้แก่ ๑ . ปริมาณผู้ป่วยชนิดและความรุนแรงของความเจ็บป่วยมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้น ๒ . ค่าใช้จ่ายในการแก้ไขปัญหาความเจ็บป่วยเพิ่มมากขึ้น ๓ . ประชาชนมีศักยภาพในการดูแลแก้ไขปัญหาสุขภาพด้วยตนเองน้อยลง การบริหารจัดการองค์ความรู้และการดำเนินการที่มีอยู่ในระบบปกติ ช่วยลดปัญหาได้เพียงบางส่วน ยังมีปัญหาอีกจำนวนมากที่ยังไม่สามารถแก้ไขได้ ยิ่งไปกว่านั้นกลับทวีความรุนแรงยิ่งขึ้นๆ ผู้เขียนจึงพัฒนาองค์ความรู้

ไบรท์สลับสุดของฟ้า ๒ ผ่าตัดโรคภัยโดยใช้สมดุสร้อนเย็น

ไวยเพชร กล้าน (ทอมเบียว)

การแพทย์วิถีธรรมขึ้น เพื่อสร้างสภาวะช่วยลดหรือแก้ปัญหาดังกล่าว และวิเคราะห์สังเคราะห์องค์ความรู้ โดยใช้แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการสร้างสภาวะตามหลักพุทธศาสนา การสร้างสภาวะตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง หลักการพัฒนาสภาวะตามหลักวิทยาศาสตร์สุขภาพแผนปัจจุบัน การแพทย์แผนไทย การแพทย์ทางเลือก และการแพทย์พื้นบ้าน และทฤษฎีขัดตรงกันข้ามเชิงสุขภาพ พบว่า สาเหตุของภาวะร้อนเย็นไม่สมดุลตามหลักแพทย์วิถีธรรม มี ๓ ด้าน ๑. ร่างกาย ๒. จิตใจ ๓. มิตรสหายสังคมสิ่งแวดล้อม โดยจะส่งผลให้เกิดความเจ็บป่วยของร่างกาย ๓ ภาวะหลัก คือ ๑. ภาวะร้อนเกิน ๒. ภาวะเย็นเกิน ๓. ภาวะร้อนเกินและเย็นเกินเกิดขึ้นพร้อมกัน มีลักษณะ ๕ กลุ่มอาการ ดังนี้ ๑. กลุ่มอาการของภาวะร่างกายร้อนเกิน ๒. กลุ่มอาการของภาวะร่างกายเย็นเกิน ๓. กลุ่มอาการของภาวะร่างกายร้อนเกินและเย็นเกินเกิดขึ้นพร้อมกัน ๔. กลุ่มอาการของภาวะร่างกายที่มีสาเหตุเกิดจากร่างกายร้อนหรือร้อนเย็นพันกันเกินตกลับเป็นอาการเย็นเกิน (เย็นหลอก) ๕. กลุ่มอาการของภาวะร่างกายที่มีสาเหตุเกิดจากร่างกายเย็นหรือร้อนเย็นพันกันเกินตกลับเป็นอาการร้อนเกิน (ร้อนหลอก) ซึ่งแก้ไขได้ด้วยการปรับสมดุลร้อนเย็น ใช้เทคนิค ๕ ข้อ (ยา ๕ เม็ด) ตามหลักแพทย์วิถีธรรม โดยเทคนิค (ยาเม็ด) ที่ ๖-๘ เป็นเทคนิคหลักที่มีผลต่อสุขภาพมากที่สุด จึงควรพากเพียรปฏิบัติให้ได้ดีที่สุดเท่าที่จะทำได้ ส่วนเทคนิค (ยาเม็ด) ข้อ ๑-๕ นั้น เป็นสิ่งที่ช่วยเสริมในการปรับสมดุลร้อนเย็น ได้เป็นอย่างดี ให้เลือกปฏิบัติในข้อที่รู้สึก สุขสบายเบากายมีกำลัง ในปริมาณหรือจำนวนครั้งเท่าที่รู้สึกสบาย ข้อใดที่ทำแล้ว รู้สึกไม่สบาย ก็ไม่ต้องทำ พระพุทธเจ้าตรัสว่า **การใช้สิ่งที่ประหยัด หาได้ง่าย และไม่มีโทษ เป็นสิ่งที่มีประสิทธิภาพสูงสุดในการดับทุกข์** (จัตตาริสุตต) เมื่อใช้เทคนิคทั้ง ๕ ข้อ ตามหลักการใช้สิ่งที่ประหยัด หาได้ง่าย และไม่มีโทษ ที่พระพุทธเจ้าทรงยืนยันเป็นสิ่งที่มีความมีประสิทธิภาพสูงสุดในการดับทุกข์ เป็นวิธีหลักในการดูแลแก้ไขปัญหสุขภาพแล้ว แต่ยังมีอาการเจ็บป่วยที่ยังทุกข์ทรมานทนได้ยากทนได้ลำบากอยู่ พระพุทธเจ้าตรัสว่า “สัพเพหมมานาลังอกนิเวสาเย” สิ่งทั้งหลายทั้งปวงไม่ควรยึดมั่นถือมั่น สิ่งใดที่เข้าไปยึดมั่นถือมั่นจะไม่ทุกข์เป็นไม่มี ดังนั้น เมื่อเราใช้เทคนิค ๕ ข้อ (ยา ๕ เม็ด) เต็มที่แล้ว แต่ยังมีอาการเจ็บป่วยที่ยังทุกข์ทรมานทนได้ยากทนได้ลำบากอยู่ ก็ไม่ควรยึดมั่นถือมั่นที่จะใช้เฉพาะเทคนิค ๕ ข้อ (ยา ๕ เม็ด) อย่างเดียวเท่านั้น ก็ควรพิจารณาหาวิธีการในการดูแลสุขภาพแผนต่างๆเสริมเติมเต็ม (ยกเว้นต้องการวางวางวางขั้นด้วยวิธีเทคนิค ๕ ข้อ (ยา ๕ เม็ด) ซึ่งท่านสามารถติดตามรายละเอียดได้ในหนังสือ “การวางวางวางขั้น” โดยหมอเขียว : ใจเพชร กล้าจน) การใช้วิธีในการดูแลสุขภาพแผนต่างๆเสริมเติมเต็มนั้น ใช้หลักกลางเนื้อชอบกลางยา คือ เลือกใช้วิธีที่ทำแล้วรู้สึกสุขสบายเบากายมีกำลัง ถ้าใช้แล้วไม่สบายหนักตัวกำลังตกอ่อนเพลียก็ให้หยุดทำ หรือท่านที่ได้ใช้วิธีการดูแลแก้ไขปัญหสุขภาพตามแผนต่างๆมาแล้ว แต่ยังมีอาการเจ็บป่วยอยู่ ผู้เขียนขอเชิญชวนทดลองศึกษาข้อมูล การผ่าตัดโรคภัยโดยใช้สมดุลร้อนเย็น ด้วยเทคนิค ๕ ข้อ (ยา ๕ เม็ด) ตามหลักแพทย์วิถีธรรม เพื่อว่าอาจจะพบบรรเทาทุกข์สร้างความผาสุกให้กับท่านได้บ้าง เพราะจากข้อมูลผู้ศึกษาและฝึกฝนการดูแลแก้ไขปัญหสุขภาพด้วยวิธีการนี้นั้น ส่วนใหญ่มีสุขภาพและวิถีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น

ใบทิสลับสุดของฟ้า ๒ ผ่าตัดโรคภัยโดยใช้สมดุลร้อนเย็น

ใจเพชร กล้าจน (หมอเขียว)

ท้ายนี้ผู้เขียนส่งความปรารถนาดีเป็นกำลังใจให้พี่น้องร่วมโลกทุกท่าน ประสบความสำเร็จ
ในการดูแลแก้ไขปัญหาสุขภาพ มีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีมีความสุขกันทุกท่านครับ

เจริญธรรม ตำนีกดี มือภัย ไร้ทุกข์

หมอเขียว : ใจเพชร กล้าจน

ประวัติผู้เขียน : หมอเขียว (ใจเพชร กล้าจน)

- ผู้เชี่ยวชาญด้านการแพทย์ทางเลือกวิถีธรรม สำนักการแพทย์ทางเลือก กระทรวงสาธารณสุข
- นักวิชาการสาธารณสุข ระดับชำนาญการ โรงพยาบาลอำนาจเจริญ กระทรวงสาธารณสุข
- แพทย์วิถีธรรมและครูฝึกแพทย์แผนไทย ศูนย์เรียนรู้สุขภาพพึ่งตนตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง สวนป่านาบุญ อำเภอคอนสาร จังหวัดมุกดาหาร
- ประธานมูลนิธิแพทย์วิถีธรรมแห่งประเทศไทย
- ประธานหลักสูตรผู้ประกอบการสังคม สาขาแพทย์วิถีธรรม สถาบันอาศรมศิลป์

การศึกษาและอบรม

๑. ปริญญาตรีวิทยาศาสตร์สุขภาพ สาธารณสุขศาสตร์ มสธ. (พ.ศ. ๒๕๓๘)
๒. ปริญญาตรีวิทยาศาสตร์สุขภาพ บริหารสาธารณสุข มสธ. (พ.ศ. ๒๕๔๐)

ใบทึบลับสุดของฟ้า ๒ ผ่านตัดโรคภัยโดยใช้สมดุลงนเอ็น

ใจเพชร กล้าจน (หมอเขียว)

๓. สำเร็จการศึกษาวิชาวิทยาศาสตร์การแพทย์แผนไทย, แนวคิดและทฤษฎีการแพทย์แผนไทย, เวชกรรมแผนไทย, เกษษพฤษศาสตร์, ธรรมานามัยและสังคมวิทยาการแพทย์ มสธ. (พ.ศ. ๒๕๔๒)

๔. อบรมด้านการแพทย์ทางเลือกจากประเทศมาเลเซียและจีนใต้หวัน (พ.ศ. ๒๕๔๓)

๕. ปริญญาโท สาขาพัฒนาบูรณาการศาสตร์ (เศรษฐกิจพอเพียง) มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “ความเจ็บป่วยกับการดูแลสุขภาพตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง ตามหลักแพทย์ทางเลือก
วิถีพุทธของศูนย์เรียนรู้สุขภาพพึ่งตนตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง สวนป่านาบุญ อำเภอคอนสาร จังหวัด
มุกดาหาร” (พ.ศ. ๒๕๕๑)

๖. ปริญญาวิทยาศาสตรดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์ สาขาสาธารณสุขชุมชน ด้วยผลงานการค้นพบและ
เผยแพร่การแพทย์วิถีธรรม จากมหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ ประจำปีพุทธศักราช ๒๕๕๕

๗. นักศึกษาระดับปริญญาเอก หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชายุทธศาสตร์การพัฒนากุมาร
กุมาร มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

ผลงาน

๑. รางวัลข้าราชการโรงพยาบาลดีเด่น พ.ศ. ๒๕๓๖

๒. รางวัลข้าราชการสาธารณสุขดีเด่น จังหวัดมุกดาหาร พ.ศ. ๒๕๔๓

๓. ได้รับเครื่องราชอิสริยาภรณ์มงกุฎไทย ชั้นที่ ๓ ตริตาภรณ์ วันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๔๕ เป็นปีที่ ๕๗ ในรัชกาลปัจจุบัน

๔. รางวัลต้นแบบคนดีแทนคุณแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๕๓ เครือข่ายเดอะเนชั่น

๕. รางวัลคนค้นคนอวอร์ด ครั้งที่ ๒ สาขาค้นเรื่องแห่งปี พ.ศ. ๒๕๕๓

๖. รางวัลชนะเลิศ ผลงานวิชาการ Routine to Research ประเภทโปสเตอร์ เรื่อง “ฝ่าทางตัน
ปัญหาสุขภาพด้วยการแพทย์วิถีธรรม ของหน่วยแพทย์วิถีธรรม โรงพยาบาลอำนาจเจริญ” จากสำนักป้องกัน
ควบคุมโรคที่ ๕,๖,๗ วันที่ ๒๕ มิถุนายน – ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๔

๗. รางวัลชนะเลิศอันดับ ๑ ในผลงานวิชาการงานเวชปฏิบัติครอบครัวและชุมชน เรื่อง
“นวัตกรรมฝ่าทางตันปัญหาสุขภาพโรงพยาบาลอำนาจเจริญ” จากสำนักงานบริการสาธารณสุขและสมาคม
เวชกรรมสังคมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๔

บรรณานุกรม

The World Health Organization (WHO), (2013). “Cardiovascular diseases (CVDs) Fact sheet N317”. [online].

From <http://www.who.int/mediacentre/factsheets/fs317/en/index.html>. Retrieved December 2013.

The World Health Organization (WHO), (2013). “Diabetes Fact sheet N 312”. [online]. From <http://www.who.int/mediacentre/factsheets/fs312/en/index.html>. Retrieved December 2013.

กรมการศาสนา. (๒๕๔๑). พระไตรปิฎกฉบับสยามรัฐ. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

คณะกรรมการจัดทำแผนพัฒนาสุขภาพแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑. “แผนพัฒนาสุขภาพแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๕๕ – ๒๕๕๙)” แผนพัฒนาสุขภาพแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๕๕ – ๒๕๕๙). [ออนไลน์]. www.moph.go.th/ops/oic/?p=detail... สืบค้น ๔ ตุลาคม ๒๕๕๖

โครงการพัฒนาเทคนิคการทำยาสมุนไพร โครงการศึกษาการแพทย์ตะวันออก และมูลนิธิสาธารณสุขกับการพัฒนา. (๒๕๔๑). ทฤษฎีแพทย์จีน. พิมพ์ครั้งที่ ๔. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์หมอชาวบ้าน.

เฉลิมพล เกติมณี. (๒๕๔๙). “ปรัชญา วิวัฒนาการ และแนวคิดการแพทย์แผนไทย”, ใน แนวคิดและทฤษฎีการแพทย์แผนไทย. เขียวภา ปิ่นทุพันธ์ บรรณาธิการ. น.๑-๒๔. พิมพ์ครั้งที่ ๑. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.

พิชิต ไตสุโขวงศ์. (๒๕๓๕). “กระบวนการของชีวิตในระดับโมเลกุล”, ใน วิทยาศาสตร์ชีวภาพ. เครือวัลย์ โสภาสรรค์ บรรณาธิการ. น. ๑-๕๐. พิมพ์ครั้งที่ ๑๑. นนทบุรี : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.